

PRESENTATION.

BIBLIOTHECA INDICA
A COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

KRSI-PARĀŚARA

EDITED AND TRANSLATED BY
GIRIJA PRASANNA MAJUMDAR
AND
SURESH CHANDRA BANERJI

Work Number
285

Issue Number
1579

THE ASIATIC SOCIETY
CALCUTTA-

BIBLIOTHECA INDICA
A COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

KRSI-PARĀŚARA

EDITED AND TRANSLATED BY
GIRIJA PRASANNA MAJUMDAR
AND
SURESH CHANDRA BANERJI

THE ASIATIC SOCIETY,
CALCUTTA-16.

10 MAR 1981

Work Number
285

Issue Number
1579

THE ASIATIC SOCIETY
1, PARK STREET, CALCUTTA-16
1960

S
PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY
CALCUTTA

DECEMBER 1960

600-754

22.3 700

Price Rs. 7.50 nP.

34446

SL No. 72921

*

As early as the year 1957, Dr. G. P. Majumder, M. Sc., B. L., Ph. D., F. N. I., F. A. Sc., F. B. S., for sometime Natural History Secretary (Biology) of the Asiatic Society, undertook an edition and translation of this important Sanskrit text on agricultural pursuits entitled *Kṛṣi-Parāśara*, in collaboration with Dr. Sures Chandra Banerji, M. A., D. Phil.

The manuscript was made ready and sent to the press towards the close of the same year. It is regretted that due to unavoidable circumstances it took nearly three years in getting the book through the press.

In placing the work before the world of scholars the Society expresses profound grief at the sad and untimely death of Dr. Majumdar which occurred on November 21, 1959. He was one of the foremost Indian Botanists and we all deeply mourn his loss.

The collaboration between an eminent Botanist of the calibre of Dr. Majumdar and a reputed Sanskritist like Dr. Banerje in bringing out the text and translation of this important agricultural treatise is expected naturally to enhance the value of the work. It is for the scholars to say whether this natural expectation has been fulfilled.

S. K. Saraswati
General Secretary

TABLE OF CONTENTS

Foreword	i-ii
Preface	iii-iv
Introduction	i-xviii
Text	i-iv. 9-60
{ Contents of Text	i-ii
Description of MSS. and published text	iii-iv
Verses	9-60]
English Translation	61-88
Appendix	i-xix
Glossary of Important Technical Terms	i-ii
Bibliography	iii-iv
Index to verses	1-9
Errata			

FOREWORD

It is hardly necessary to write a foreword to a work the interest of which speaks for itself. In an agricultural country like India one would expect to find a good number of old works bearing upon agriculture or agricultural operations; but it is surprising that such Sanskrit works are not numerous. The present work, small as it is, is one of three or four such treatises which are known to exist; and it is a happy idea to edit it critically from available manuscripts and make it readily accessible to those who are interested in the subject.

The present edition is based upon the collation of three manuscripts obtained from different sources and a printed edition ; and all important variants to the text-reading are faithfully recorded. It is noteworthy that two of these manuscripts are in Bengali characters, while the printed edition and the remaining manuscript in Devanāgarī are based apparently on Bengali originals. This is a point in favour of the editors' suggestion of the probable Bengal provenance of the work.

Although associated with the name of a sage of hoary antiquity, one must confess to a doubt with regard to the rather early date (11th century A.D.) claimed for the present work. Even if systematic, the work is not exhaustive ; and it has all the appearance of a compilation. It is possible that it absorbs a great deal from a floating traditional literature which is now lost. The fact that some of its verses are ascribed by Raghunandana to some other authors would perhaps point to the same direction. There is much again in this work which finds an echo in the innumerable agricultural proverbs which are to be found in the various languages of India, and which in Bengali are seen in the apocryphal collection which goes by the name of Khanā. These proverbs crystallise the scattered experience of ages within the limits of cryptic but wise utterances. The editors have rightly drawn attention to some parallelisms to be found in the sayings of Khanā. I feel I am not entitled to express an opinion on the

technical matter contained in the present work; but from what it says about meteorological forecasts of rainfall, about omens and portents, about auspicious time for sowing and similar topics, which preponderate, it seems to me that the work is more like a Sanskrit version of the collective weather-wisdom of the popular vernacular proverbs.

It is difficult for this, among other reasons, to fix an absolute date from an examination of its contents. But the work appears to contain much that is old, and will, therefore, appeal to those who are interested in this subject of never failing interest.

S. K. DE

PREFACE

Agriculture has been playing a vital rôle in the economy of India ever since the dawn of Aryan civilisation, as is evidenced by countless references to it scattered in various works starting with the R̥gveda. It is, therefore, natural to expect specialized works on this subject. Curiously, however, the *Kṛṣi-parāśara* is the only work in Sanskrit, known hitherto, devoted exclusively to the different agricultural operations ; this fact alone underlines the importance and interest of this work.

The work, entitled *Kṛṣi-Śāsana*, is nothing but a compilation of passages, referring to agriculture, culled from different sources. The anonymous MS. No. 5276, called *Kṛṣi-śāstra* (Appendix), in the Govt. Oriental MSS. Library,¹ Madras, is of no practical value or interest dealing as it does only with the time suitable for some of the items of agricultural operations; the modest object of the work is indicated in the second verse where the author promises to set forth the time for agricultural operations (*samayam kṛṣi-karmaṇah*)

Despite the great interest and importance of the *Kṛṣi-parāśara*, it has not yet received as much attention of scholars as it deserves. The Vaṅgavāsi edition of the work, printed forty years ago, has long been out of print. Moreover, being presumably based on a single MS., it does not note the variant readings excepting one or two which might be marginally noted in the MS. at the disposal of the editor, and suffers from lapses, grammatical and otherwise.

The Bengali translation, accompanying the text in the said edition, and the English translation by S. P. Roy Choudhuri, based on the printed text, are necessarily defective. It is with a view to constituting the text, as accurately as practicable, that the present critical edition has been undertaken. The text, presented here, is based on a

¹ Triennial Catalogue of MSS. 1925-26 to 1927-28. Vol. VI, Part I Sanskrit (1935), pp. 7277-78. R. No. 5276, fol. 16. Date and authorship unknown.

collation of as many MSS. as could be procured and also of the printed text.

The help that has been derived from the previous workers in the field has been acknowledged in proper places. Any suggestion regarding the improvement of the work or any new information regarding the subject will be gratefully received, and attempts will be made to improve the work in that light if and when another edition is brought out.

The editors express their grateful thanks to Dr. S. K. De for the Foreword.

INTRODUCTION¹

Title of the work

The work, as we find it in the present edition, opens with a verse telling us that sage Parāśara is relating *Kṛṣi-karma-vivecanam*. This word appears to have been used only to denote agricultural operations in general, and not to indicate the name of the work. The colophon of our text names it as *Kṛṣi-parāśara*, and agrees with MS. D² in this respect. According to the colophon of the printed text, the title of the work is *Kṛṣi-samgraha*, while it has been named *Kṛṣi-paddhati* in the India Office MS., and *Kṛṣi-tantra* by Jogesh Chandra Roy in his *Ancient Indian Life* (p. 30).

Authorship and date

Both the title of the work and its colophon associate the name of Parāśara with it. There are many proofs of its high antiquity. In the first place, the versification throughout the work tends to prove that it belongs to a period anterior to the rise of the Nibandha literature which dates back approximately to the eleventh century A. D., if not earlier. None of the well-known Smṛti-digests or Nibandhas is written in verse though, of course, there are innumerable verses cited from various authorities. Again, the author of the present work cites only two authorities, viz., Manu and Gārgya, contrary to the usual practice of Nibandha-kāras whose works abound in quotations not merely from earlier works but also from contemporary ones. This is a singular feature which makes it probable that the work was composed before the rise of the Nibandhas. It may also be noted that the work is written in a fashion which is rarely met with in the Indian literature after the eighth century A.D., since when the attention of the Indian scholars has mainly been directed towards the exposition of the recogni-

¹ For a detailed account of the work, its authorship, date, contents, etc. See S. C. Benerji in ABORI, Vol. XXXVI, 1955.

² See under description of the MS.

sed Smṛti texts and to the preparation of digests and commentaries in the various branches of learning by reconciling divergent views and by giving the author's own conclusions. Hence, it will not, perhaps,⁴ be absolutely unreasonable to suggest a period earlier than the eighth century when the work might have come into being, i.e. in the period during which the original Dharma-śāstras were yet being composed. The reference to Gārgya in the work does not help us materially in fixing its date, because the date of Gārgya himself is as yet uncertain.

A good deal of difficulty arises from the name 'Parāśara.' If he be the same person as mentioned by Yājñavalkya in the list of traditional authors of Dharmaśāstra, the work then must be earlier than Yājñavalkya, and should be placed between 100 and 600 A. D. The work contains a citation of Parāśara as an authority—a fact which tends to prove the author to have been different from the well-known author of the Dharmaśāstra. But, the practice of the author referring to himself in the third person is not uncommon in Sanskrit literature.⁵ Whoever this Parāśara may be, and whatever his date, the name is certainly very old.

Here a question naturally arises as to whether the author of the *Kṛṣi-parāśara* can be the same as the author of the well-known *Parāśara-smṛti* which is regarded as the highest authority in the Kali Age. While there are no external evidences on the matter, the internal evidences fail to prove anything conclusively. If both the Parāśaras are regarded as identical, it becomes difficult to account for the complete absence of verses from the *Kṛṣi-parāśara* or of any reference to it in the portion of the *Parāśara-smṛti* dealing with agriculture. It is idle to argue that the Smṛti only incidentally refers to agriculture, and that the lack of reference to the *Kṛṣi-parāśara* is merely accidental; because, the Smṛti devotes no less than about a dozen verses to this particular topic. On the other hand, it also seems a bit strange that the author of the *Kṛṣi-parāśara* does not refer to the chapters on agriculture contained in his own Smṛti work. Moreover, while the Smṛti dwells at length on the question of castes in relation to agriculture,

3 Cf. *prāyena ṛcāryāṇāṁ iyam śailī yat svābhīprāyamapi paropadeśamiva varṇayanti*—Kullūka under Manu I. 4 (N. S. P. ed.)

the *Kṛṣi-parāśara* appears to be scrupulously silent on this point. Had the author of the latter been also the composer of the Smṛti work, he could have hardly resisted the temptation of putting in a word or two on the caste-duties on which Manu and other authoritative Smṛti works have given their definite opinion, and of which he himself has spoken a good deal in his own work. An evidence against the alleged identity of the two works is to be found in the difference between the rules, provided by the two, about the particular kinds of bulls to be rejected for the purpose of cultivation. According to the Smṛti, the bulls of the following descriptions are to be avoided.⁴

- (1) *bināṅga* (deformed)
- (2) *vyādhita* (diseased)
- (3) *kliva* (impotent)
- (4) *kṣudhita* (hungry)
- (5) *trsita* (thirsty)
- (6) *śrānta* (fatigued)

But, as shown below, the *Kṛṣi-parāśara* does not mention many of these kinds while adding many new descriptions. The *Kṛṣi-parāśara* lays particular stress on the colour of the animals, while the other work is silent on this point. Had the works been of the same author, we could not have expected such a difference of views.

One point is, however, significant. Though, in the Smṛti, Parāśara, in accordance with traditional ideas, has prescribed agriculture for non-Brāhmaṇas, yet he does not seem to be very keen about making the rule rigid in consideration of the importance of agriculture in daily life. As a matter of fact, Parāśara allows agriculture to Brāhmaṇas only under certain restrictions about the number of bulls to be employed by them ; and certain atonements are to be undergone by them to wash off the sin of ploughing. This attitude of the author, which is not one of condemnation, may be supposed, though on very shaky grounds, to explain the complete absence of any reference to castes in the *Kṛṣi-parāśara*. It may as well be that the purely secular nature of the work on agriculture did not afford

any scope for the inclusion of the duties of castes. Hence, the identity of the authors of the two works may be possible. Among the minor points of agreement between the two, the number of bulls to be yoked together for cultivation deserves mention. In this respect, the striking similarity of the verses, found in the two, leads one to consider them to be of the same hand.⁵ For the reasons, stated above, we cannot form any definite opinion about the identity of the authors of the *Parāsara-smṛti* and the *Kṛṣi-parāsara*. Some of the verses, found in the *Kṛṣi-parāsara*, are ascribed by Raghunandana to different authors—a fact which seems to throw some light on the date of the author of the *Kṛṣi-parāsara*. Some of these verses are attributed to the *Rājamārtanda* and others to Varāha. From certain literary evidences, P. V. Kane, in his *History of Dharmasāstra* (Vol. I, p. 276), establishes that the *Rājamārtanda* was a book by King Bhoja of Dhārā. Certain fairly reliable evidences lead the same scholar to conclude that the date of Bhoja must have been between 1000-1055 A.D. From the references to these authors by Raghunandana, one cannot come to any conclusion as the borrowing might have been from these authors by that of the *Kṛṣi-parāsara* or *vice versa*, or both might have drawn upon a common source. If the author of the *Kṛṣi-parāsara* be supposed to be the borrower, he must have lived at least towards the end of the 11th century A. D. Had the borrowing been in the other way, the author may be reasonably supposed to have lived at least half a century before the rise of Bhoja, i. e. about the middle of the 10th century A. D. Whoever the borrower, as one of them must have been, one may, from these data, safely place the author of the *Kṛṣi-parāsara* in the period between 950-1100 A.D., a date which is certainly very old.

In spite of many legendary accounts of Varāhamihira,⁶ it has now been ascertained beyond doubt that he was a historical figure, and that he is one of the greatest authorities in Indian astronomical

5 *balam-aṣṭa-gavāṁ proktāṁ ṣadgavāṁ madhyamāṁ smṛtāṁ / catuṛgavāṁ nīśāṁśānāṁ dvigavāṁ vṛṣa-ghātināṁ//*

6 For details, see *Viśvakoṣa* and *Āmāder Jyotiṣi* or *Jyotiṣa* by Jogesh Ch. Roy, Calcutta, Saka 1825.

sciences. Though there is some divergence of views among different scholars regarding his exact date, yet there seems to be a consensus of their opinions in placing him sometime between the 5th and the 6th century A. D. Even if the author of the *Kṛṣi-parāśara* be supposed to be the borrower in this case, the above may be the upper limit of his date. Conversely, if Varāha be the borrower, the date of our author must be placed in the early centuries of the Christian era. That Varāhamihira knew a Parāśara as an authority on Astronomy as well as on cattle-science is borne out by numerous prose quotations attributed to Parāśara in the *Bṛhat-saṁhitā*, and in verse 1, ch. 61⁷ of the same work. Thus, inspite of the lack of conclusive evidence, we may say that the author was perhaps earlier than the 6th century A.D., and, by no means, later than the 11th. Jogesh Chandra Roy would, however, place Pārāśara's work on agriculture between the 6th and the 8th Century A.D. (p. 30).

Provenance of the work

If it is difficult to determine the date of the author of this work, it is no less so to ascertain exactly the part of the country to which he belonged. Here also we have no other alternative but to hazard a few conjectures from the nature of the author's treatment of the subject, from his language and also from certain customs and superstitions to which he incidentally refers. The first thing that strikes the reader is the mention of the bull as the only means of cultivation. It should be carefully noted that though various animals, as buffaloes, horses, etc. were used in ancient times and are being used even to-day in different parts of India for purposes of cultivation, yet the author mentions bulls as the only means. It may be pointed out that, now-a-days, in the major part of Bengal, only bulls are used for this purpose. This seems to hint at the Bengali provenance of the book. This argument, however, loses much of its cogency when we consider that, even in Rgvedic times, bulls are mentioned in connection with agriculture oftener than other animals. Among the agricultural implements is mentioned the "madiķā" (or 'maīā' = ladder), a word which

7 Cf. *parāśarabhrātā bṛhadraṭhāya golakṣmaṇam.*

is not to be found in the standard lexicons of the Sanskrit language, thus indicating that it is probably a *desīśabda* or provincial term. Its equivalent, used in Bengal, is "mai" which is philologically a very easy step (*madikā>maiā>mai*), because the softening of these medial consonants is a well-known feature of the Prākṛta language (cf. *āgatam=āam* in Māhārāṣṭri Pkt.). The word "paccanikā" or "prājanikā" (goad) has a direct derivative in Bengal in the word "pācan" or "pājan". Another such Prākṛtism in the work is very significant. The term "kattanam" (derived from Skt. *kartanam*), meaning the cutting of paddy sprouts, used in the book, has the Bengali equivalent "kātān" which is chiefly used in some parts of Bengal in the same sense. The latter seems only to be a derivative of the former.

The customs of marking the cows with heated iron and of cutting the hairs of their bodies and tails, which are mentioned by the author, are still to be found in most of the interior districts of Bengal, and the practices have the same significance even to-day. Again, the practice of selling or, otherwise parting with, cowdung on Saturday and Tuesday (v.95), which is condemned in the work, is reprehensible even in the present-day Bengal.

The most remarkable feature of the book is that it considers agriculture as depending merely on rainfall (*vṛṣti-mūlā kṛṣibh sarvā*), and all forms of irrigation, resorted to in the areas of scanty rainfall, are conspicuous by their non-mention in the book. It can, by no means, be argued that the methods of artificially watering the paddy fields were unknown in ancient India, because, the Rgveda, the earliest Indo-Aryan work, and the *Arthaśāstra* of Kautilya, a fairly old book, mention quite a number of methods. The *Sukranīti*, also an ancient work on politics, refers to irrigation by means of tanks, wells and canals.⁸ This seems to suggest that the *Kṛṣi-parāsara* described the conditions of Bengal, or, at least of the rice-producing areas of Northern India enjoying plenty of rainfall. It should not, however, be left unnoticed that the seasons, prescribed by the author for different

⁸ See *The Positive Background of Hindu Sociology*, by B. K. Sarkar, Allahabad, 1914.

kinds of the cultivator's duties at different stages of the growth of paddy, correspond almost literally with the actual practices prevalent in modern Bengal. The above facts tend to suggest that the book originated in Northern India, if not in Bengal,⁹ though we cannot prove anything conclusively. This does not, however, necessarily mean that the author was an inhabitant of this part of the country.

Style and Language

Written throughout in verse, excepting a few *mantras* in prose, the book is very easy and affords a pleasant reading. Even if the book be held as a compilation, a supposition which is based on Raghunandana's ascription of certain of its verses to other works like the *Rājamārtaṇḍa*, yet, as a compilation, it has some outstanding features which at once distinguish it from the later prose compilations or digests. It has nothing of the needless and confusing elaboration indulged in by later writers, and its language is simple, its style charming. The

9 That fields were extensively cultivated in Northern India, particularly, in the region now called Bengal, and many crops, especially paddy, were largely grown from very early times is amply borne out *inter alia* by the following literary references:

- (1) Mauryan Brāhmaṇi Inscription of Mahāsthān (2nd. cent. B. C.)—the inscription records the grant of paddy to people.
- (2) *Raghuvamśa* of Kālidāsa (c. 5th. cent. A.D.)—IV. 37 (*mukhātpratirodītāḥ kalamāḥ* hints at transplantation of paddy plants).
- (3) Hiuen Tsang's account (vide Beal's Buddhist Records, II, 7th cent. A.D.): p. 194—"the soil is flat and loamy, and rich in all kinds of grain-produce"; p. 199.—"it is regularly cultivated, and is rich in crops"; p. 200—"it is regularly cultivated."
- (4) *Rāmacarita* of Sandhyākaranandin (11th. cent. A.D.)—III. 17 refers to various kinds of paddy as the staple crop in parts of Bengal (cf. *babudhānya-rāja-sambati-sambhāvita-kāmyarūpayaḥ lakṣmya* etc.).
- (5) Ānuliā Copper-plate of Lakṣmaṇasena (1179-1206 A.D.)—V. 10—*kṣetrangha-puṇyāvalisālīslāghya* etc. *Inscriptions of Bengal*. Mazumdar, III. p. 85.
- (6) Edilpur Copper-plate of Keśavasena (Accession 1225 A.D.)—V. 24—"These villages had smooth fields, growing excellent paddy." *Ibid.* p. 129.

author directly and clearly sets forth his views without entering into any recondite discussions of conflicting views which bewilder the readers of the later prose compilations. The book, however, cannot justly be regarded as a compilation though Raghunandana's ascription of some of its verses to other authors may give rise to such an inference. When we find Parāśara acknowledging the use of verses from Gārgya, and making such references as '*anye munayah*', there cannot be any conceivable reason why he should have chosen to incorporate, without acknowledgment, the particular verses ascribed by Raghunandana to others. This is not the usual practice among the compilers who are, in a majority of cases, above the suspicion of plagiarism. The borrowing, if at all, might have been the other way about, or, both might have drawn upon a common source. Hence, no final verdict can be pronounced on the nature of Parāśara's work which may or may not have been a compilation.

Poetical merits of the author

The verses of the *Kṛṣi-parāśara* are mostly written in what is commonly known as the *Śloka* metre with occasional use of the metres *Indravajrā*, *Upajāti* and *Mālinī*. This variety of metres, in such a short space, speaks eloquently of the poetic merits of the author.

Contents of the work¹⁰

It opens with an eulogy of the author and of agriculture. Rice is then eloquently extolled as the principal source of strength and domestic happiness (v.v. 5-7). The influence of planets on agriculture and rainfall is dwelt upon in some detail. Then the clouds have been divided into four types, viz., Āvarta, Saṃvarta, Puṣkara and Droṇa, and the effect of each is described (v.v. 24-25). Next we find detailed and interesting methods of ascertaining the annual rainfall; the practical value of such meteorological forecasts has, of course, got to be tested. These are followed by an enumeration of the indications of immediate rainfall, such as, the rising of ants from their holes with

¹⁰ For details, see ABORI, 1955 (pp. 8-27). Here a rapid résumé only is given.

eggs, sudden croaking of frogs,¹¹ etc. as well as a statement of particular positions of the sun, the moon and the planets affecting rainfall.

Supervision of agriculture has been emphasised as indispensable for ensuring a good return, and, in this matter, no proxy is allowed whatsoever (v.v. 81-85)¹². Bulls are an essential element in agricultural operations; as such, great care of, and humane treatment towards them have been strongly ordained. Certain rites, e.g., those to be performed in *Laguda-pratipat* in the month of Kārtika, are enjoined as they are supposed to be conducive to the health of cattle. Regarding the number of bulls to be employed, eight is the best and two the worst. One, who wishes the constant favour of the Goddess of wealth, should use ten ploughs. The possession of a single plough has been most vehemently condemned.

Cowdung as a manure has been highly extolled to the point of veneration.

The principal agricultural implements are the *hala* (plough) and *madikā* (ladder), *iśā* (pole), *yuga* (yoke), *sthānu* (?), *niryola* (rod), *pāśikā* (rope), *addacalla* (pin of yoke), *śaula* (?) and *paccanī*: these are the eight accessories of the plough. Besides these, there are also mentioned *phāta* (plough-share), *vidhbaka* (harrow), *yotra* (cord) and *raju* (rope). It has been directed that the implements and their accessories should be of prescribed shape and measurement; otherwise, agricultural operations will be impeded at every step (v.v. 114-122; cf. *Amarārtha-kalpadruma*, Vaiśavarga, sl. 37-39).

The author then lays down the effects of the commencement of ploughing on different days of the week and lunar days, etc. The commencement of ploughing must invariably be preceded by certain

11 Cf. *being dāke ghana ghana/
śigbra vṛṣṭi have jena/* // *Khanār vacan.*

12 Cf. *khāte khātāy läbher gānti/*
tār ardbek kāndhe chāti/
gbare vase puche bāt/
tār ghare bā bbāt/ // *ibid*

rites in order to ensure safety and bountiful returns. Definite rules, some of which appear to be superstitious, have been laid down regarding the choice of bulls. Black bulls are the best, black-and-red ones tolerable, and the all-white bulls are the worst.

In the next place are given some omens and portents. For example, the raising of a tortoise by the plough, in course of ploughing, forebodes the loss of the cultivator's wife, and the breaking of the plough portends the death of the master of the land. The bellowing of the bulls engaged in ploughing, or their licking of their noses (*nāsā-kidha*), or their voiding dung, however, foretells a bumper crop.

Then we have the author's suggestions regarding the suitability of the soil for cultivation in different months. The soil is said to be like gold in *Māgha*, silver in *Phālguna*, copper in *Caitra*, and so on. Cultivation in the dewy season (*bemanta*) is held to yield the richest produce, while, at the advent of the rains (*ghanāgame*), it results in dire poverty.

Regarding seeds—their collection, preservation and sowing—detailed rules, which appear to be of great practical value, are laid down in the work. All seeds must be collected in *Māgha* or *Phālguna*. After drying them up in the sun, they should be kept in small bundles after separating the husk. Seeds of different classes must never be mixed up, and the grass particles should be carefully thrown away; the mixed seeds yield a poor harvest, and grass-particles in them result in the growth of weeds detrimental to paddy. The seeds, closely tied up, must not be allowed to come in contact with remnants of one's food, a woman in her monthly impurity, a barren woman, etc. They become useless by coming in contact with fire, smoke, rain-water and fish. For the sowing of seeds, *Vaiśākha*¹³ is the best month, *Jyaiṣṭha* tolerable, *Āṣāḍha* bad, and *Śrāvana* worst (v. v. 159-177). Of the lunar mansions and lunar days, some are bad for sowing while others are salutary. For averting damage to crops by locusts (*śalabba*) and rats, one should avoid sowing seeds on Saturdays and Tuesdays

13 Cf. *vaiśākha pratham jale/*
āśu dbān dugun pbale// Kbanār vacan.

respectively. Sowing of seeds in *Ambuvāci*, when the earth is supposed to be unclean, is said to be dangerous. After the sowing is over, the cultivator must level the field with the *madikā* (=ladder; the *mai*¹⁴ of present-day Bengal); otherwise the growth of the plants becomes uneven (v. 184). This part of the operations also, like the others, must be accompanied by certain religious practices. To seedlings for transplantation, the same prohibitions or recommendations concerning the days of the week, lunar days and lunar mansions, etc. as in the case of seeds, are also applicable. *Suci* (=*Jyaiṣṭha* or *Āśādha*, according to some, and the hot season in general, according to others) is the best time for sowing seeds for transplantation¹⁵ (v. 171). While seeds are free from defects (*dosa-nirmukta*), seedlings may be beset with diseases (*sagada*). So, care must be taken to choose the right type of seedlings and those of mature growth must be avoided. Seedlings, transplanted in *Śrāvana*, should be one cubit apart from one another, in *Bhādra* half a cubit, and in *Āśvinā* they should be four fingers apart (v. 187). *Ropāṇa* is forbidden in low lands. (v. 190).

For *kāṭṭana* or weeding out, and levelling the field after the seeds have sprouted up, the months of *Āśādha* and *Śrāvana* are the most suitable.¹⁶ Preservation of water in the field is an essential thing.

In *Bhādra*, an outlet for water should be made in the field in such a manner as would release the excess water; only as much water as is necessary for dipping the roots of plants should be allowed to remain in the field. (v. 195).

¹⁴ According to Dr. De, *mai* in cultivation does not signify ladder. It is a kind of appliance which is employed in making the hard soil powdered to dust. S. K. De, *Bāṅglā-Pravād*, Calcutta, 1359 B.S., p. 500, No. 4959.

¹⁵ śrāvane pur, bbādrer vāra/
roo er madbye yata pāra//
vaisākhi vonā, āśādhi.royā//
jāygā nā hay dbān thoyā// Khanār vacan.

¹⁶ āśādhe kādān nāmke/
śrāvane kādān dbānke//,
bbādre kādān sīkhe/
āśvine kādān kiske//, Ibid.

In this part of the work, there are some incantations, with the invocation of the assistance of Rāma and Hanumat, calculated to ward off all insects and pests causing harm to crops.

Nala-ropana forms an important part of the cultivator's work. It consists in the fixing, at the prescribed time, of the plant, called *nala* (reed), with leaves at the north-east corner of the field. This is to be accompanied by the worship of the paddy plants.

This *nala* is supposed to avert all evils to paddy (v.v. 200-207). It is interesting to note that the practice of fixing poles of various designs in the fields in order to scare away mischievous birds and beasts still prevails in Bengal.

Before harvesting the crops, the owner of the paddy field must observe the rite called *muṣṭi-grahana* on an auspicious day in the month of *Agrahāyaṇa*. This consists of cutting, along with a religious rite, of two and half *muṣṭis* or handfuls of paddy plants and carrying them to his house and placing them in the prescribed manner (v.v. 208-215).

Medhi-ropana is another very important part of the business of the owner of the paddy-field. This consists in fixing a *medhi*¹⁷ (=post) made of a prescribed tree in the *mārga*¹⁸ on an auspicious day in *Agrahāyaṇa* (v.v. 216-222).

The ceremony, called *Puṣya-yātrā*, to be performed in Pauṣa near the field, should be performed when the harvesting is not yet over. In this ceremony, there should be the worship of Indra and a sumptuous feast with the kinsmen of the owner, consisting of various delicacies kept on banana leaves (*kadali-dals*), the principal item being new rice (*navānna*). (v.v. 223-238).

The stage, following the harvest, is *mardana*, or the separating of the grains from the stalks. Then the grains of paddy should be

¹⁷ The exact purpose, served by the *medhi*, is not clear. In the text it is merely said to be conducive to the safety and growth of corns (*śasya-vṛddhi*—v. 217; *śasya-sukha-pradāb*, v. 220). R. Ganguli takes it to mean the post of the threshing floor round which cattle turn to thresh out the grains (*Agriculture and Agriculturists*, p. 65). But this meaning is not warranted by the text.

¹⁸ Does it mean the way to the owner's house from the paddy field?

weighed by standard weights (*pramānena tu māpayet*) before they are stored up in the granary on prescribed days. In the granary, one should place a piece of paper or any other writing material containing two incantations. The last thing to be done is the *Lakṣmīpujā* (worship of the Goddess of wealth) which, therefore, marks the conclusion of the business of the owner of the paddy-field for the season.

From the foregoing survey of the contents of the work, we find that it divides itself into two broad parts, the one being speculative and the other practical. In the speculative part, we find various observations regarding the influence of planets and stars on rainfall and the various agricultural operations. One may legitimately question the accuracy of these observations which, however, should not be rejected outright so long as they are not tested by competent persons in the proper scientific manner. In this part, we may include also the superstitious ideas, e.g., the touch of a barren woman rendering the seeds useless, the voiding of dung by a bull engaged in ploughing the field, foretelling a bumper crop, etc. The rites and ceremonies, associated with the various agricultural operations, may lead the modern agriculturist, with a scientific bent of mind, to brand the work as a priestly manual adding to the widespread sacerdotalism of ancient India. But, one must not lose sight of the fact that religious practices were closely interwoven into the texture of life of the ancient Indians so that even such practical things as agriculture could not escape the association of religious rites. The book undoubtedly contains very valuable instructions regarding the important business of agriculture; these instructions, shorn of the superstitious matters, the speculative astronomical observations and the religious practices, cannot fail to impress us even to-day. One feels tempted to pose the question—in this modern age, when the world is proud of various scientific achievements, what material advance has been made in the matter of collection, preservation and sowing of seeds, the collection and transplantation of seedlings, the preservation of water in the field, etc. the rules concerning which were laid down in remote antiquity by the author of the *Kṛṣi-parāśara*? One may bring the charge of special pleading when it is said that works like the present

one should be an eye-opener to those who decry the study of Sanskrit as having no practical utility. But the fact remains that many things of great scientific value lie buried in Sanskrit, and it is time that we dived deep into this literature and rescued the indigenous materials of national importance from unmerited oblivion and saw the India of our own in the proper perspective.

TEXT

CONTENTS

Topic	Page
राजानयनम्	3
भेदानयनम्	6
जलाढकनिर्णयः	6
पौष्ट्रशिष्ठानम्	8
माघशिष्ठानम्	9
फाल्युनशिष्ठानम्	11
चैत्रशिष्ठानम्	11
वैशाखशिष्ठानम्	12
ज्यैष्ठशिलदण्डम्	15
आषाढ्यशिलदण्डम्	16
थ्रावणशिलदण्डम्	17
सद्योत्तरशिष्ठानम्	17
प्रहसंचारे शिष्ठानम्	19
अनात्रशिलदण्डम्	21
कृष्णवेत्तण्डम्	22
वाहनविधानम्	23
गोपवेक्षनम्	26
गोयाकाप्रवेशी	28
गोमयकूटोदारः	28
हलसामग्रीकथनम्	29
हलप्रसारणम्	31
बीजस्थापनविधिः	39
बीजवपनविधिः	42
मयिकादानम्	45
रोपणविधिः	45
धान्यकटनविधिः	46

(ii)

धान्यनिस्तृणीकरणम्	...	47
भाद्रजलमोक्षणम्	...	48
धान्यव्याधिसरडनमन्तः	...	48
जलरक्षणम्	...	49
मार्गे मुष्टिग्रहणम्	...	51
मार्गे मेधिरोपणम्	...	53
पीषे पुष्पयाक्ताकथनम्	...	55
आठकलक्षणम्	...	58
धान्यस्थापनम्	...	59

DESCRIPTION OF MSS. AND PUBLISHED TEXT

A—Transcript of Dacca University paper MS. No. 4558.

Title : Kṛṣi-parāśara.

Characters—Bengali.

Beginning—जयति पराशरनामा मुनिरिह कृषिकर्मतस्यवेदीशः ।

End—समृद्धिं च परां कुर्यात् ततो लक्ष्मीं प्रपूजयेत् ।

Colophon—इति पराशरमुनिविरचितं कृषिपराशरनामं पुस्तकं समाप्तम् ।

Post-colophon statement—

राधिकाचरणद्वन्द्वं भावितं चाहनिंशम् । लिखिता बहुयत्ने यथोरयति
पुस्तिका (?) शूकरी तस्य माता पिता तस्य गर्दभः ॥

Scribe—गोलकचन्द्रदेवर्शमा ।

Date—Saka 1719 (=C. 1797 A. D.)

B—Vaṅgavāsi ed. of the *Kṛṣi-Saṃgraha*, Calcutta, 1322 B. S. (p. p.
152) Ed. Tārākānta Kāvyatīrtha, with Bengali translation.

C—Transcript of India Office Ms. No. 1274 a (H. T. Colebrooke),

Catalogue No. 3168.

Title : Kṛṣi-paddhati.

Characters : Bengali.

End : शून्ये महाध्यः मुनयो वदन्ति ।

Colophon : इति पराशरमुनिकृता कृषिपद्धतिः समाप्ता ।

Scribe : श्रीकृष्णमोहन शर्मा ।

[There is another I. O. Ms., Tagore 24, Cat. No. 6475, of the
following description :—

Characters—Fairly well-written Bengali ; five or six lines
in a page. Size : 15 3/4" x 3 1/8" (Coarse yellow paper). In
the Cat., we find the following remark under the description
of this MS :—

(iv)

"The MS. is in a deplorable condition of decay and is 'also very inaccurate and often illegible'. We, therefore, did not think it worth while to utilise this MS.]

D—"Copy of a transcript of a MS. in the Mandlik Section in the Wadia Library, Fergusson College, Poona. The Mandlik MS. is itself a copy made on 4th February, 1886, from a Bengali original in the Sanskrit Pāṭhaśālā, Calcutta." These are the remarks found on the copy obtained from Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona 4, India.

The post-colophon statement is as follows :—

इदं पुस्तकं कलकत्ता संस्कृतपाठशालास्थवङ्गान्नर पुस्तकाप्रिलितम् ॥ पोषन (?) ३०
शके १८०७ इसवी तारिख माहे फेब्रुवारि सन १८८६ इसवी...समाप्त ।

The date of the MS. appears to be 1886 A. D.

[The original MS. could not be traced in the Govt. Sanskrit College Library, Calcutta.]

कृषिपराशरः

प्रजापतिं नमस्कृत्य कृषिकर्मविवेचनम् ।
 कृपकाणां हितार्थीय ग्रूते कृषिपराशरः ॥१॥
 चतुर्वेदान्तगो विषः शास्त्रवादी विचक्षणः ।
 अलक्ष्म्या गृह्णते सोऽपि प्रार्थनालाघवान्वितः ॥२॥
 एकया च पुनः कृप्या प्रार्थको नैव जायते ।
 कृष्णन्वितो हि लोकेऽस्मिन् भूयादेकभ्य भूपतिः ॥३॥
 सुवर्णरौप्यमाणिकयवसनैरपि पूरिताः ।
 तथापि प्रार्थयन्त्येव कृपकान् भक्ततृष्णया ॥४॥

Lines 1-2 A—जयति पराशरनामा मुनिरिह कृषिकर्मतत्त्ववेदोशः ।

कृपका यस्य मतज्ञा वसुधामं फलयन्ति सर्वरक्षानि ॥

B ग्रूषिः कृषिकर्मणि निवेदी for मुनि...शः

C मुनिवरः कृषिकर्मणि यो वेद for मुनि...शः ;
कृषिकालस्य तत्त्वज्ञा for कृपका...मतज्ञा ।

3 A चतुर्वेदोऽपि यो ग्रूयाद् देहीति कृपणं वचः ।

B चतुर्वेदालयो ब्रह्मा ब्रवीति कृपणं वचः ।

C चतुरो वेदान् यो ग्रूयाद् ब्रवीति कृपणं वचः ।

4 B दुर्जयते for गृह्णते

D लाघवायते for ला...तः

5-6 Omitted by A. L 5 B एव for च, C एक एव नरः कृष्णो for एकया...कृष्णा, L 6 C भूयादपि च for भूयादेकभ्य. L 6 read by D thus: अपार्थकेऽपि लोकेऽस्मिन् सृत्यादिभिः स भूपतिः ।

7 A इव्य for रौप्य, A, C पूजितः for ऋताः C मणि for रीप्य ।

D reads the line as सुवर्णरौप्यमाणिकयरौप्यैरपि प्रापूरितः ।

8 A एते for एव, C प्रार्थयन्त्येव for प्रार्थयन्त्येव ।

कण्ठे कर्णे च हस्ते च सुवर्णं विद्यते यदि ।
 उपवासस्तथापि स्यादन्नाभावेन देहिनाम् ॥५॥
 अज्ञं प्राणा बलं चान्नमन्नं सर्वार्थसाधनम् ।
 देवासुरमनुव्याघ्रं सर्वं चान्नोपजीविनः ॥६॥
 अज्ञं हि धान्यसंजातं धान्यं कृष्या विना न च ।
 तस्मात् सर्वं परित्यज्य कृषिं यत्नेन कारयेत् ॥७॥
 कृषिधैन्या कृषिमेध्या जन्तूनां जीवनं कृषिः ।
 हिंसादिदोषयुक्तोऽपि मुच्यतेऽतिथिपूजनात् ॥८॥
 तेनार्चितं जगत् सर्वमतिथियेन पूजितः ।
 अर्चितास्तेन देवाभ्य स एव पुरुषोत्तमः ॥९॥

5

10

तथा च पराशारः—

वृष्टिमूला कृषिः सर्वा वृष्टिमूलं च जीवनम् ।
 तस्मादादौ प्रयत्नेन वृष्टिक्षानं समाचरेत् ॥१०॥
 अतो घतसरराजानं मन्त्रिणं मेघमेव च ।
 आढकं सलिलस्यापि वृष्टिक्षानाय शोधयेत् ॥११॥

15

- १ A यदि तिष्ठति for विद्यते यदि । B, D transpose कर्णे च हस्ते च and विद्यते यदि । D हस्ते करणे च करणे च for करणे...च । D सर्वं तिष्ठति यथपि for सुवर्णं...यदि ।
- २ D भक्तदासस्तथापि स्यादन्नदोषेण देहिनाम् ।
- ३ B साधकं, C धारणं for साधनं । C प्राणस्य for सर्वार्थं ।
- ४ D सुर for देव ।
- ५ A हि for च ।
- १० C अतिथिः पूजितो येन for अर्चिता...च । D स्युः for च ।
- ११ Omitted by A and C.
- १२ B कृषिमूलं for वृष्टिमूलं । C, D हि for च ।
- १४ B, C ततो for अतो । C राजानौ for राजानं ।
- १५ B सलिलं चापि for सलिलस्यापि । C शानेन for शानाय, साधयेत् for शोधयेत् ।

अथ राजानयनम्—

शाकं त्रिगुणितं कृत्वा द्वियुतं सुनिना हरेत् ।
 भागशिष्टो नृपो श्रेयो नृगान्मन्त्रो चतुर्थकः ॥१३॥
 चित्तलाके नृपे वृष्टिर्वृष्टिरुप्रा निशापतौ ।
 वृष्टिर्मन्दा सदा भौमे चन्द्रजे वृष्टिरुतमा ॥१४॥
 गुरौ च शोभना वृष्टिर्भार्गवे वृष्टिरुतमा ।
 पृथिवी धूलिसंपूर्णा वृष्टिहीना शनौ भवेत् ॥१५॥
 चक्षुरोगो उवरारिष्टं सर्वोपद्रव एव च ।
 मन्दावृष्टिः सदा वातो यत्रावदे भास्करो नृपः ॥१६॥

- १ Omitted by D.
- २ C शाकं तु त्रिगुणं (D शाकाद्दं त्रिगुणं) for शाकं त्रिगुणितं । D द्वितीया for द्वियुतं ।
- २-३ For these lines, A reads :—
 शाकस्य कालस्य त्रिगुणीकृतस्य भुजवाणवैद्वसुभिर्युतस्य ।
 राजा च मन्त्रो च वर्षाधिपथ समकृता भवन्ति ॥
- ४ Before this line, C reads the following :—
 तथा च—
 राजा मन्त्री जलस्यामी शस्याधिपतयस्तथा ।
 वर्षेशो मेघनाथथ मासनाथो दिनाधिपः ॥

- In this line, C चित्तिता for चित्तला ।
- ५ A वृष्टिः and मन्दा transposed. A विधुते for चन्द्रजे ।
 - ६ C, D सुरेञ्ये for गुरी । D वृश्चिर्हि उत्तमा भूगी for भार्गवे...उत्तमा ।
 - ७ B, C नृपे for भवेत् ।
 - ८ A उवरो व्याधिः for उवरारिष्टम् । D सर्वोपद्रवमाचरेत् for सर्वो...च ।
 - ९ D reads it thus मन्दवृष्टिं महावातं राजा संवत्सरे रविः ।
 - ८ ९ Instead of these lines, B reads :—

यस्मिन् संवत्सरे चैव अर्के राजा भविष्यति ।
 शस्यानिर्भवेत्तत्र नित्यं रोगक्ष जायते ॥

यस्मिन् संवत्सरे चैव चन्द्रो राजा भवेद् ध्रुवम् ।
 कुर्यात् शस्यावितां पृथ्वीं नैरहज्यं चापि मानवे ॥१६॥
 शस्यहानिर्भेदत्र नित्यं रोगश्च मानवे ।
 यस्मिन्नद्देशे कुजो राजा शस्यशून्या च मेदिनी ॥१७॥
 नैरहज्यं सुप्रचारश्च सुभिक्षं द्वितिमण्डले ।
 यत्राद्देशे चन्द्रजो राजा सर्वशस्या च मेदिनी ॥१८॥

5

- 1 A reads it thus—शस्यपूर्णा भवेत् पृथ्वी राजा संवत्सरे विधुः ।
 B reads—यस्मिन्नद्देशे विधु राजा शस्यपूर्णा च मेदिनी ।
- 2 B reads the line thus—नैरहज्यं च सुवृष्टिश्च सुभिक्षं द्वितिमण्डले ।
 A reads—ध्रुवते चाधिकं वारि पृथिवीं नात संशयः । C reads—पूर्यते
 चाधिकं वारि कुर्यादन्योन्यघातनम् ।
- 3-4 A संग्रामो वातवृष्टिश्च रोगपद्व एव च ।
 यस्मिन्नद्देशे नृपो मन्दः सर्वशस्या च मेदिनी ॥
 [‘Manda’ denotes ‘Saturn’ whose influence is described below. Here one naturally expects the influence of Mars].
- B यस्मिन्नद्देशे कुजो राजा सर्वशून्या च मेदिनी ।
 नैरहज्यं सुप्रचारश्च द्वितिमण्डले ॥
 [The effects, described in the same verse, are self-contradictory.]
- D संग्रामो वा भवेद्वृष्टिं (वृष्टिः ?) राज्योपद्व एव च ।
 वर्षाधिपो महीपुत्रः कुर्यादन्योन्यघातनम् ॥
- 5-6 A कुर्यात् शस्यवतीं पृथ्वीं नैरहज्यं सर्वमानवे ।
 यस्मिन्नद्देशे द्वुधो राजा वसुधा धर्मशालिनी ॥
 B यत्राद्देशे चन्द्रजो राजा सर्वशस्या च भूर्भवेत् ।
 धर्मे द्वितिमैनःस्थेर्यं द्वृष्टिकारणमुत्तमम् ॥
 D नैरहज्यमुपचारं च सुशृष्टिं द्वितिमण्डले ।
 यस्मिन्नद्देशे द्वुधो राजा शस्यलाभं विनिर्दिशेत् ॥

धर्मस्थितिर्मनःस्थैर्यं वृष्टिकारणमुक्तम् ।
 यस्मिन्नदे गुरु राजा सर्वा वसुमती मही ॥१०॥
 नृपाणां वर्धनं नित्यं धनधान्यादिकं फलम् ।
 राजा दैत्यगुरुः कुर्यात् सर्वेशस्य रसातलम् ॥२०॥
 संग्रामो वातवृष्टिश्च रोगोपद्रव एव च ।
 मन्दावृष्टिः सदा वातो नृपे संवत्सरे शनौ ॥२१॥
 यथा वृष्टिफलं प्रोक्तं वत्सरप्रहभूपतौ ।
 तद्वद्वृष्टिफलं ब्रेयं विहैर्वत्सरमन्तिष्ठि ॥२२॥

५

- १-२ A नैरुज्यं सुप्रचारश्च सुमित्रं त्रितिमरडते ।
 यस्मिन्नदे गुरु राजा सर्वेशस्यान्विता त्रितिः ॥
 B यत्रादेच गुरु राजा सर्वा रसवती मही ।
 नृपाणां वर्धनं नित्यं धनधान्यादिकं फलम् ॥
 D नृपः खोवर्धनं नित्यं धनधान्यसमाकुलम् ।
 संवत्सराधिषो जीवः सुर्गित्वं कुरुते सदा ॥
- ३-४ A धर्मस्थितिः सदा वृष्टिर्मनुष्या नीरुजस्था ।
 यस्मिन्नदे भृगु राजा सर्वेशस्या च मेदिनी ॥
 B राजा दैत्यगुरुः कुर्यात् सर्वेशस्य धरातलम् ।
 संग्रामो वातवृष्टिश्च रोगोपद्रव एव च ॥
 D धर्मान्वितं मनःस्थैर्यं वृष्टिकारकमुक्तम् ।
 राजा दैत्यगुरुः कुर्यात् सर्वेशस्य धरातलम् ।
- ५-६ D वृष्टिहानि प्रजापीडां (?)
 अमितयं च सन्तापं राजा संवत्सरे शनिः ॥
- 5 is omitted by B.
- ६ B यस्मिन्नदे शनी राजा भवेत् संवत्सरोऽशुगः ।
 B, D राजा संवत्सरे शनिः for नृपे शनी ।
- ७ B वत्सरे for वत्सर । D वत्सरस्य धराधिषेः for वत्सर...पतौ
- ८ A reads—तथैव हि गुणं वाच्यं फलं सर्वत्र मन्त्रिष्ठि । B तथा for तदूत ।
 D राजा वत्सरमन्त्रिष्ठि for विहैर्वत्सरमन्तिष्ठि ।

अथ मेघानयनम्—

शकाद्यं वहिसंयुक्तं वेदभागसमाहृतम् ।

शेषं मेघं विजानीयादावर्तादि यथाक्रमम् ॥२३॥

आवर्तश्चैव संवर्तः पुष्करो द्रोण एव च ।

चत्वारो जलदाः प्रोक्ता आवर्तादि यथाक्रमम् ॥२४॥

एकदेशेन चावर्तः संवर्तः सर्वतो जलम् ।

पुष्करे दुष्करे धारि द्रोणे बहुजला मही ॥२५॥

५

अथ जलाढकनिर्णयः—

शतयोजनविस्तीर्णं त्रिशयोजनमुच्छ्रृतम् ।

आढकस्य भवेन्मानं मुनिभिः परिकीर्तिम् ॥२६॥

१०

१ A omits अथ, and D the entire line.

२ B शाकं for शकाद्यं, वेदेन भागमाहृतम् for वेदः...तम् ।

३ A, C क्रमेण च for यथाक्रमम् ।

५ A एते for प्रोक्ता ।

B आवर्तश्च मनोनिभिः for आवर्तादि यथाक्रमम् ।

६ B चावर्तें for चावर्तः, संवर्तें for संवर्तः ।

C reads—अतिशृष्टिस्तु संवर्ते आवर्ते निर्जलं भवेत् ।

७ C reads—पुष्करे दुष्करे वृष्टिर्णेणो बहुजलप्रदः ।

७-८ Between these lines, C reads—

आवर्ते दशमेषेशः संवर्तः षोडशान्वितः ।

पुष्करोऽष्टादशाधीशो द्रोणक्षाव्येकविंशतेः ॥

८ A अथाढकलन्त्रणम् । B अथ जलाढकनिर्णयकथनम् ।

D omits the line.

९ C आवर्तं for उच्छ्रृतं ।

D विशत् (an obvious error) for लिंगत् ।

९-१० Attributed to Varāha by Raghunandana in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, i. p. 701) with त्रिशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् for line 9.

कृषिपराशरः

युग्माज्ञोमत्स्यगते शशाङ्के
 रविर्यदा कर्कटकं प्रयाति ।
 जलं शताढं हृरिकामुकेऽर्द्धं
 वदन्ति कन्यामृगयोरशीतिम् ॥२७॥
 कुलीरुकुम्भालितुलापिधाने
 जलादकं षण्णवर्ति वदन्ति ।
 अनेन मानेन तु वत्सरस्य
 निरूप्य नीरं कृषिकर्म कार्यम् ॥२८॥
 समुद्रे दशभागांश्च पद्मभागानपि पर्षते ।
 पृथिव्यां चतुरो भागान् सदा वर्यति वासवः ॥२९॥

- १ B, C मीन for मत्स्य ।
 - ३ B शतादकं for जलं शताढं ।
 - ४ A, D युक्तं तु (D च) कन्यामृगयोरशीतिः ।
 - ५ A ऋधानैः for ऋधाने ।
 - १-६ Attributed by Raghunandana to Varāha in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I. p. 701) with मीन for मत्स्य, तुले शशाङ्के for तु.. ने, षड्भिष्ठ युक्ता नवतिं वदन्ति for line 6.
 - ७ D चतुर्वत्सरस्य (the च, offending the metre, is clearly an error) for तु वत्सरस्य ।
 - ८ A सर्वं for नीरं ।
C निरूपणीयं for निरूप्य नीरं ।
D कृषिकार्यमुक्तं for कृषिकर्म कार्यम् ।
 - ९ C शत for दश, भागाभापि for भागानपि, D भागाभापि ।
 - १० C सम्यग् for सदा ।
 - ९-१० Attributed by Raghunandana to Varāha in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I. p. 701), with ऋभागःस्युः for ऋभाग, भागाभापि for भागानपि ।

अथ पौषवृष्टिश्चानम्—

सार्द्धं दिनद्वयं मानं कृत्वा पौषादिना बुधः ।
गणयेन्मासिकीं वृष्टिमवृष्टिं वानिलक्ष्मात् ॥३०॥
सौम्यवारुणयोर्वृष्टिरवृष्टिः पूर्वयाम्ययोः ।
निर्वाते वृष्टिहानिः स्थात संकुले संकुलं जलम् ॥३१॥
एवं कं पञ्चदण्डेन मासस्य दिवसो मतः ।
पूर्वार्द्धं वासरी वृष्टिदृश्तरादें च नैशिकी ॥३२॥

- 1 A पौषस (C पौषमासीय) for पौष, B reads—अथ पौषादिमासीयवृष्टि-लक्षणम् । Before this line, D reads—आतो विंशतिभागिका वृष्टिरिति वृपतिमन्त्रये आदकसलिलज्ञानम्, and C reads as follows:—

अथ सर्पानयनम्

शाकं रसामिसंयुक्तमष्टभिर्भागशेषितम् । अनन्ताद्याः कमेणैव नागा अष्टौ प्रकीर्तिः॥

अथ वातानयम्

शाकं शशाङ्कसंयुक्तं मुनिभिर्भागमाहरेत् । आवहाद्याः कमान्त्वेष सप्तवाताः प्रकीर्तिः॥
आवहः प्रवहक्षेष संवहो निवहस्तथा । उद्वहो विवहो वायुः सप्तवाताः प्रकीर्तिः ॥

अथ समुद्रानयनम्

शाकं वेदसमायुक्तं पर्वतेन समाहतम् ।

शेषमठिंधं विजानीयाङ्गवणादयं यथाक्रमम् ॥

लवणेन्नुसुरासर्पिंदधिदुर्घजलान्तकाः ।

एते स्युः सिन्धवः काले जलाधाराः प्रकीर्तिः ॥

- 2 A सार्द्धद्वयदिनं for सार्द्धं...द्वयं, पौषादिनां विधेर्बुधः for मानं...बुधः ।

C transposes मानं कृत्वा ।

- 3 A omits वा ।

- 2-3 This verse, with सार्द्ध for सार्द्धं, कृत्वापौषे for मानंकृत्वा, कालिकी for मासिकी, is attributed to Varāha in the *Jyotistattva* (p. 701).

- 5 C निर्वाते for निर्वाते ।

- 6 D वाम्यस्य for मासस्य ।

- 7 A अपरादें for उत्तरादें । D तु for च ।

दत्त्वा दण्डे पताकां तु वातस्यानुकमेण च ।
 विज्ञेया मासिकी वृष्टिः कृत्वा यत्तमहनिशम् ॥३३॥

धूलीभिरेव धवलीहृतमन्तरिक्षं
 विषुच्छटाच्छुरितवारुणदिग्विभागम् ।

५ पौषे यदा भवति मासि सिते च पक्षे
 तोयेन तत्र सकला पूषते धरित्री ॥३४॥

पौषे मासि यदा वृष्टिः कुञ्जस्तिर्वा यदा भवेत् ।
 तदादौ सप्तमे मासि वारिपूर्णा भवेन्मही ॥३५॥

यदा पौषे सिते पक्षे नभो मेघावृतं भवेत् ।
 १० तोयावृता धरित्री च भवेत् संवत्सरे तदा ॥३६॥

मीनवृश्चिकयोर्मध्ये यदि वर्षति वासवः ।
 तदादौ सप्तमे मासि ततिथौ पूषते मही ॥३७॥

अथ माघवृष्टिशानम्—

माघस्य सितसप्तम्यां वृष्टिर्वा मेघदर्शनम् ।
 १५ तदा संवत्सरे धन्यः सर्वशस्यफलप्रदः ॥३८॥

- १ A, C दण्डपताकाम् for दण्डे...तु ।
- २ C ज्ञेया तु for विज्ञेया । A चितं समाहितं for यत्त...निशम् ।
 B दृष्टा वातं दिवानिशं for कृत्वा...निशम् ।
- ३ A, C धरणी for धवली । D—portion after एव corrupt.
- ४ A चक्रित for चुरित । C स्तुरति वारुणादिग्विभागे for चुरित...विभागम् ।
- ५ C reads the line thus—तोयाचला भवति वै सकला धरित्री ।
 D शस्य for तत्र ।
- ७ A भवेद्यदि for यदा भवेत् । C पौषे यदि धूली वृष्टिः for पौषे...वृष्टिः ।
- ८ A तस्यैव for तदादौ । B तां तिथिं द्वाव्यते मही for वारि...मही ।
- ७-८ Omitted by D.
- ९-१० Not found in A, B, D.
- ११ Not found in B, D. C यो च for यदि ।
- १२ A तस्यैव for तदादौ । C तां तिथिं द्वाव्यते मही for ततिथी...मही ।
- १२-१३ Bet. these lines, C reads:—
 मासि पौषे त्वमावस्या रविसौरिकृजे यदि ।
 तदा महाध्यता होया अन्यैर्वारेस्तु मृतसमा ॥
- १३ D माषे for माष । B omits the line.

माधे बहुलसप्तम्यां तथैव फाल्युनस्य च ।
 चैत्रे शुक्लतीयायां वैशाखे प्रथमेऽहनि ॥४९॥
 एतासु चण्डवातो वा तदिद्वृष्टिरथापि वा ।
 तदा स्थाच्छोभना प्रावृद्धं भवेत् शस्यवती मही ॥५०॥
 सप्तम्यां स्वातियोगे यदि पतति जलं माधपक्षेऽन्धकारे
 वायुर्वा चण्डवेगः सजलजलधरो गर्जितो वासवो वा ।
 विष्णुन्मालाकुलं वा यदि भवति नभो नष्टवन्द्रार्कतारं
 ताष्ठृष्टिं मेघा धरणितलगता यावदाकार्तिकान्तम् ॥५१॥
 माधे मासि निरन्तरं यदि भवेत् प्रालेयतोयागमी
 वाता वान्ति च फाल्युने जलधरैश्चित्रे च छञ्च नभः । १०
 वैशाखे करकाः पतन्ति सततं ज्यैष्ठे प्रचण्डातपाः
 ताष्ठृष्टिं वासवो रविरसौ यावसुलायां व्रजेत् ॥५२॥

- १ A माधस्य सित (should the words be माधस्यासित ?) for माधे बहुल ।
- २ B चैत्रे for चैत्रे । A कृष्ण for शुक्र । चैत्रमास्यापि (obviously corrupt) for चैत्रे...तृतीयायाम् ।
- ३ Omitted by B, D. B reads it with च for final वा ।
D reads it in the same place as B with वात for तदित ।
- ४ B चितिः for मही and in B it is followed by धनुर्मकरकुम्भेषु यदा वर्षति वासवः । तदादिसप्तमे मासि वारिपूर्णा भवेन्मही ॥
- ५ A योगात् for योगे । D भवति for पतति । A, D पक्ष for पक्षे ।
- ६ B वासरे for वासवो । C चरणमेधाः सजलजलमुचो for चरण...धरो ।
D वाचरणमेधाः for वाचरणवेगः ।
- ७ A विष्णुन्माला विशाला यदि भवति वियत् for विष्णुन्माला...नभः ।
- ५-७ These lines occur in the *Bṛhat-sambhīta* (xxv. 5) with the following variations:—
हिमं for जलं, मास for पक्षे, वापि गर्जत्यजस्म for गर्जितो...वा ।
- ८ A इह धरणितले for धरणीतलगता । B प्लुतधरणितले (D धरणितलगतं) for the same portion.
- ९-१२ Omitted by A, B and D.

अथ फाल्गुनवृष्टिशानम्—

पञ्चम्यादिषु पञ्चसु कुम्मेऽके यदि भवति रोहिणीयोगः ।

अधमतमाधममध्यममहदतिमहाम्भसां निपातः ॥४३॥

अथ चैत्रवृष्टिशानम्—

५ प्रतिपदि मधुमासे भानुवारः सितायां

यदि भवति तदा स्याचित्तला वृष्टिरब्दे ।

अविरलपृथुधारारासान्द्रवृष्टिप्रवाहै

र्धरणितलमशेषं पूर्व्यते सोमवारे ॥४४॥

अवनितनयवारे वारिवृष्टिर्न सम्यग्

१० बुधगुरुभृगुजानां शस्यसम्यक्प्रमोदः ।

जलनिधिरपि शोषं याति वारे च शौरे

भवति खलु धरिकी धूलिजालैरहश्या ॥४५॥

१-३ Omitted by A, B and D.

२-३ This verse is attributed to Varāha by Raghunandana in *Iyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I. p. 700) with मतिमहदम्भसां पातः for महद...निपातः ।

४ A, B अथ चैत्रतत्त्वणम् । D चैत्रे for चैत्र ।

५ C वारे for वारः ।

६ D आकुला for चित्तला ।

५-६ Attributed by Raghunandana, in the same work, to Varāha, with निर्जला for चित्तला ।

७ C प्रवाहै for प्रवाहै ।

९ B नास्ति वृष्टिर्न शस्यं for वारि...सम्यग् ।

१० B reads—कविगुरुभृगुजानां वासरे शस्यपृतिः । C भृगुवारे for भृगुजानां । D बुधगुरुजानां शस्यसम्यक्प्रमोदः; obviously a corrupt reading from metrical standpoint.

७-१० Attributed in *Iyotistattva* to Varāha (*Smṛti-tattva*, I. p. 700) with अविरल for अविरल, जल for पृथु, विन्दु for इस्ति, व्याप्यते for व्याप्यते, सितवारे for भृगुजानां ।

११ A inserts च bet. अपि and शोषं. B वारेण for वारे च. C अविशेषं for अपि शोषं

१२ D अवश्या for अवश्य

चैत्रादिभागे चित्रायां भवेच्च चित्तला क्षितिः ।
शेषे नीचैर्न वाल्यर्थं क्षमामध्ये बहुवर्षिणी ॥४६॥
मूलस्थादौ यमस्यान्ते चैत्रे वायुरहनिशम् ।
आद्रादीनि च अक्षाणि वृष्टिहेतोर्विशोधयेत् ॥४७॥

अथ वैशाखवृष्टिशानम्—

प्रवाहयुतन्धां तु दण्डन्यस्य जले निशि ।
वैशाखशुक्रप्रतिपक्षियौ वृष्टिं निरूपयेत् ॥४८॥
ओँ सिद्धिरिति मन्त्रेण मन्त्रयित्वा शतह्रयम् ।
अङ्कयित्वा तु तदण्डमङ्कतुल्ये जले क्षिपेत् ॥४९॥
प्रातरुस्थाय सहसा तदङ्गं तु निरूपयेत् ।
समं चैवाधिकं न्यूनं भविष्यज्जलकाङ्क्षया ॥५०॥

5

10

- १ B भवेच्चेत् for भवेच्च. C चित्रक्षे for चित्रायां, भवेद् बहुजला for भवेच्च चित्तला. D reads the line as—तथा चैत्रादिभागे चेत्तिला बहुजला क्षितिः ।
- २ B शेषेऽपि चैव चाल्यर्थं for शेषे...वाल्यर्थं. C reads the line thus—शेषे वै जलहीना स्यामध्ये च बहुवर्षणा. D पूरिता नदनयक्ष for शेषे...वाल्यर्थं ।
- ३-४ Omitted by B and D.
- ५ B, D वैशाखनिरूपणम् (A वैशाखलक्षणम्) ।
- ६ D च for तु ।
- ७ C वैशाखे for वैशाख, वृष्टिनिरूपणम् for वृष्टिं निरूपयेत् । D वैशाखशुक्रपक्षादौ तत्र for वैशाख...तिथौ ।
- ८ C ओमित्यनेन (D ओँ प्रणवेन तु) for ओँ...इति ।
- ९ B तं for तत्. C अङ्कयित्वा and अर्दं for अङ्कयित्वा and अरुक respectively. D reads the line thus—अङ्कयित्वा तं दण्डं जले निवेशयेतः ।
- १० Omitted by A. C तदङ्गं च for तदङ्गं तु. D तदाङ्क विनिरूपयेत् for तदाङ्कं तु निरूपयेत् ।
- ११ C वापि for चैव. D वैवाधिकं for चैवाधिकं ।

गतघत्सरवद्वारि वन्या चैव समे भवेत् ।
हीने हीनं भवेद्वारि भवेद् वन्या च तादशी ॥५१॥
अङ्गाधिकये च द्विगुणा वृष्टिर्वन्या च जायते ।
इति पराशरेणोक्तं भविष्यद्वृष्टिलक्षणम् ॥५२॥
५ सूर्योदये विषुवतो जगतां विष्पत्ति
मध्यं गते दिनकरे बहुशस्यानिः ।
अस्तं गते दिनकरे तु तदर्थशस्यं
ऐश्वर्यभोगमतुलं खलु चार्द्धराते ॥५३॥

- 1 A समे न मम् for गतघत्सरवत्, चैवासमे for चैव समे. C तथा for भवेत् ।
- 2 A वन्या च तादशी परा for भवेत्...तादशी.
C तथा for भवेत्, न for च.
D हीनेन च तथा वारि वदेऽन्या न for हीने...न ।
- 3 A reads शुद्धकाधिकेऽधिका वृष्टिर्वन्या च द्विगुणा भवेत्. C reads it thus—
अधिके द्विगुणा वृष्टिर्वन्या च द्विगुणा भवेत्. D अधिके for आधिकये, वन्या वृष्टिर्वन्या for वृष्टिर्वन्या न ।
- 4 Omitted by A. C पराशरोक्तं for पराशरेणोक्तं.
D इदं for इति ।
- 5 C, D प्रातर्दिने for सूर्योदये ।
- 6 C मध्यंदिने विक (क ?) लता for मध्यं...करे, D मध्यंदिने विषुवतो for the same portion.
- 7 C च तथा for तुतद्.
D बहुशस्यवृद्धि for तु...शस्य ।
- 8 B रात्रौ for राते.
D निशिचार्द्धरात्रौ for खलु...राते ।
- 5-8 A reads these lines after verse 56 with the following variants:—मध्यंदिने for मध्यंगते (16), खलु चार्द्ध चार्द्धशस्य for तु...शस्य (17).

रेखात्मयं समुद्दिक्ष्य ताभिस्तान्न विवर्द्धयेत् ।
 लिश्चकं सर्वतोमेषु पर्वतं तत्र दापयेत् ॥५४॥
 ईशानादिदक्षिणाङ्कान् संलिखेदनलादितः ।
 येनयेनाजसंकान्तिस्तेन प्रावृट्टफलं भवेत् ॥५५॥

- 1 A, C रेखां तिर्यक् for रेखात्मयं, ताडितं (A माजितं) for ताभिस्ताः, विवर्द्धयेत् for विवर्द्धयेत्. D तिर्यक् रेखावित् भवेत् for ताडितं... विवर्द्धयेत् ।
 - 2 D लिश्चलं for लिश्चकं ।
 - 3 A reads the line as ईशादिदक्षिणं शकान्तं लिखेदनलभादितः । C reads ईशादिदक्षिणान्तं लिखेदनलादिभिः । D reads ईशानादिदक्षिणान्तं विलिखेदनलादितः ।
 - 4 A भेन for second येन. C तेन for first येन, वदेत् for भवेत् । D केनार्कं for येनाज ।
- 4-5 After this line A reads : —

अधिन्यादौ समुदे स्यात्नक्षत्रं च द्वयंद्वयम् ।
 तीरपर्वतक्षेत्रु एकैकं परिकीर्तितम् ॥

B gives the verse with समुदेष्यात् for समुदे स्यात्, कक्षपर्वततीरेषु for तीर...क्षेत्रु, as an alternative reading of the text quoted above.

In place of this verse, D reads as follows : — अपा निधी द्वयं देयमेकैकं पर्वतेऽपि च । कक्षयाष्टौ पर्वते चाष्टौ चतुर्तीरे चतुष्टयम् ॥ अधिनीय... (?) पुर्वं सर्पं (?) वायुविशासमेव च... (?) देयं तु त निधी कमात् ॥

अतिवृष्टिः समुद्रे स्यादनावृष्टिस्तु पर्वते ।
कक्षयोऽस्तित्वाला वृष्टिः सुवृष्टिस्तीरसङ्गमे ॥५६॥

अथ ज्यैष्ठवृष्टिलक्षणम्—

चिकाखातीविशाखासु ज्यैष्टे मासि निरभ्रता ।
तास्तेव थावणे मासि यदि वर्षति वासवः ।
तदा संवत्सरो धन्यो बहुशस्यफलप्रदः ॥५७॥
ज्यैष्ठादौ सितपक्षे च आर्द्धादिवशाअक्षके ।
सजला निर्जला यान्ति निर्जलाः सजला इव ॥५८॥

5

- 1 D च for तु
- 2 B शैलसन्धिष्ठु for तीरसङ्गमे. C मध्यमा for चित्तला. D reads the line thus तीरे च बहुला वृष्टिः सुवृष्टिः कक्षसंधयोः ॥ [For A's reading after this line, see f. n. 5-8 under verse 53 *supra*.]
- 3 A, B, D omit वृष्टि ।
- 4 A निरपयेत् for निरभ्रता. D °स्ताः स्युः for °सामुः.
- 4-5 Appear to have been attributed by Raghunandana, in *Jyotiṣtattva* (*Smṛti-tattva*, I, p. 701), to Varāha, with वर्षति for वासवः ।
- 6 A सदा वर्षाः शुभा मताः for बहु...प्रदः ।
- 7 A ज्यैष्ठस्यादौ सिते पचे for ज्यैष्ठादौ...च ।
- 8 A तथा for इव. C reads निर्जलाः सजलाः प्रोङ्गाः सजला निर्जलास्तथा ।
- 6-8 B reads these lines with the following variants bet.
33b and 34a *supra*, (p. 9).
सितपक्षे and च transposed (I 7), आर्द्धादी for आर्द्धादि (I 7).

अथाषाढ्वृष्टिलक्षणम्—

आषाढ्यां पौर्णमास्यां सुरपतिककुभो वाति वातः सुवृष्टिः
 शस्यच्चांसं प्रकुर्यादहनदिशिगतो मन्दवृष्टिर्यमेन ।
 नैऋत्यां शस्यहानिर्वर्णलिपिः जलं वायुना वायुकोपः
 कौवेर्यां शस्यपूर्णां प्रथयति नियतं मेदिनीं शम्भुना च ॥५३॥⁵
 आषाढस्य सिते पक्षे नवम्यां यदि वर्षति ।
 वर्षत्येव तदा देवस्तवावृष्टौ कुतो जलम् ॥६०॥
 शुक्राषाढ्यां नवम्यामुदयगिरितटी निर्मलत्वं प्रयाति
 स्त्रीयं कायं विधत्ते खरतनुकिरणो मण्डलाकारयोगम् ।
 जीमूतैर्वैष्टितोऽसौ यदि भवति रविर्गम्यमानेऽस्तशैले¹⁰
 तावत्पर्यन्तमेव प्रगलति जलदो यावदस्तु तुलायाः ॥६१॥

- 2 A, B ककुभं for ककुभो. A, C सुवृष्टिं for सुवृष्टिः. D दिशि चेद्वातिवायुः for ककुभो...वृष्टिः ।
- 3 A reads शस्याद्दं संप्रकुर्यादहनदिशिगतो मन्दवृष्टिं च यतो. B गते for गतो, C वृष्टि for वृष्टिः. D reads the line thus सस्याद्यं संप्रकुर्यादबहुलयदिशिगतो मन्दवृष्टिर्यमेन ।
- 2-3 Attributed to Varāha by Raghunandana in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I. 700) with वृष्टिं, प्रकुर्यादहनदिशो for प्र...गतो.
- 4 A शस्यहानिं जनयति वरुणे वायुना वायुकोणे for शस्य...पः. C कोणः for कोणः, C वहु for दिशि. D बहुजलो माहतो वायुकोणे for दिशि...कोणः ।
- 5 C, D मेदिनी for मेदिनीं. B शस्यमीशो for शम्भुना च. D शस्यपूर्णा for पूर्णा, शंकरोति for शम्भुना च.
- 4-5 Attributed by Raghunandana, in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I, p.p. 700-701), to Varāha with निष्फला खाद वरुणबहुजलो for शस्य...जलं and शस्यपूर्णा भवति समुदिता मेदिनीं शम्भुनापि for शस्यपूर्णां...च ॥
- 7 D reads वर्ढमेव तदा धान्यं तत्रावृष्टेः कुतो भयम् ।
- 8 B शुक्राषाढ्या for शुक्राषाढ्यां, प्रयाते for प्रयाति ।
- 9 B कालं for कार्यं, तर for तनु, मुखं for योगम् ।
- 10 C जीमूते वृष्टितो for जी...तो ।
- 11 B प्रणदति for प्रगलति ।
- 8-11 Omitted by A, D. After line 11, C reads the following verses :—
- आषाढशुक्रनवमीप्रभवप्रभाते, स्योऽयदा प्रकटमरणलमन्ध्युदेति ।
 मध्यंदिनेऽपि यदि वा परिवेशमेति, सायं त्वावृततनु (?) यदि वास्तमेति ॥
 तत्त्वं तयं द्वितयमध्यय वैक (?) मिथो, वृष्टिं समादिशति नात त्रिक्ल्पयेतुः ।
 आधावणं भवति संहृतवारिधारा, माकार्तिं पृथुपयोधरसान्द्रविन्दुः ॥

कृषिपराशारः

अथ भ्रावणवृष्टिलक्षणम्—

रोहिण्यां भ्रावणे मासि यदि वर्षति वासवः ।

तदा वृष्टिर्भवेत्साधद् यावश्नोत्तिष्ठते हरिः ॥६२॥

कर्द्देते रोहिणीक्षेये यदि वृष्टिर्न जायते ।

5 तदा पराशारः प्राह हा हा लोकस्य का गतिः ॥६३॥

भ्रावणे मासि रोहिण्यां न भवेवर्षणं यदि ।

विफलारम्भसंहेशास्तदा स्युः कृषिवृत्तयः ॥६४॥

अथ सद्योवृष्टिक्षानम्*—

जलस्थो जलहस्तो वा निकटेऽथ जलस्य वा ।

10 सदा पृच्छति सृष्टार्थं वृष्टिः संजायतेऽचिरात् ॥६५॥

1 A omits अथ and वृष्टि. B omits वृष्टि. D भ्रावणनिरूपणं for भ्रावण...
लक्षणम् ।

2 C वृष्टिर्भवेद्धृष्टं for वर्षति वासवः ।

6 A वर्षणं न भवेत् for न...वर्षणं. C चतुर्थ्यां भ्रावणे मासि for भ्रावणे...रोहिण्याः ।

7 C संकाशा for संक्षेपा. For lines 6-7, D reads—भ्रावणे मासि इत्येवं
यदि वर्षति वासवः । विपुला च तदा तु स्यात्कृष्टिर्विनश्यति ॥ After
line 7, C adds—भ्रावणे प्रथमे पक्षे पूर्वभाद्रपदेषु च । चतुर्थ्यां यदिवर्षं
च तदा वर्षति वामवः ॥ पुरोत्तमहते (?) प्राप्तमे भ्रावणे वापि चये हि ।
मेहर्दर्शयते शङ्कं जलशिः शुष्यते तदा ॥ पात्रार्थः कर्त्तव्यापि प्रार्थः कर्त्त्वा गते
रवौ । सिंहे निर्वाततामंति जलपूर्णमहामवेन् ॥ दिवा जलधरेश्वरनन्नं रात्रौ च
निर्मलं नभः । शोषमेति तदा पृथ्वी नात्र कार्यविचारणा । After the
same line, B adds—अथ भाद्रादिलक्षणम् । सिंहे भौमवारे च पूर्व-
फलगुनिश्चहके । व्यतीपाते च नन्दायां कन्यायां वर्षयेद् रविः ॥, and D
adds—इति पौष्याश्रमासिकवृष्टिक्षानलक्षणम् ।

* It is interesting to note the common indications mentioned here as well as in the *Bṛhat-saṃhitā*, *Sadyovarṣaṇalakṣaṇam*, pp. 411-422.

8 A, D लक्षणं for लक्षणम् ।

9 B transposes जलस्थो जलहस्तो. C, D च for final वा. D तुलसये
तुलहस्त (?) for जलस्थो जलहस्तो ।

10 B दृष्ट्वा for सदा, वृष्ट्यर्थं for सृष्ट्यर्थं. C उद्धः पृच्छति वृत्त्यर्थं for सदा...
सृष्ट्यर्थं; D वृष्टिप्रभो मदा भूयाद् for the same portion, and चिरात्
for अचिरात् ।

उत्तिष्ठत्यण्डमादाय यदा चैव पिपीलिका ।
 मेकः शब्दायतेऽकस्मात् तदा वृष्टिर्भवेद् भ्रुवम् ॥६६॥
 विडाला नकुलाः सर्पा ये चान्ये वा विलेशायाः ।
 धावन्ति शलभा मत्ताः सद्योवृष्टिर्भवेद् भ्रुवम् ॥६७॥
 कुर्वन्ति बालका मार्गे धूलिमिः सेतुबन्धनम् ।
 मयूराश्चैव नृत्यन्ति सद्योवृष्टिर्भवेद् भ्रुवम् ॥६८॥
 आघातवात् दुष्टानां नृणामङ्गे व्यथा यदि ।
 वृक्षाग्रारोहणं चाहेः सद्योवर्पणलक्षणम् ॥६९॥

- 1 A उत्तिष्ठेत् for उत्तिष्ठति.
 B अकस्मादभमादाय उत्तिष्ठति for उत्तिष्ठत्यण्डम... चैव.
 C उत्तिष्ठन्ते for उत्तिष्ठति, पिपीलिकाः for पि...का ।
- 2 A सद्यः for तदा.
 D संजायते कस्मात् for शब्दायतेऽकस्मात्
- 3 A अन्ये ये च for ये...वा. D विडालानकुलाः for विडालानकुलाः, वारि-
 लेशाय for वा...शयाः ।
- 4 For this line, A reads—कुर्वन्ति च स्वनं मत्ताः सद्यो वर्षणलक्षणम् ॥
 B शरभा for शलभा.
 C तदा for भ्रुवम् ।
- 5 C बालिका for बालका.
 D बानिशा for बालका ।
- 6 A वर्षणलक्षणम् for वृष्टिः...भ्रुवम्, B, D प्रजायते for भवेद् भ्रुवम् ।
- 7 C आघातवात् दुष्टीनां for आघात...दुष्टानां, अङ्ग for अङ्गे ।
 D reads वातादवाते वृष्टिः स्वात् नृणामङ्गे (?) तथाधनाः (?) ।
- 8 A अहेः for चाहेः. C reads the line as सर्पा वृक्षाग्रमास्ताः
 सद्यो वृक्षेस्तु लक्षणम्. D reads it वृक्षाग्रामो (?) इतेदन्तः सद्यो वर्षति ।
 वासवः ।

पश्योः शोषणं रौद्रे खगानामम्बुचारिणाम् ।

फिन्फीरवस्तथाकाशे सद्यो वर्षणलक्षणम् ॥७०॥

अथ प्रहसन्चारे वृष्टिक्षानम्—

चलत्यक्षारके वृष्टिर्घुवा वृष्टिः शनैश्चरे ।

५ वारिपूर्णां महीं कृत्वा पश्चात् संचरते गुरुः ॥७१॥

प्रहाणामुदये चास्ते तथा वकातिचारयोः ।

प्रायो वर्षन्ति हि घना नृपाणामुद्यमेषु च ॥७२॥

१ D reads it thus पक्षिणः सोशिता (शोषिता ?) रौद्रेऽक्षमाद-
म्बुचारिणः ।

२ B वृष्टिः प्रजायते for वर्षणलक्षणम्. D अर्थ को (?) वै यदाकाशे for फिन्फी...
काशे. After this line, C add the following:—यथूर्दू' (?)
कृकलासकास्तहगताः पश्यन्ति गावो मुहुः । इष्टार्कं (इष्टार्कं ?) यदि वा
चरन्ति बहुशः संरौति मेही यदि ॥ संचारस्तु गिपीलिङ्गारहविशयोरद्वारजगात-
गणं (?) ... (?) त्रिणदिधीतिः (दीधीतिः ?) शिवदिशि त्रिप्र' तदा
वर्षति ॥ शनैं कुजे गुरौ चैव परिवेशो यदा भवेत् । चनुर्धे पश्ये वापि
जलपूर्णा भवेन्मही ॥ यदि भवति कदाचित् कार्तिके नष्टचन्दे । रविशनिकृज-
वारे खातिनक्षत्रयोगः ॥ भवति भूरिनिपातः स्थावराणां नराणाम् । त एवि (?)
टपिष्ठूनां वारिणा वायुना वा ॥ प्रातृष्टि शीतकरो भृगुपुत्रात् सप्तमराशिगतः
शुभष्टः । सूर्यसुताभवपश्चमगो वा सप्तमग्र जलागमनाय ॥

३ A प्रहसन्चारलक्षणत् for प्रह...ङ्गानम्. B वृष्टिलक्षणम् for वृष्टिक्षानम्,
C संचारेण for संचारे ।

४ A चरत्य० for चलत्य० ।

५ C एकार्णवां for वारिपूर्णां ।

६ D तदा for तथा ।

Bet. lines 3 and 4, D reads सद्योऽश्विकर' (रः ?) शुक्रो यदा
शुभसमीपगः । तयोर्मैत्र्यगतो भाजुः समुद्रमपि शोषयेत् ॥

७ A वर्षन्ति जलदास्त्वा for प्रायो...घना । B जलदा for हि घना, उष्मेऽपि च
for उष्मेषु च. D वर्षति जीमूतो for वर्षन्ति हि घना, उष्मेऽपि च for
उष्मेषु च ।

विक्रामध्यगते जीवे भिन्नभाण्डमिव स्ववेत् ।
 ततः स्वातिं समासाद्य महामेधान् विमुच्छति ॥७३॥
 पुण्येणोपचितान् मेधान् स्वातिरेका व्यपोहति ।
 श्रवणे जनितं वर्षं रेवत्येका विमुच्छति ॥७४॥

- 1 A ०गते जीवो for ०गते जीवे. C सूर्ये for जीवे. D स्वगा भाएङ्ग
 इष्टस्ववेत् (?) ।

Bet. lines 5 and 6, C adds the following: यदि ब्रजति कुजः
 पतत्तमार्गे घट इव भिन्नतलो जलं ददाति । अथ वहति दिनकराप्रतो वा, भवति
 च तदासी प्रलयाया (?) समर्थः ॥१॥ यदेकराशी भवतः सि (?) तेन्दुजौ
 पयोऽतिशृणा कुरुतो वसुन्धराम् । तयोस्तु मध्ये यदि पश्चबान्धवः, तया मही-
 शोषमुपैति नान्यथा ॥२॥ सिंहं गते द्वितिसुते शुभवर्जिते च, शोषं वायुः
 प्रलय इवान्दुवाहाः । भिन्नेन्दुनील (भिन्नेन्द्रनील ?) सकलोपमवामेयमाना (?),
 वर्षनित ते कृपणदानमिवाम्बुद्धिम् ॥३॥ तामापतन्तीं कुरुताजसेनां, समुश्नेलामिव
 हुर्विवाराम् । निवारयत्येकरथेन पार्थिक्षितां (लां ?) गतः सूर्य इवाम्बुद्धिम् । ४॥
 अत्युमतं जलदवन्दुपैति नाश, मङ्गारके यदि वृहस्पतिनैकराशिम् । शोषं
 प्रयान्ति सरितो हृदनिर्झरास्ते, पश्चत्यं भवति तत्र तुषारवृष्टिः ॥५॥ सलिल-
 रहितशको याति शको याति शोषं धरिक्ति । भवति सततवातो धूलिहृदू-
 नमोऽपि ॥६॥ भवति समरभीतिर्याति नाशं नरेन्द्रो । युवतिमिथुनमीने कार्मुके
 मम्दगे च ॥७॥ एकराशिगताः पापाः शनिभौमदिवाकराः । वृथीधू (?) माकुली
 (ला ?) तत्र हृदनित वहतो जनाः ॥८॥

[For some of these verses, sometimes with variants, see
 footnote 8 under verse 78]

- 2 A, D तथा for ततः. महामेधो न वर्थति for महा...विमुच्छति. D ०मेधो for
 मेधान् ।
- 3 A अपचितान् (?) for उपचितान्. B प्रायेण for पुण्येण, ०प्यपोहति
 for व्यपोहति ।
- 4 A मेष for वर्षः. B रेवत्या च for रेवत्येकाः. C अपोहति for विमुच्छति,
 D रेवत्येष्टे for रेवत्येका ।

अथानावृष्टिलक्षणम्—

ध्रुवे च वैष्णवे हस्ते मूले शके चरन् कुजः ।
 सद्यः करोत्थनावृष्टिं कृतिकासु मधासु च ॥७५॥
 कुजपृष्ठगतो भानुः समुद्रमपि शोषयेत् ।
 ८ स एव विषटीतस्तु पर्वतानपि प्लावयेत् ॥७६॥
 सद्यो निकृन्तयेदृष्टिं चित्रामध्यगतो भृगुः ।
 अङ्गारको यदा स्तिंहे तदाङ्गारमयी मही ॥७७॥
 स एव रविणा युक्तः समुद्रमपि शोषयेत् ॥७८॥

- १ D अवृष्टिज्ञानम् for अना...लक्षणम् ।
- २ A, C ध्रुवेन्ति for ध्रुवे च. C ज्येष्ठे मूले च भानुजः for शके...कुजः ।
- ४ C adds यदि कुजश्चरति (evidently corrupt) before the line.
- ५ A सेचयेत् for प्लावयेत्. C समुद्रमपि पूरयेत् for पर्वतानपि प्लावयेत् ।
- ६ The portion following मध्य is obscure in A.
- ८ रविविना for रविणा. After this line, D adds the following verses:
 - (i) Verse 8 in the footnote under v. 73.
 - (ii) Verse 5 (*ibid*) with विन्दु for वृन्द ।
 - (iii) Last two feet of v. 5 (*ibid*) with च for ते, नियं चित्रो for पक्षवयं, चात्र for तत्र ।
 - (iv) तावन्मेघाः प्रवर्णन्ति निधांषचपलान्विता ।
 यावत्कन्ध्या परित्यज्य तुला नोपेति भार्गव (च : ?) ॥
 - (v) V. 4 in the footnote under v. 73.
 - (vi) चतुर्थशो पञ्चदशो तथाष्टमे तम... (?) दिने सृगोः सुतः ।
 यदा... (?) दर्शनमस्तमेति तदा महोवारिमयैत्र लक्ष्यते ॥
 - (vii) V. १ in the footnote under v. 73 with following variants:
 यदि ब्रजति transposed, मार्ग' for मार्गे, तनु for तसो, ब्रजति यदि for अथ वहति, दिव for दिन,... (?) शोषितुं समयः for the last foot.
 - (viii) V. ३ (*ibid*) with गतः for गते, °सुतः for सुते, °बर्जितः for °बर्जिते ;
 शीष' नयेत् प्रलयकाल इवान्वृवाहान् for the second foot, मिन्नेन्द्रनील-
 सद्धा अपि मेषसंधा for the third foot, दानतुवारवृष्टिः for दानमिवाम्बु-
 दृष्टिम् । This topic is concluded with the remark इत्यनावृष्टिलक्षणम् ।

अथ कृष्यवेक्षणम्

फलत्यवेक्षिता खर्णं दैन्यं सैवानवेक्षिता ।

कृषिः कृषिपुराणङ्ग इत्युवाच पराशारः ॥७९॥

अथ चान्ये मुनयः—

पितुरन्तःपुरं दद्यान्मातुदद्यान्महानसम् ।

गोषु चात्मसमं दद्यात् खयमेव कृषिं ब्रजेत् ॥८०॥

कृषिर्गावो वणिग्विद्याः स्थियो राजकुलानि च ।

क्षणेनैकेन सीदन्ति मुहूर्तमनवेक्षणात् ॥८१॥

समर्थेन कृषिः कार्या लोकानां द्वितकाम्यया ।

असमर्थो हि कृषको भिक्षां प्राप्नोति मानवः ॥८२॥

५

10

- १ B कृषिपर्यवेक्षणम् for कृ...म्. D omits the line. अवैक्षणात् for अवेक्षिता ।
- २ B तदैन्यमनवेक्षणात् for दैन्यं.. चिता. C तदन्यदनवेक्षिता for the same portion.
- ३ D पुराणंग for पुराणङ्ग ।
- ४ A, D तथा च मनुः. C reads मनुः: simply.
- ५ C पुरे for °पुरं, महानसे for महानसम् ।
- ६ D चान्येषु नो for चा...मं. It may be pointed out that none of the verses from 82 to 85 occurs in the *Manu-Smṛti* (N. S. Press ed.). V. 82, however, occurs verbatim in the *Udyoga-parvan* of the *Mahābhārata*. (Chapter 38, v. 12).
- ७ B वाणविद्याः for वणिग्विद्याः, C वालवासि for the same portion, गाव for राज. D विद्याः for विद्याः ।
- ८ B च्छणेनेवावसीदन्ती (C °वापसीदन्ति) for च्छणेन...सीदन्ति. D नशन्ति for सीदन्ति ।
- ९ A प्रजानां for लोकानां ।
- B समर्थं for समर्थेन ।
- १० B अटति नीचवत् for प्राप्नोति मानवः ।

गोहितः क्षेत्रगामी च कालशो वीजतत्परः ।
वितन्द्रः सर्वेशस्याक्षः कृषको नावसीदति ॥८३॥

अथ वाहनविधानम्—

कृषिं च ताहशीं कुर्यादथा वाहान्न पीडयेत् ।
वाहपीडार्जितं शस्यं गर्हितं सर्वकर्मसु ॥८४॥
वाहपीडार्जितं शस्यं फलितं च चतुर्गुणम् ।
वाहनिःश्वासवातेन तदद्रुतं च विनश्यति ॥८५॥
गुडकैर्यवसैधूमैस्तथान्यैरपि पोषणैः ।
वाहाः कच्चिन्न सीदन्ति सायं प्रातश्च चारणात् ॥८६॥

- १ A कालबोज for कालशो. D वालको (an obvious error) for कालशो ।
- २ The first word in A is illegible. C सस्प्रहणदक्षत्वः for वितन्द्रः सर्वेशस्याक्षः. D सुशिष्य for वितन्द्रः ।
- ३ A वाहपालनविधिः for वा...नम्. D inserts पालन bet. वाहन and विधानम् ।
- ४ A एताहशीं विद्यात् for च...कुर्यात् ।
- ५ C, D पितृदेवयोः for सर्वकर्मसु ।
- ६ C reads वाहपीडोजिभतं शस्यं फलतयेव चतुर्गुणम् ।
- ७ A द्रुतमेव for तदद्रुतं च. B reads वाहनिः श्वासविफलः कृषको निःखता ब्रजेत्. C दोषेण for वातेन, D reads the line thus वाहनिःश्वासविफलं कृतं सर्वे च नश्यति ।
- ८ A गुणशुलैः, अपि and पोषणैः transposed. B गुणकैः for गुणशुलैः. C गुणोधूमै for गुणसूर्धमै ।
- ९ C हीयन्ते for सीदन्ति ।
- ८-९ Omitted by D which reads instead—स च दारिश्यदोषेण पृथिभ्यां श्रमति ग्रुप्तम् । चतुर्दिश्च महादुःखी यो वाहान् परिपीडयेत् । वाहा दुःखं न दीयन्ते सायं प्रातश्च चारणात् ॥

गोशाला सुदृढा यस्य शुचिर्गोमयवर्जिता ।
 तस्य वाहा विवर्जन्ते पोषणैरपि वर्जिताः ॥८७॥
 गोशकृन्मूललिपाङ्गा वाहा यत्र दिने दिने ।
 निःसरन्ति गवां स्थानात् तत्र किं पोषणादिभिः ॥८८॥
 पञ्चपदा तु गोशाला गवां बृद्धिकरी स्मृता ।
 सिंहगेहे कृता सैव गोनाशं कुरुते ध्रुवम् ॥८९॥
 कांस्थं कांस्थोदकं चैव तप्तमण्डं मधोदकम् ।
 कार्पासशोधनं चैव गोस्थाने गोयिनाशकृत् ॥९०॥

५

- 1 Before this line, B reads अथ गोशालाविधानम्. D शोभना for सुदृढा, वर्जिते for वर्जिता ।
- 2 A गावो for वाहा.
- 3 D गावतस्य च वर्द्धन्ते for तस्य...विवर्जन्ते ।
- 4 A गावो for वाहा. B शकृन्मूलविलिपाङ्गा for गो...लिपाङ्गा. C लिपाथ (D संलिपा) for लिपाङ्गा ।
- 5 C निभसन्ति for निःसरन्ति, स्थाने for स्थानात्.
- 6 D पोषणादिकं for ०दिभिः ।
- 7 B पञ्चपदायता शाला for पञ्च...शाला, मता for स्मृता ।
- 8 Omitted by A. B ०स्थाने for ०गेहे.
 C गोशालां हियते for गोनाशं कुरुते.
 D सिंहे गोष्ठीकृत (ता ?) for सिंह...कृता ।
- 9 A तरडुलस्थोदकं (B तरडुलानां जलं) for कांस्थं कांस्थोदकं. D तप्तमण्डो (?) for तप्तमण्ड ।
- Bet. 6 and 7, B reads सिंहगेऽर्हपतीं चैव गोशालां कुरुते यदि । प्रमादान्मन्द-
 बृद्धित्वात् गवी नाशो भवेत्तदा ॥ A also reads this verse in the same
 place with the following variants सिंहगेहे कृते for सिंह...पती.
- 8 B कार्पासाहित्युषं for कार्पासशोधनं.
 C गोशाले च विनाशकृत् for गो...कृत्.
 D चापि for चैव, गोस्थो गोकु नाशकृत् for गो...कृत् ।

संमार्जनीं च मुसलमुच्छिष्टं गोनिकेतने ।
 कृत्वा गोनाशमाप्नोति तत्राजवन्धनाद् भ्रुवम् ॥९१॥
 गोमूत्रजालकेनैव यत्रावस्करमोचनम् ।
 कुर्वन्ति गृहमेधिन्यस्तत्र का वाहवासना ॥९२॥
 ५ विलिङ्गं गोमयस्यापि रविभौमशनेदिने ।
 न कारयेद् भ्रमेणापि गोवृद्धिं यदि वाञ्छति ॥९३॥
 वारतयं परित्यज्य दद्यादन्येषु गोमयम् ।
 शनिभौमार्कवारेषु गवां हानिकरः समृतः ॥९४॥
 सन्ध्यायां तु गवां स्थाने दीपो यत्र न दीयते ।
 10 स्थानं तत्कमलाहीनं वीक्ष्य कन्दन्ति गोगणाः ॥९५॥

- १ संमार्जनीमुसलं च for ग...मुसलं.
 B अशनं for मुसलं ।
 D भुक्तोच्छिष्टं for उच्छिष्टं गो ।
- २ B तथा तत्राजवन्धने for तत्राज...भ्रुवम्, C स्थानादन्यत बन्धनात for the same portion, D तथा तत्राजवन्धनम् ।
- ३ A तत् for तत्र, शोधनं for मोचनम्. C यदा अक्षर (?) for यत्रावस्कर.
 D चैव for ०नैव ।
- ४ C परिदेवना for वाहवासना, D वाहनाशनं for the same portion.
- ५ C विलभं (D विलोपं) for विलिङ्ग. A, D शनैः for शनेः ।
- ६ A प्रयत्नेन for भ्रमेणापि ।
- ७ Omitted by A.
- ८ Omitted by A. B विलभ्य शनिभौमेषु for शनि...वारेषु. C नाशकरः पुनः for हानि...समृतः. D विलेपं शनिभौमेषु for शनि...वारेषु, ०करं स्मृतं for ०करः स्मृतः ।
- ९ A सन्ध्याद्वये तु गो (B सन्ध्याकाले च गो, C सन्ध्याद्वयेगवा) for सन्ध्यायां तु गवा. A विद्यते for दीयते ।
- १० A तत्र प्रभां for तत्कमला, दृष्टा कन्दन्ति गोगणः for वीक्ष्य...गणाः.
 C कर्मणा for कमला, धनाः for गणाः ।

हलमष्टगवं प्रोक्तं पद्मगवं व्यवहारिकम् ।
 चतुर्गवं नृशंसनां द्विगवं तु गवाशिनाम् ॥९६॥
 नित्यं दशहले लक्ष्मीर्नित्यं पञ्चहले धनम् ।
 नित्यं तु त्रिहले भक्तं नित्यमेकहले क्रणम् ॥९७॥
 आत्मपोषणमात्रं तु द्विहलेन च सर्वदा ।
 पितृदेवातिथीनां च नान्नदाने भवेत् क्षमः ॥९८॥

5

अथ गोपवैकथनम्—

गोपूजां कार्तिके कुर्यात्सुखुडप्रतिपत्तिथौ ।
 वद्वा इयामलतां शुद्धे लिप्त्वा तैलहरिद्रिया ॥९९॥

- १ Before this line, D reads अथ हव (हल ?) निरुपणम्.
 A, B व्यवसायिनां for व्यवहारिकम्. B धर्म्यं for प्रोक्तं ।
- २ B च for तु ।
- ३-२ Attributing these lines to Hārīta, in *Jyotiṣtattva* (*Smṛti-tattva*, I, p. 703), with अष्टागवं धर्महलं for हल...प्रोक्तं, जीवितायिनाम् for व्यवहारिणम्, ब्रह्मातिनां for तु गवाशिनाम्. Raghuṇandana says that such is the reading in the *Viṣṇudharmottara*.
- ४ A च for तु. C द्वि for ति, भुक्तं for भक्तं. D त्रिहले भुक्तिमात्रं तु for नित्यं...भक्तं ।
- ५ Attributed by Raghuṇandana, in the same book, p. p. 688-689, to the *Rāja-mārtanḍa*.
- ६ Omitted by C. D भवेन्नरः (?) for च सर्वदा ।
- ७ A तु for च.
- ८ B पुष्ट्यर्थं सोऽक्षमो भवेत् for नान्न...क्षमः ।
- ९ A लताः for लतां. B स्कन्धे for शुद्धे. C वाह for वद्वा, संलिप्य तेन दोषया (?) for लिप्त्वा...हरिद्रिया. D नित्य (नृत्य ?) गीतैष कंतुकैः for लिप्त्वा...हरिद्रिया ।

कुहुमैश्चन्दनैश्चापि कृत्वा चाङ्गे विलेपनम् ।
 उद्यग्य लगुडं हस्ते गोपालाः कृतभूषणाः ॥१००॥
 ततो वार्यैश्च गीतैश्च मण्डयित्वाम्बरादिभिः ।
 भ्रामयेयुवृष्टं मुख्यं ग्रामे गोविघ्नशान्तये ॥१०१॥
 ५ गवामङ्गे ततो दयात् कार्तिकप्रथमे द्विने ।
 तैलं हरिद्रया युक्तं मिलित्वा कृषकैः सह ॥१०२॥
 तसलौहं दिने तस्मिन् गवामङ्गेषु दापयेत् ।
 छेदनं च प्रकुर्वीत लाङ्गूलकचकर्णीयोः ॥१०३॥
 सर्वा गोजातयः सुस्था भवन्त्येतेन तदृग्हे ।
 १० नानाव्याधिविनिरुक्ता वर्यमेकं न संशयः ॥१०४॥

- 1 A चैवांगलेपनं for चांगे विलेपनम्. C चांगापलेपनं (चांगोपलेपनं ?) for the same portion. D श्वर्णे for चाङ्गे ।
- 2 C युक्त्वे for हस्ते, गोशालाः: for गोपालाः ।
- 3 B, C नृत्यैः for गीतैः. D अथ वार्यैर्त्युगीतैः for ततो...गीतैश्च, सुखादिभिः for अम्बरादिभिः. C reads this line before L 1.
- 4 A, C भ्रामयेत् परमं सौभ्यं for भ्रामयेयु...मुख्यं. D भ्रमणे तृतीयं प्रामविघ्नशान्तये ततः ।
- 5 A तथा for ततो, अप्रजद्रयं (?) for अभ्यमा सह. B तदा for ततो. C वैशाखस्याम्भसा सह for कार्तिकप्रथमेद्विने ; भस्तके तु गवा for गवा...ततो. D मध्ये for अङ्गे ; वैशाखस्या...(last four letters corrupt) for कार्तिक...द्विने ।
- 6 B कुहुमैः (D कर्यकैः) for कृषकैः. C omits the line.
- 7 B reads तसलौहादिकं तत्र गवामङ्गे प्रदापयेत्. D अंगे प्रतापयेत् for अंगेषु दापयेत् ।
- 8 A तु ततः कुर्यात् for च प्रकुर्वीत. B लोप्रां लाङ्गूल for लाङ्गूलकच. C प्रकुर्वन्ति for प्रकुर्वीत, लाङ्गूलस्य च for लाङ्गूलकच ।
- 9 A सर्वा गीर्जायते तेन सुस्था भवन्ति तदग्रहे. D तदा for मर्वा ।
- 10 C नाश for नाना ।

अथ गोयात्राप्रवेशौ—

पुर्वोत्तरं धनिष्ठा च इन्द्राग्निसौम्यवारुणाः ।
एते शुभप्रदा नित्यं गवां यात्राप्रवेशयोः ॥१०५॥
त्रिषुत्तरेषु रोहिण्यां सिनीवाली चतुर्दशी ।
पुष्यथ्रवणहस्तेषु चित्रायामष्टमीषु च ॥१०६॥
गवां यात्रां न कुर्वीत प्रस्थानं वा प्रवेशानम् ।
पशावस्तस्य नश्यन्ति ये चान्ये तृणचारिणः ॥१०७॥
अर्कार्किंकुजवारेषु गवां यात्राप्रवेशयोः ।
गमने गोविनाशः स्यात् प्रवेशे गृहिणोवधः ॥१०८॥

5

अथ गोमयकृटोद्धारः—

माधे गोमयकृटं तु संपूज्य श्रद्धयान्वितः ।
शोभने दिवसे ऋक्षे कुहालैस्तोलयेत्ततः ॥१०९॥

10

- १ A कथनं for प्रवेशौ. B गवां for गो. D प्रवेशकवनं for प्रवेशौ ।
- २ A शाकसौम्यामि for इन्द्रामि...वाहणाः. C इन्द्रामि for इन्द्रामि. D तय for तयं, धनिष्ठेद्रानैन्द्रामि for धनिष्ठा...मि ।
- ३ A कुहूलथा for चतुर्दशी. B उत्तरात्मा for त्रिषुत्तरेषु ।
- ५ C श्रवणाहतशक्तेषु for पुष्य...हस्तेषु. D श्रवणे पात्य (?) हस्ते च आद्रायां for पुष्य...चित्राय ।
- ६ A reads गवां यात्रां प्रकुर्वन्ति प्रवेशं वा कथंचन. D खस्थाने for प्रस्थानं ।
- ७ A हलधारिणः for तृणचारिणः. D तेन for तस्य, पशुजातयः for तृणचारिणः ।
- ९ A विनाशः स्याद् गवां गेहे for गमने...स्यात्.
C गृहिणी for गृहिणो ।
- १० D omits कृट ।
- ११ A च for तु, कृषितप्ररः for श्रद्धयान्वितः.
D सिद्धया(?) for श्रद्धया ।
- १२ B सारंशुभिनं प्रात्य (D सारं शोभनदिवसे) for शोभने...श्वत्ते.
C चैव for श्वत्ते ।

रौद्रे संशोध्य तत् सर्वे कृत्वा गुण्डकरूपिणम् ।
 फाल्गुने प्रतिकेदारे सारं गर्ते निधापयेत् ॥११०॥
 ततो वपनकाले तु कुर्यात् सारविमोचनम् ।
 विना सारेण यद्धान्यं वर्द्धते फलवर्जितम् ॥१११॥

५ अथ हलसामग्रीकथनम्—

ईशायुगहलस्थाणुर्निर्योलस्तस्य पाशिकाः ।
 अद्भुतलभ्य शौलश्च पञ्चनी च हलाष्टकम् ॥११२॥
 पञ्चहस्ता भवेदीषा स्थाणुः पञ्चवितत्तिकः ।
 सार्द्धहस्तस्तु नियोंलो युगं कर्णसमानकम् ॥११३॥

- 1 A हपणं (?) (C हपकं) for हपिणम्. C सारं for सर्वे, गुण्डक (D गुण्डिक) for गुण्डक ।
- 2 B गर्ते कृत्वा for सारं गर्ते ।
- 3 C अत परकाले for वपनकाले ।
- 4 B, C, D न फलत्यपि for फलवर्जितम्.
C कुर्वते for वर्द्धते ।
- 5 A omits कथनम् ।
- 6 B ईशोयुगो हल (C ईशोयुगं हलं) for ईशा...हल. A नियोंनि (?) (C नियोंगः) for नियोंल, A, C पाशिका for पाशिकाः. D reads the line thus—सायुगम् हलस्थाणुर्निर्योगस्तस्य पूलिका. For construction of 'इसा', see *Bṛhat-sambitā* 78.27 and comm. thereon.
- 7 A reads the line thus—अतीबन्धः शतीकं च प्राजनं चेति चाष्टकम् ।
C ममीनश्च for शीतश्च, पाचनी for पञ्चनी, जोनि (जेति ?) चाष्टकम् ।
D... (?) सलिलप्राजनि तेजनी च (?)
- 8 B, C, D हस्तो for ऋत्सा. B, C ईशः for ईशा ।
- 9 A सार्द्धहस्तं तु नियोंनि.
B युगः कर्णसमानकः.
C च for तु, नियोंगो for नियोंल.
D reads सार्द्धहस्तरक्नियोगं युग्मकर्णसमात्मकम् ।

नियोलःपाशिका चैव अहुचलुस्तथैव च ।
द्वादशङ्गुलमानो तौ शौलोऽरत्निप्रमाणकः ॥११५॥
सार्वद्वादशमुष्टिर्वा कार्या वा नवमुष्टिका ।
दृढा पञ्चनिका ज्ञेया लौहाग्रा वंशसंभवा ॥११६॥
आवद्वो मण्डलाकारश्चतुःपञ्चाशदङ्ग लः ।
योवं हस्तचतुष्कं स्यात् रज्जुः पञ्चकरांत्मिका ॥११७॥
पञ्चाङ्गुल्यधिको हस्तो हस्तो वा फालकः स्मृतः ।
अर्कस्य पञ्चसद्वशी फालिका तु नवाङ्गुला ॥११८॥
एकविंशतिशत्यस्तु विद्धकः परिकीर्तिः ।
नवहस्ता तु मदिका प्रशस्ता सर्वकर्मसु ॥११९॥

5

10

- 1 A अतिवन्ध for अहुचल्ला. C नियोग, चेति for चैव. A नियोनि पालिका for नि...पाशिका. D निर्याणकालिका for नियोलिपाशिका ।
- 2 A तु for तौ, शलोकं हस्तमानकं for शौलो...माणकः . D reads the line as—अहुल्यो (अहुल्यो ?) द्वादश एते सत्तिलोऽनुप्रमाणकः ।
- 4 A प्राजनिका (C पाचनिका, D पाशालिका) for पञ्चनिका. C विङ्गः (D रङ्गः) for ज्ञेया ।
- 5 B स्मृतः पञ्चदशाङ्गुलः for चतुः...अहुल्यः . C, D कुण्डल for मण्डल. D आवन्धः (B आवन्धो) for आवद्वः, दशपञ्चाङ्गुल (लः ?) स्मृतः ।
- 6 A अहुजं (?) वान (ए ?) हस्तकम् for रज्जु...त्मिका, B च for स्यात्. C कदकः पञ्चहस्तकः for रज्जुः...त्मिका. D reads या...(?) हस्तचतुष्कं च स्फोटकः पञ्चकात्मकः ।
- 7 A पञ्चाङ्गुलेनैको हस्तो लौहस्य for पञ्चा...वा, B लालिको for लूल्यधिको. D पञ्चमाङ्गुलिलो (?) हस्तो लाङ्गुलेलो for पञ्चा...वा ।
- 8 A अर्कपञ्चस्य for अर्कस्य पत्र. B पाशिका for फालिका. D अबन्धः सद्वशा: फालो मध्ये चैव for अर्कस्य...तु ।
- 9 A वैदिक (D विन्धकः, C विद्वः) for विद्धकः. C ओकाङ्गुलि for लूल्यस्तु ।
- 10 B कृषि for सर्वे. C मदिका for मदिका. D प्रशस्ता for प्रशस्ता ।

इयं हि हलसामग्री पराशरमुनेर्मता ।
 सुद्धा कृषकैः कार्या शुभदा सर्वकर्मसु ॥१९॥
 अहढायुक्तमाना या सामग्री वाहनस्य च ।
 विघ्नं पदे पदे कुर्यात् कर्षकाले न संशयः ॥२०॥

५ अथ हलप्रसारणम्—

अनिलोत्तररोहिण्यां मृगमूलपुनर्वसौ ।
 पुष्यथ्रवणहस्तासु कुर्याद्वलप्रसारणम् ॥२१॥
 हलप्रसारणं कार्यं कृषकैः शस्यवृद्धये ।
 शुकेन्दुजीवारेषु शशिजस्य विशेषतः ॥२२॥
 १० भौमार्कदिवसे चैव तथा च शनिवासरे ।
 कृषिकर्मसमारम्भो राज्योपद्रवमादिशेत् ॥२३॥

- १ D reads इत्थं लाङ्गलसामग्री पराशरमुनिस्मृता ।
- २ B, D कर्वकैः for कृषकैः, B, D कृषिकर्मणि for सर्वकर्मसु, D समर्था for शुभदा ।
- ३ B °युज्यमाना for °युक्तमाना, सा for या, C अन्वरठानुकाया वा for अहढा...या ।
- ४ C कृषकाणां for कर्षकाले, D कृषिकाले ।
- ५ A हलप्रसारणकथनं (D हलप्रसारकथनम्) for हल...णम् ।
- ७ A, B °हस्तेषु for °हस्तासु, B हात for हल ।
- ८ B कर्वकैः for कृषकैः ।
- १० A तथापि (B तथैव) for तथा च ।
- ११ A, C राज्योपद्रवं for राज्योपद्रवं, D समारम्भे for समारम्भो ।
 After this line, C reads दुधश्चहस्यती चन्द्रे शुके चैव विशेषतः । प्रशस्तं हलकार्यं च चन्द्रयोगे शुभे दिने ॥ त्रिष्ठुरुषि माने च कन्यामिथुनश्चिके । वाहयेत् बलीवर्दान्तवा पृथ्वीं पराशरम् ॥ कुषे पशुविनाशः कर्त्ते जलजाद्-भयम् । सिंहे शस्यविनाशः स्यात् तुलायां न प(प्र?) रोहनि ॥ मृगे शत्रुभयं त्रियात् कुम्भे चैव भयं भवेत् । तस्मादल प्रयत्नेन हलकर्मणि कारयेत् ।

दशम्येकादशी चैव द्वितीया पञ्चमी तथा ।
 ब्रयोदशी तृतीया च सप्तमी च शुभावहा ॥१२४॥
 शास्यश्वयः प्रतिपदि द्वादश्यां वधवन्धनम् ।
 बहुविद्वकरी पष्ठी कुहूः कर्यकनाशिनी ॥१२५॥
 हन्त्यष्टमी बलीवदर्दान्वमी शास्यद्यातिनी ।
 चतुर्थी कीटजननी पतिं हन्ति चतुर्दशी ॥१२६॥
 बृंथे मीने च कन्यायां युग्मे धनुषि बृश्चिके ।
 एतेषु शुभलग्नेषु कुर्याद्वलप्रसारणम् ॥१२७॥
 मेषलग्ने पशुं हन्यात् कर्कटे जलजाद्भयम् ।
 सिंहे सर्पभयं चैव कुम्मे चौरभयं तथा ॥१२८॥
 मकरे शस्यनाशः स्यात्तुलायां प्राणसंशयः ।
 तस्माल्लभः प्रयत्नेन कृष्यारम्भे विचारयेत् ॥१२९॥

5

10

3 C ०क्षयं च प्रतिपत् द्वादशी for ०क्षयः...बन्धनम् ।

4 B कृषक for कर्षक ।

5 A बलीवर्द० for बलीवर्दान् ।

6 B सर्वं for पतिं. After this line, C reads संपूज्याग्निं द्विं देवं
 कुर्याद्वलप्रसारणम् । कृष्णो श्रीं हते शाध्यौ रक्तौ वा कृष्णलोहितौ ॥ श्रूपो
 हलहचिर्वर्ज्यश्छन्नलाङ्गूलकर्णकः । सर्वशुक्लस्तथा वर्ज्यः कृषकैर्हलकर्मणि ॥
 अथ पादौ तयोर्लिप्यौ नवनीतैर्घृतैरपि । उत्तराभिमुखो भूत्वा द्विरेणार्घ्यं
 प्रदापयेत् ॥ हलप्रसारणं कार्यं नीहग्निरपि कर्षकेः । ततोऽपि चार्धमादाय
 वासवाय निवेदयेत् ॥

7 B हाल for हल. D नित्य for शुभ ।

8 A हन्ति for हन्यात्. D जलजं for जलजात् ।

9 B चौरभयं for सर्पभयं, सर्पभयं for चौरभयं. D कुर्यात् for चैव, भवेत्
 for तथा ।

Note :—Lines 7-10 are read by C at a different place with many variations. See footnote 11 under V. 123.

11-12 The matter, stated in these lines, is found at a different place in C (See footnote 11 under V. 123).

शुभेऽके बन्द्रसंयुक्ते शुक्लयुम्भेन वाससा ।
 ज्ञात्वा गन्धैश्च पुष्टैश्च पूजयित्वा यथाविधि ॥१३०॥
 पृथिवीं प्रहसंयुक्तं पृथुं चैव प्रजापतिम् ।
 अग्नेः प्रदक्षिणं कृत्वा भूरि दत्त्वा च दक्षिणाम् ॥१३१॥
 ५ फालाग्रं सर्णसंयुक्तं कृत्वा च मधुलेपनम् ।
 अहेः कोहे वामपाश्वें कुर्याद्वलप्रसारणम् ॥१३२॥
 स्मर्तेभ्यो वासवः शुक्रः पृथुरामः पराशरः ।
 संपूज्यार्द्धि द्विजं देवं कुर्याद्वलप्रसारणम् ॥१३३॥

- १ A निर्मल [D नक् (?) गन्ध] for युग्मेन ।
- २ B शुक्लपुष्टैश्च गन्धैश्च for ज्ञात्वा...पुष्टैश्च.
D गन्धैः सुधूपैश्च for गन्धैश्च पुष्टैश्च. This line, with विज्ञानतः for यथाविधि, is attributed, in the *Jyotistattva* (p. 687), to Devala.
- ३ B हल for प्रह. D reads the line as पृथिवीं प्रहसंयुक्तं पृथुं चैव प्रजापतिम् ।
- ४ A अम्भिं (D अम्भी) for अग्नेः ।
- ३-४ This verse, with पृथुं च for पृथिवीं, पूजयित्वा for पृथुं चैव, अम्भि प्रदक्षिणीकृत्य दीयते भूरिदक्षिणा for line 6, has been taken by Raghunandana, in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I, p. 687), from Devala.
- ५ A संसृष्टं कृत्वा मधुना च विलेपयेत् for सर्ण...लेपनम् ;
D संस्तृष्टं for संयुक्तं, कृत्वाति for कृत्वा च ।
- ६ A वाके रवासे वहमाने (D वामांसेन वहत्यादौ) for अहेः...पाशें ।
B हात for हल ।
- ७ B व्यासः for शुक्रः .
D पृथुवेदुः (?) for पृथुरामः ।
- ८ B हात for हल. This line is read by C with the first line of the following verse (See under V. 126, footnote 6). This line, with प्रवर्तनम् for प्रसारणम्, is attributed, in the *Jyotistattva* (p. 687), to Devala.

कृष्णौ वृषो हलभ्राद्यौ रक्तौ वा कृष्णलोहितौ ।
 मुखपाश्वौ तयोलेप्यौ नवनीतैर्घृतेन वा ॥१३४॥
 उत्तराभिमुखो भूत्वा क्षीरेणाद्यं निवेदयेत् ।
 शुद्धपुण्यसमायुक्तं दधिक्षीरसमन्वितम् ॥१३५॥
 सुवृष्टि कुरु देवेश गृहणाद्यं शर्चीपते ॥१३६॥
 निविष्टो विष्ट्रे भक्तः संस्थाप्य जानुनी क्षितौ ।
 प्रणमेद् वासवं देवं मन्त्रेणानेन कर्षकः ॥१३७॥

1 A मध्यमी for रक्तौ वा. D हले for हल. In C, this line forms a verse with the last line of the preceding verse as its first line.

2 A मुखपाश्वौ ब्रूभौ for मुख...तयोः. B लाप्यो for लेप्यो, नवन्या च for नवनीतेः, च for वा. D पाश्वौ for पाश्वौ, लेहयं (लेप्यं ?) for लेप्यौ, नवनीतं घृतं च वा for नवनीतै...वा ।

Note: Bet. lines 1 and 2, D adds प्रयत्नेन वृषानेतान् कृद्यारम्भे विचारयेत् ।

3 A ओमुखी for मुखो, प्रदापयेत् for निवेदयेत्. B इन्द्राय for क्षीरेण. D ऊर्ध्वं पूर्वमुखो for उत्तराभिमुखो ।

Attributed by Raghusundana, in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I, p. 687), to Devala with प्रदापयेत् for निवेदयेत् ।

Note: Bet. 2 and 3, D adds भग्नश्चां वृषं दुष्टं खुरभग्नं तथैव च अब्दश्चां समुत्त्वित्पं (?) ल्यक्ता सर्वप्रयत्नतः ।

4 A घृतान्वितं for समन्वितं ।

Note: Bet. 3 and 4, D adds हलपृष्ठो ततः कुर्याद् ब्रूचौ माल्येन वेष्येत् and A reads हलप्रसारणं कार्यं नीरुग्भिर्वृषकृष्णेः । वसुधे हेमगर्भासि शेषस्त्रोपरिशायिनी । तत्र पृष्ठे कृषि कृष्णं गृहणाद्यं धरित्रि मे ॥ ततोऽर्थमपरं दशाद्वासवाय महास्मने ।

6 A...भक्त्या (?). C निवृष्टभूमिपृष्ठकरः for निविष्टो...भक्तः, जानुना for जानुनी. D omits the line.

7 Omitted by D.

निविंग्रां शस्यसम्पत्तिं कुरु देव नमोऽस्तुते ॥१३८॥
 ततो दयाल नवेद्यं घृतपूर्णं प्रदीपकम् ।
 शस्यसम्पत्तयेऽवश्यं सघनाय मरुत्वते ॥१३९॥
 वसुधे हेमगर्भासि होषस्योणरिशायिनी ।
 ५ चराचरधृते देवि देहि मे वाज्ञितं फलम् ॥१४०॥
 वृषो व्यथंकटिर्ज्येष्ठजलांगूलकर्णकः ।
 सर्वंशुक्लस्तथा वर्ज्यः कृषकैर्हलकर्मणि ॥१४१॥
 छिङ्गरेखा न कर्तव्या यथा प्राह पराशारः ।
 एका तिक्ष्णस्तथा पञ्च हलरेखाः प्रकीर्तिताः ॥१४२॥

१ Omitted by B and D.

Note: Before this line A and C read हलप्रसारणारम्भे (A हल-
 प्रसारणे कार्ये) मेघैर्दोणादिभिर्युतः .

२-३ Omitted by B, D.

३-४ Bet. these lines, C reads—शकः सुरपतिथंव नङ्गहस्तो महाबलः । शत-
 यज्ञाधिषोदेवतस्मै इन्द्राय वेनमः ॥

४-५ Omitted by B, D.

Note: After line 8, C adds—उद्भूतासि वराहेण कृष्णेन शतवाहुना ।
 तत्र वृष्टे वसाद्येव गृहाण्यार्थ्यं धरिती (त्रि ?) मे ॥

६ A महत् for व्यर्थ. Omitted by D.

७ Omitted by D. In place of V. 142, D reads—वर्जयेन्मारणाधातं
 लिङ्गं लांगूलकर्णयोः । प्रहारं बहुवारं च वर्जयेद्वलकर्मणि ॥

Note: Bet. lines 2 and 3, B adds हलप्रसारणं कार्यं नीढग्निर्भृत्युपदेः
 which line is read by A and C (अपि for वृष्टे) in a different
 context (See footnote 6, p. 59, and note after footnote 4,
 p. 62).

Bet. lines 4 and 5, D adds अत ऋष्यं न कर्तव्या महान् दोषो भवेतदा ।

एका जयकरी रेखा तृतीया चार्थसिद्धिदा ।
 पञ्चसंख्या तु या रेखा बहुशस्यप्रदायिनी ॥१४३॥
 हलं प्रवहमाणं तु कूर्मसुतपाटयेद् यदि ।
 गृहिणी विष्यते तस्य तथा चामिभयं भवेत् ॥१४४॥
 फालोत्पाटे च भग्ने च देशत्यागो भवेत् वम् ।
 लांगलं भिष्यते वापि प्रभुस्तत्र विनश्यति ॥१४५॥
 ईशाभङ्गो भवेद्वापि कृषकप्राणनाशकः ।
 आदृनाशो युगे भग्ने शौले च विष्यते सुतः ॥१४६॥

- 1 A या सुसिद्धिदा for चार्थ...दा. D चार्थकरी for जयकरी.
- 2 B पञ्चमाङ्ग्या for पञ्चसंख्या. D मुख्या पञ्च महारेखा for पञ्च...रेखा.
- 1-2 Attributed by Raghunandana, in *Jyotistattva* (*Smṛtitattva*, I, p. 687), to Devala, with चार्थदायिका for चार्थसिद्धिदा, पञ्चमी या भवेत् रेखा बहुशस्यफला हि सा for line 6.
- 3 B इलप्रवाहकाले (C प्रवाहमाने, D हले प्रवाहमाने) for हलं...माणं.
- 3-4 Practically the same verse, with हले प्रवाहमाने तु कूर्म उत्पयते यदि for line 7 and ततोऽग्नेश for तथा चामि, is attributed by Raghunandana to Devala in the *Jyotistattva* (p. 687).
- 5 फालप्रगाढ (!) भजे (D फाले संस्फुटिते) for फालोत्पाटे च. B भजे for भग्ने.
- 6 A, B लांगूलो for लांगलं. B, C तस्य for तत्र, C पुत्र for प्रभु.
 D लांगूल (लं ?) विष्यते यस्मिन् for लांगलं.. वापि. This line, with लाङ्गूल for लांगलं and चापि for वापि, is attributed in the *Jyotistattva* (p. 687) to Devala.
- 7 A संशयो जीवनस्य च for कृषक...नाशकः. B ईश (C ईशा) for ईशा.
 कृषको जीवनाशः (D कृषकेऽपि न जीवति) for कृषक...नाशकः.
 C ईशामंगादावपि (D ईशभग्ने युग्मभग्ने) for ईशामंगो भवेद्वापि.
- 8 A सनी (!) for शीले, भजे (also C) for भग्ने. B वृतः for सुतः.
 C सनीने for शीले च. D भवेद्युग्मे सलिले for युग्मे...च.

योन्नक्षेदे तु रोगः स्यात् सस्थानिम्ब जायते ।
 निपाते कर्षकस्यापि कष्टं स्याद्राजमन्दिरे ॥१४७॥
 हलप्रवाहकाले तु गौरेकः प्रपतेद्यदि ।
 ज्वरातिसाररोगेण मानुषो छियते ध्रुवम् ॥१४८॥
 ५ हले प्रवाहमाणे तु वृषो धावन् यदा व्रजेत् ।
 छणिभङ्गो भवेत्स्य यीडा वापि शरीरजा ॥१४९॥
 हलप्रवाहमाणं तु गौरेको नर्वते यदा ।
 नासालीढां प्रकुर्वीति तदा शस्यं चतुर्गुणम् ॥१५०॥

- 1 B योक्तु for योत्. C अभियोगः for तु रोगः. A प्र for च. D रोगि (गी ?) स्यान्निर्याणे हानिरेव च for रोगः...जायते.

This line, with व्यासङ्गः for रोगःस्यात्, is attributed to Devala by Raghunandana in *Jyotistattva*, p. 687.

- 2 A वृपादभीः कर्षके क्षिप्ते बन्धनं for निपाते...कष्टं स्यात्. C कर्षणे कर्तुर्बन्धनं for कर्षक...स्यात्. D reads the line thus—निपाते दर्पकरणे कष्टं बचनमेव च ।

- 3 A प्रवहमाणे (C प्रवाहमाणे) for हल...काले. A पतयेत् (?) for प्रपतेत्. D omits the line. This line, with हले प्रवाहमाणे for हल...काले, is attributed to Devala in the *Jyotistattva* (p. 687).

- 4 Omitted by C, D. A रोगाभ्यां for रोगेण. B तथा for ध्रुवम्.

- 5 A, C हल for हले. B प्रवह for प्रवाह, यदि for यदा.

- 6 A, D शरोरतः for शरोरजा. B, D चापि for वापि. D तत्र for तस्य.

- 7 A प्रवहमानमालेतु (C प्रवाहमानमालेण) for हल...तु. B यदि for यदा. D reads the line thus—प्रवाहयुक्तमालस्तु गारेकः सरते यदि ।

- 8 A नासालीढानि कुरुते (B नासालीढं प्रकुर्वन्ति) for नासा...प्रकुर्वीति. In place of this line, D reads—तदालालीढं विजानीयाद् भवेत् सस्यं चतुर्गुणम् ।

हले प्रवाहमाणे तु शक्तमूलं भवेद् यदा ।
 शस्यवृद्धिः शक्तपाते मूले वन्या प्रजायते ॥१५१॥

हलप्रसारणं येन न कृतं मृगकुम्भयोः ।
 कुतस्तस्य कृषाणस्य फलाशा कृषिकर्मणि ॥१५२॥

हलप्रसारणं नैव कृत्वा यः कर्षणं चरेत् ।
 केवलं बलदर्पणं स करोति कृषि वृथा ॥१५३॥

5

- 1 B प्रवाह for प्रवाह, transposes भवेद् यदा. C हल for हले, मूलसमागमे (also D) for सूत...यदा.

Note: Bet. lines 4 and 5, B reads—प्रवाहान्मुक्तमात्रं तु गौरेकः स्वनते यदि । अन्यस्य लेहनं कुर्यात् तदा शस्यं चतुर्गुणम् ॥

- 2 C वन्या मूलेण जायते for मूले...जायते.

- 3 D नो for न, माघ for मृग. Before this line, C adds the following verses under the remark तथाकान्यमतम्:—

हलपुराणाहकासे च शृष्टभो मूलमुत्सजेत् । पुरीषमुत्सजेद्वापि तदास्युः सर्वसम्पदः ॥
 शृष्टभौ पातितौ जानुपतितौ हलकर्मणि । नानादुःखभयं तत्र कर्षकस्य न संशयः ॥
 ईशाभंगे भयं दुःखं योत्तच्छ्रेदे पलायनम् । शलौ राजभयं प्रोक्तं लाङ्गले धनहीनता ॥
 फालभङ्गे महदुःखं युगभङ्गे तथैव च । रेखासूतपादयेद् यस्तु कूर्ममर्कटवृथिकम् ॥
 गृहिणीरोगसंयुक्ता सर्वोपद्रवमादिशेत् । हलप्रयुज्यमाने तु यदि क्षेत्रे चरन् शृष्टः ॥
 एका गौमियते तत्र अथवा प्राणसंशयः । हले तु योजिते क्षेत्रे यत्र भासं करोति गीः ॥
 तत्र स्याद्विगुणं सस्यमवश्यं मुनिभाषितम् ॥ अथव (वा ?) ल (न ?) दर्ते तत्र दध्ना च शृष्टान्तरम् । सस्यं चतुर्गुणं तत्र भवत्येव न संशयः ॥
 क्रोडं लिहेद् यदा तत्र सस्यमन्तरमादिशेत् । मूलं तत्र प्रकुर्वाणो विविधा इष्टिमादिशेत् ॥

- 4 C कृत (?) for कृत. D कृषिलभ्या for कृषाणस्य.

- 5 A चैव for नैव. C reads the line thus—हलप्रसारणं कृत्वा कर्षणं यः पुनर्बरेत्. D चैव कृत्यजः for नैव...यः.

- 6 A transposes कृषि वृथा. C मृषा (D मुदा) for वृथा. D बलदर्पण for बलदर्पण.

मृत् सुवर्णसमा माषे कुम्मे रजतसन्निभा ।
 चैते ताप्रसमा प्रोक्ता धान्यतुल्या तु माषवे ॥१५४॥
 ज्यैष्टे तु मृतसमा ज्ञेया आषाढे कर्दमान्विता ।
 निष्कला कर्कटे चैव हलैतपाटिता तु या ॥१५५॥

५ तथा च पराशरः—

हेमन्ते कृष्णते हेम वसन्ते ताप्ररूप्यकम् ।
 धान्यं निदाघकाले तु दारिद्र्यं तु घनागमे ॥१५६॥

अथ शीजस्थापनविधिः—

माषे वा फाल्गुने मासि सर्वबीजानि संहरेत् ।

१० शोषयेदातपे सम्यक् नैवाधो विनिधापयेत् ॥१५७॥

- १ A फाल्गुने रजतोपमा for कुम्मे...सन्निभा.
- २ B ह्याता for प्रोक्ता, च for तु. D धातु for धान्य, राषवे (?) for माषवे.
- ३ B मृदेव विज्ञेया for तु...ज्ञेया, कर्दमादूशा for कर्दमान्विता.
C प्रोक्ता for ज्ञेया. D मृत्तिका तुल्या चाषाढे for मृत्...आषाढे.
- ४ C ऋषितो (ता ?) महो for उत्पाटिता तु या. D हलेनोत्पाटिता तथा for हलै...या.
- ५ C omits the entire line, and D omits तथा च.
- ६ A रूप्यके (B रौप्यकं) for रूप्यकम्. D reads the line thus—हेमन्ते
तु कृष्णहेम वसन्ते ताप्रमुच्यते.
- ७ A च for तु. C हिमागमे for घनागमे. D धन्या for धान्यं, जलदागमे
for तु घनागमे.
- ८ A omits स्थापन. C शीजस्थापनं for शीज...विधिः. D reads
शीजस्थापनं for this line.
- ९ A, D च for वा, वापि (also B) for मासि, संप्रहेत् for संहरेत्.
B ऋवीजस्य संग्रहः for ऋवीजानि संहरेत्.
- १० B नीहारे for नैवाधो, C ऋषयेत् for आतपे, विनिधारयेत् for विनिधापयेत्.
D शोषयित्वातपेनैव for शोषयेत्...सम्यक्.
- ९-१० Appear to have been taken by Raghunandana, in *Jyotistattva*,
p. 690, from the *Kṛtya-cintāmanī*, with वापि for मासि, संप्रहेत्
for संहरेत् ahd शोषयेत्पापयेद् रौद्रे रात्री शोषनिधापयेत् for line 10.

बीजस्य पुटिकां कृत्वा विधान्यं तत्र शोधयेत् ।
 बीजं विधान्यसंमिथं फलहानिकरं परम् ॥१५८॥
 एकरूपं तु यद्वीजं फलं फलति निर्भरम् ।
 एकरूपं प्रयत्नेन तस्माद्वीजं समाचरेत् ॥१५९॥
 सुदृढं पुटकं कृत्वा तृणं छिन्धात् विनिर्गतम् ।
 अच्छिन्धतणके शस्मिन् कृषिः स्यात् तृणपूरिता ॥१६०॥
 न वृक्षमीके न गोस्थाने न प्रसूतानिकेतने ।
 न च बन्ध्यावति गेहे बीजस्थापनमाचरेत् ॥१६१॥
 नोच्छिष्टं स्पर्शयेद्वीजं न च नारीं रजस्तलाम् ।
 न बन्ध्या गर्भिणी चैव न च सद्यःप्रसूतिका ॥१६२॥

5

10

- १ B निधानं for विधान्यं. C पुटकान् for पुटिकां, बद्धा for कृत्वा, शोष (ध ?) येत्.
D बीजसंपुटिकां for बीजस्य पुटिकां.
- २ A मंक्षिष्टं (D संसर्गं) for संमिथं, मर्तं for परम. B निधाय for विधान्य.
- ३ C वर्णं for रूपं, असारो (?) पि फलप्रदम् (D निःसारोऽपि फलप्रदम्) for फलं...निर्भरम्.
- ४ A तथा for तस्मात्. B समाचरेत् for समाचरेत्. C वर्णं for रूपं.
D तु यस्तेन for प्रयत्नेन.
- ५ A तृणच्छेदं विनिर्दिशेत् (C तृणं छिन्धा विनिर्मित्यतं) for तृणं...निर्गतम्.
B, C बद्धा for कृत्वा.
- ६ A बीजे for शस्मिन्. C अविच्छिन्ने तृणे तत्र for अच्छिन्न...शस्मिन्,
पीडिता for पूरिता. D अविच्छिन्नं यदा यत्र for अच्छिन्न...शस्मिन्.
- ७ A omits it. D चोदगते लांगले सूतिकागृहे for गो...निषेतने.
- ८ Omitted by A. B, C ०वति for ०वति. D तुष्टन्विते for बन्ध्यावति.
- ९ A, B नोच्छिष्टः (B नोच्छिष्टं) संस्पृशेद्वीजं न च नारी रजस्तला.
D reads नोच्छिष्टस्पर्शनं बीजं नारी वापि रजस्तला.
- १० B, A गुर्विणी for गर्भिणी, तथा for न च.

घृतं तैलं च तकं च प्रदीपं लब्धं तथा ।
बीजोपरि भ्रमेणापि कृषको नैव कारयेत् ॥१६३॥

तथा च गार्थः—

दीपाम्बिधूमसंसृष्टं वृष्ट्या चोपहतं च यत् ।
वर्जनीयं सदा बीजं यद्गतेषु पिधापितम् ॥१६४॥
प्रोथितं मिथितं बीजं आन्त्या न निर्वपेत् कवित् ।
विधान्यं गुडकोन्मिथं तद्बीजं बन्ध्यतां वजेत् ॥१६५॥
कृषणसारकेदारवृष्टनीरदसञ्चयाः ।
सर्वे ते बन्ध्यतां यान्ति बीजे बन्ध्यत्वमागते ॥१६६॥

६

- १ Omitted by A. C transposes तैलं च and तकं च.
- २ Omitted by A. C स्थापयेत् for कारयेत्.
- ४ A तु for च. B धूप for धूम, संसृष्टं for संसृष्टृ. C धूमामिहोप for दीपाम्बिधूम. D आमध्योच्छ्रुतनिन्दितं (?) for वृष्ट्या ...यत्.
- ५ A तदा for सदा, मतस्यवःधनसंयुतं (C यथदशङ्कनिपातिसं) for यद्...पिधापितं. D बन्ध्योदक्षया निरीक्षितं for यद्...पिधापितम्.
- 4-5 Appear to have been taken by Raghuṇandana, in *Jyotiṣtattra* (*Smṛti-tattra*, I, p.p. 690-691), from the *Kṛtya cintāmaṇi*, with दीपाम्बिना च for दीपा...धूम, तथा for सदा, यथा स्थात् कीटसमन्वितम् (an obvious metrical irregularity) for यद्...पिधापितम्.
- ६ A चापि for बीजं, कदापि च न कारयेत् for आन्त्या...कवित्.
B बीजसंमिथं for मिथितं बीजं. C, D नो for न. D प्रोथितं (?) for प्रोथितं, मिथ्रबीजं तु for मिथितं बीजं, निविशेत् for निर्वपेत्.
- ७ B निधानं गुण्डमंमिथं for विधान्यं गुडकोन्मिथं. D गुटकान्यसं for गुडकोन्मिथं,
- ८ A, D वृष्टिः for वृष्ट. B लांगलकादयः for नीरदसञ्चयाः. C इशान for कृषाण. D कृषाणः सरकेदारो for कृषाण...केदार, सन्तसिः for सञ्चयाः.
- ९ A सर्वे च for सर्वे ते, याति for यान्ति. D यदि बीजं विनिविस्त for बीजे...आगते.

तिलधान्ययवानां च विधिरेष प्रकीर्तिः।

बीजे यक्षमतः कुर्याद् बीजमूलाः फलश्रियः ॥१६७॥

अथ बीजवपनविधिः—

वैशाखे वपनं श्रेष्ठं उद्यैष्टे तु मध्यमं स्मृतम् ।

आषाढे चाधमं प्रोक्तं आवणे चाधमाधमम् ॥१६८॥

रोपणार्थं तु बीजानां शुचौ वपनमुत्तमम् ।

आवणे चाधमं प्रोक्तं भाद्रे चैवाधमाधमम् ॥१६९॥

उत्तरात्यमूलेन्द्रमैत्रपैत्रेन्दुधातृषु ।

हस्तायामथ रेत्यां बीजवपनमुत्तमम् ॥१७०॥

विष्णुपूर्वाविशाखासु याम्यरौद्रानिलाहिषु ।

बीजस्य वपनं कृत्वा बीजमाप्नोति मानवः ॥१७१॥

5

10

१ A तु for च. B यवादीनां for यवानां च. In place of this line, D reads बीजंधान्यं तथा चिन्तयं यत्नेन परिशोधयेत्.

२ A प्रकुरीत for अतः कुर्यात्. B फलादयः for फलश्रियः.

४ A, D च रोहिणीरवौ (C मध्यममुच्यते) for तु...स्मृतम्.

५ B प्राहुः for प्रोक्तः.

N. B. Raghunandana, in the *Jyotistattva* (p. 689), attributes the following lines to Parāśara :—

वैशाखे वपनं श्रेष्ठं मध्यमं रोहिणीरवौ ।

अतःपरस्मिन्नधमं न जातु आवणे शुभम् ॥

६ C रोपणं for वपनं.

७ D मध्यमं for चाधमं and मध्यमध्यमम् for चैवा...धमम्.

Note: Bet. 4 and 6, D reads हेममाषाम्तुसिक्षस्य बीजस्य वपनं शुचिः ।

इन्द्रं च भनसा ध्यात्वा प्रशस्तं वपनं चरेत् । रोपणार्थं तु बीजानां शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ Bet. 5 and 6, A adds विधानं सर्वं बीजानां शुचीं रोपणमुत्तमम्.

८ C मूलेन्द्रा for ०मूलेन्द्र. D पुष्येन्दु विष्णुसु for पैत्रेन्दुधातृषु.

९ D बीजस्य वपनं स्मृतम् for बीजवपनमुत्तमम्.

१० A रीढोरगेषु च for रीढानिलाहिषु. B यम for याम्य. D पूर्वाश्लेषा for विष्णुपूर्वा, यमविक्षाशिवामिषु for याम्य...हिषु.

११ A, B प्राप्नोति for आप्नोति. C वानवा for मानवः. D बीजोत्पतिं न विन्दति for बोज...मानवः.

वपने रोपणे चैव वारयुगम् विवर्जयेत् ।
 मूषिकाणां भयं भौमे मन्दे शलभकीटयोः ॥१७२॥
 न वापयेत्सिथौ रिक्ते क्षीणे सोमे विशेषतः ।
 एवं सम्यक् प्रयुज्ञानः शस्यवृद्धिमवाप्नुयात् ॥१७३॥
 ५ ज्यैषुपान्ते त्रिदिनं सार्वमाषाढादौ तथैव च ।
 वपनं सर्वशाश्यानां फलार्थी कृषकस्त्यजेत् ॥१७४॥
 वृषपान्ते मिथुनादौ च त्रीण्यहानि रजस्ता ।
 बीजं न वापयेत्तत्र जनः पापाद् विनश्यति ॥१७५॥

तथा च—

10 मृगशिरसि निवृत्ते रौद्रपादेऽम्बुद्वाची
 भवति क्रतुमती क्षमा वर्जयेत्त्रीण्यहानि ।
 यदि वपति कृषाणः क्षेत्रमासाद्य बीजं
 न भवति फलभागी दारुणश्चात्र कालः ॥१७६॥

२ A शनो (B नन्दे) for मन्दे. D नानारोग for मूषिकाणां.

३ A कारयेत् for वापयेत्. D चन्द्रे for सोमे.

४ A शस्य (?) for सम्यक्.

५ A. C द्वि for त्रि. D omits the the line.

Note : Bet. 4 and 5, B reads तथा च.

६ Omitted by D. In place of this line, C reads—बीजस्य रोपणं
 कार्यमन्यत लभ्यते जलम् ।

७ Omitted by C, D

Note : Bet. 6 and 7, B reads तथा च वराहः.

८ A reads the line thus—बीजवापो न कर्तव्यो जातं बीजं विनश्यति । Both
 C and D omit the line.

९ To this D adds गर्भः.

१० B भास्करे for वर्जयेत्. D अक्रतुमती खलु पृष्ठी.

१३ A शस्यचारडालपाकः (D सस्य चारडालतुलयं) for दारुण...कालः
 B लाभो for भागी. C चैष for चाव.

हिमवारिनिष्कस्य वीजस्य तन्मनाः शुचिः ।
 इन्द्रं चिसे समाधाय स्वयं मुष्टिवयं वपेत् ॥ १७७ ॥
 कृत्वा धान्यस्य पुण्याहं कृषको हृष्टमानसः ।
 प्राङ्मुखः कलसं धृत्वा पठेन्मन्त्रमनुत्तमम् ॥ १७८ ॥
 वसुन्धरे महाभागे बहुशस्यफलप्रदे ।
 देवराज्ञि नमोऽस्तु ते शुभगे शस्यकारिणि ॥ १७९ ॥
 रोहन्तु सर्वेशस्यानि काले देवः प्रवर्षतु ।
 सुस्था भवन्तु कृषका धनधान्यसमृद्धिभिः ॥ १८० ॥

5

- 1 A हेम for हिम. B reads the line thus—हिमेन वारिणा सिङ्गं वोजं रान्तमनाः शुचिः. D reads it with variations at a different place (See footnote 7 under v. 169)
- 2 D वप्नं तु समाचरेत् for स्वयं...वपेत्.
- 1-2 Appear to have been attributed by Raghunandana, in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, I. p. 688), to Devala with विलिप्तस्य for निष्कस्य, वीजस्योन्नयतः for वीजं तन्मनाः:
- 3 B, C कृषको हृष्टमानसः: for कृषको...मानसः. C कृषको वपेत् (?) for पुण्याहं कृषको. D reads the line thus—ततः क्षेत्रं समाधाय कृषकाधिष्ठ (०हृष ?) मानसः।
- 4 B, C ०मुखः: for ०मुखः. B पठेयुर्मन्त्रमनुत्तमम् for पठेन्मन्त्रमनुत्तमम्. C कृत्वा (D स्थाप्य) for धृत्वा. D पठित्वा मन्त्रमनुत्तमम् for पठे...मम्.
- 5 A ओं वसुधे शिवदे भद्रे (B वसुधे हेमगर्भसि) for वसु...भागे. D शिवे मातः for महाभागे.
- 4-5 Attributed by Raghunandana, in the above work, p. 688, to Devala, with गृथ for धृत्वा, इमं मन्त्रमुदीरयेत् for पठे...मम् and त्वं वे वसुन्धरे सीते वहुपुष्पकलप्रदे for line 5.
- 6 B reads—वसुपूज्ये नमस्तुभ्यं वसुपूर्णस्तु मे कृषिः. C तुभ्यं for अस्तुते D देवराध्य (ध्ये ?) for देवराज्ञि. तेऽस्तु for अस्तु ते. शुभदे for शुभगे.
- 7 In place of this line, B reads—रोपयिष्यामि धान्यानां वृक्षबीजानि प्राप्तिः. D reads the line thus—रोपिणी (?) सर्वेशस्यानां कालोदरः प्रसीदतु. This line is attributed to Devala in the *Jyotistattva*, p. 688.
- 8 D समन्वताः for समृद्धिभिः.

कृत्वा तु वपनं क्षेत्रे कृषकान् धृतपायसैः ।
भोजयित्वा सुभोजयेन निर्विघ्ना जायते कृषिः ॥१८१॥

अथ मयिकादानम्—

बीजस्य वपनं कृत्वा मयिकां तत्र दापयेत् ।
तदभावेन बीजानां समजन्म न जायते ॥१८२॥

अथ रोपणविधिः—

वपनं रोपणं चैव बीजं सादुभयात्मकम् ।
वपनं रीगनिर्मुकं रोपणं सगदं सदा ॥१८३॥
न वृक्षरूपं धान्यानां बीजाकर्षणमाचरेत् ।
न फलनिति दृढाः सर्वे बीजाः केदारसंस्थिताः ॥१८४॥

१ A रोपणं for वपनं. B इति प्रणाम्य वसुधां for कृत्वा...क्षेत्रे.

D संयताः क्षीरभोजनम् for कृषकान्...पायसैः.

Note: Bet. 2 and 3, B adds—वासनो नित्यवर्णी साक्षित्वर्षात्म तोयदाः ।

शस्यसम्पत्यः सर्वाः सफलाः सन्तु नीहजः ॥

२ B यही भूरि निर्विघ्नं कुरुते कृषिम् for सुभोजयेन...कृषिः. C यदा ऐवि for सुभोजयेन. D तस्माद्वद्युक्ती च स्यात् for भोजयित्वा सुभोजयेन.

३ B, D मदिका for मयिका.

Note: Bet 4 and 5, C adds—रक्तबीजं वपेत् चेते सूर्ये भौमेऽथ भूपती ।
चन्द्रे शुक्रे शुक्रधान्यं पीतं सौभ्ये गुरावपि ॥ कृष्णधान्यस्य यदुबीजं वपेत्तच शनी
नृपे । एतद् व्यस्तं न कर्तव्यं फलहानिफलादिह ॥

४ B, D मदिका for मयिका. C, D धान्यस्य for बीजस्य.

५ B विनामदिप्रदानेन for तदभावेन बीजानां. C शस्य for सम.

D omits the line.

६ Omitted by A. B inserts धान्य bet. अथ and रोपण.
C विधानम् for विधिः.

८ A दोष (B, C गद) for रोग. B त्रिदुः (D स्मृतम्) for सदा.

९ B रुप for रूपं. C बीजरोपणं for बीजाकर्षणं. D नो for न, बीज
for बीजा.

१० B drops सर्वे, and inserts दृढाः bet. बीजाः and केदार. C च सत्कार-
हीनाः केदारभूमयः for दृढाः...संस्थिताः. D reads the line thus—
फलेच्छक्ता (?) लब्धं केदारे बीजसंस्थितम्.

हस्तान्तरं कर्कटे च सिंहे हस्तार्द्धमेव च ।
रोपणं सर्वशस्यानां कन्यायां चतुरहुलम् ॥१५॥

अथ धान्यकट्टनविधिः—

आषाढे आवणे मासि धान्यमाकट्टयेद्बुधः ।
अनाकट्टं तु यद्धान्यं यथा बीजं तथैव हि ॥१६॥
कर्कटे कट्टयेद्बुधमवृष्टौ कृषितपरः ।
भाद्रे चार्द्धफलप्रासिः फलाशा नैव चाभिने ॥१७॥
न निम्नभूमौ धान्यस्य कुर्यात् कट्टनरोपणे ।
न च सारप्रदानं तु तृणमालं तु शोधयेत् ॥१८॥

5

- 1 A तस्यार्द्धं for हस्तार्द्धं. D हस्तात् त्रयं for हस्तान्तरं, च धनुभनयोः (?) for हस्तार्द्धं...च.
- 2 B धान्यानां for शस्यानां. D च महतफलं for चतुरहुलम्.
- 3 B धान्यकट्टनम् (C धान्यकचवालवपनम्) for धान्य...विधिः. D reads the line as—अथ धान्याकारः ।
- 4 A प्रधानं कट्टनं स्मृतं for धान्य...त्रुधः. B चैव (D वापि) for मासि. C कट्टा वपेद्बुधः for आकट्टयेद्बुधः. D आवर्तयेद् for आकट्टयेद् ।
- 5 A, B अनाकृष्टं (D अनाकारि) for अनाकहं. A जाति for बीजं, च (also D) for हि.
- 6 B, C भाद्रे च for कर्कटे. C कट्टापयेत् for च कट्टयेत्. D omits the line.
- 7 A फलशून्यमथाभिने for फलाशा...चाभिने. C कार्तिके for आभिने, D फलं प्रोक्षं for फलप्रासिः, कन्यके for चाभिने. Before this line, D reads—भाद्रे चावर्तितं धान्यं संपूर्णं फलवद्भवेत् । आभिने कर्तिके चैव तुणायं फलवर्जितम् ॥
- 8 B विज्ञ (C अरिन्द ?) for निम्न. B धान्यानां for धान्यस्य. D omits the line.
- 9 C च for first तु, हि for last तु. D omits the line, and reads instead वन्यं फलं विजानीयाद् धान्यं चेतत्र रोपितं ।

अथ धान्यनिस्तृणीकरणम्—

निष्पत्तमपि यद्वान्यं न कृतं तृणवर्जितम् ।
न सम्यक् फलमाप्नोति तृणक्षीणा कृषिर्भवेत् ॥१८९॥
कुलीरभाद्रयोर्मध्ये यद्वान्यं निस्तृणं भवेत् ।
तृणैरपि तु संपूर्णं तद्वान्यं द्विगुणं भवेत् ॥१९०॥
द्विवारं आश्विने मासि कृत्वा धान्यं तु निस्तृणम् ।
अथ पाकविहीनं हि धान्यं फलति माषवत् ॥१९१॥
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन निस्तृणां कारयेत् कृषिम् ।
निस्तृणा हि कृषणानां कृषिः कामदुषा भवेत् ॥१९२॥

१ C drops धान्य. D वितृणो for निस्तृणी.

२ B अकृत्वा (C कुर्यात्) for न कृतं.

३ In place of this line, A, D read कुलीरभाद्रयोर्मध्ये तद्वान्यं निष्कलं
(C निस्तृणं) भवेत्.

५ A omits the line. C च for तु.

Note : A reads line 8 in place of l. 6, and reads l. 6 after the
line द्विवारं भाद्राश्विनयोः कुर्याद् धान्यं तु निस्तृणं inserted betw. कुलीर etc.
and निष्पत्तं etc.

६ C धान्यस्य for धान्यं तु, A भाद्राश्विनयोः for आश्विने मासि.

७ C कूर्लं for धान्यं, मास for माष.

७-९ Omitted by A.

Note : For the verses from 189-192, D reads the following
verses :—विपरयं स्यात् तद्वान्यं यदि तृणविवर्जितम् । कुलीरभाद्रयोर्मध्ये
तस्मात् तृणानि शोधयेत् ॥ तृणैरपि च संपूर्णं यद्वान्यं वितृणीकृतम् । संपूर्णं
फलवत्सस्यं कृषणाः कलभागिनः ॥ कुलीरभाद्रयोर्मध्ये तस्मात् सर्वे शुनिश्चितम् ।
यजतो बोधयित्वा तु धान्यं कुर्याद्विरामयम् ॥ न च सारप्रदानं तु तृणमात्
तु शोधयेत् । धावणे यजतः कुर्याद्बोत्सिंहे समाचरेत् ॥ तृणोचिः परिपूर्णं
बेत् कृषिः फलवती कथम् । तस्मात् सर्वप्रयत्नेन वितृणां कारयेत् कृषिम् ॥
निस्तृणाद्विषयेन कृषिः कामदुषा भवेत् । धनधान्यसमायुहाः कृषणाः कल-
भागिनः ॥

अथ भाद्रजलमोक्षणम्—

नैहज्यार्थं हि धान्यानां जलं भाद्रे विमोचयेत् ।
मूलमात्रार्पितं तत्र कारयेज्जलरक्षणम् ॥१९३॥
भाद्रे च जलसंपूर्णं धान्यं विविधवाधकैः ।
प्रपीडितं कृषाणानां न दत्ते फलमुक्तमम् ॥१९४॥

5

अथ धान्यद्याधिखण्डनमन्तः—

आँ सिद्धिः श्रीगुरुपादेभ्यो नमः । स्वस्ति हिमगिरिशिखरशङ्कुन्देन्दु-
धर्षलशिलातटात् नन्दनवनसमायतनात् परमेश्वरपरमभृतारकमहाराजाधि-
राजश्रीमद्रामपादा विजयिनः समुद्रतटे अनेकशतसहस्रवानरगणमध्ये
खरनखरवरणोर्द्धे लांगूलं पवनसुतं वातवेगं परचक्रप्रमथनं श्रीमद्धनुमन्तमा- 10
हापयान्त कुशलमन्यस्य—

अमुकगोक्षस्य श्रीअमुकस्य क्षेत्रखण्डमध्ये वाता भास्मा भान्ती…(1)
शाङ्कीगाम्धीपाण्डरमुण्डीधूलीशङ्कारीकुमारीमडकादयः । अजाचटकशुक-
शुकरमृगमहिषवराहपत्रादयश्च सर्वे शस्योपघातिनो यदि त्वदीयवचनेन
तत् क्षेत्रं न त्यजन्ति तदा तान् वज्रलांगूलेन ताडयिष्यसीति ओँ आं 15
षां षीं धूं घः *

1 B, D अथ भाद्रे जलमोचनम्.

2 A, C तु for हि. D निहजार्थं for नैहज्यार्थं.

3 B मूलमात्रं तु संस्थाप्य for मूल...तत्र, मोक्षणं for रक्षणम्. D ऋ.प्याग्रितं
(?) for मात्रार्पितं. C omits the line.

4 Omitted by C. D चेत् for च.

5 B धते for दत्ते. D पूरितं, कृषाणो हि नादते for कृषाणानां...दत्ते.

6 C अथ धान्यखण्डनार्थं मन्तःः. D अथ धान्यादिबाधकाखण्डनार्थं मन्तःः.

* The incantation is substantially the same in all the versions with minor variations.

After line 15, B adds इमं मन्तं विलक्षणकेन केतकीदले लिखित्वा मुक्त-
केशोमादिखवारे क्षेत्रस्येशान्यो शस्यमध्ये मजरीकु बन्धयेत् । मतान्तरे धान्य-
व्याधिखरणमन्तःः । (In view of the fact that the *mantra* has no practical interest or importance, and it can be read in print, it is not reproduced here). For another version of this incantation, see *Jyotistattva*, p. p. 689-690.

लिखित्वालक्केनापि मन्त्रं शस्येषु बन्धयेत् ।
न व्याधिकीटहिंसाणा भयं तत्र भवेत् क्वचित् ॥१५५॥

अथ जलरक्षणम्—

आभिने कार्तिके चैव धान्यस्य जलरक्षणम् ।
न कुतं येन मूर्खेन तस्य का शस्यवासना ॥१५६॥
यथा कुलार्थी कुरुते कुलर्खीपरिरक्षणम् ।
तथा संरक्षयेद् वारि शरत्काले समागते ॥१५७॥
अथ कार्तिकसंकान्त्यां श्वेते च रोपयेष्टलम् ।
केदारेशानकोणे च सप्तकं कृषकः शुचिः ॥१५८॥

- १ A appears to have omitted the line. B ○नैतन्मन्त्रं for ○नापिमन्त्रं.
D reads the line as एतन्मन्त्रं लिखित्वा तु सस्यमध्ये तु बन्धयेत्.
 - २ A reads thus तदा व्याधिकीटहिंसाणा भयं न भवेत् क्वचित् ।
 - ३-२ These lines are said to be taken, in the *Jyotistattva* (p. 689), from the *Devī-purāna* as quoted in the *Dāna-ratnākara*.
 - ३ Before this line, C adds—स्वस्ति किञ्चिः प्रावासात् प्रकटितपदुपराक्षमा-
कान्तार्वन (?) चय चकितभयकृततिभुवनपरमेश्वरभद्रारकराजाप्रिराजश्रीमहनूर्मत्
पादा विजयिनः कृमिकीटपत्रमूषिकवाताभास्माभास्मी पारदुरमुरदी इधितकादीन्
सर्वान् शस्यघातकान् समादिशन्ति—अमुकगोत्रस्य श्रीश्रमुकस्य ज्ञेन दद
पच पच मथ मथ हूँ स्वाहा कक्षान्तर (?) गर्जति वायुपुत्र हति ।
 - ४ C मासि for चैव.
 - ५ Omitted by A. D नो for न, धान्य for शस्य.
 - ६ C कुलर्खी for कुलार्थी, कुलस्य for कुलर्खी. D omits the line and
reads instead—महातापेन शुष्के तु जले धान्यहृतिः कुरुः.
 - ७ A लद्धत् (C तथापि, D तस्मात्) for तथा. C drops सं. A, D
समागमे for ○गते. C... (?) हिमागमे for शरत्...समागते.
 - ८ A rather illegible. B reads—धटप्रवेशसंकान्त्या रोपयेत् तु नलं तथा ।
D आनले (?) रोपणं ततः.
 - ९ B केदारेशान for केदारेशान. D कोणेषु for कोणे च, सुखातः for सप्तकं.
- Note:* Bet. 8 and 9, D adds—नानीष्विसमायुक्तं शेषरात्रौ समाचरेत्.

ततो गन्धैश्च माल्यैश्च धूपैश्च सुमनोहरैः ।
 पूजयित्वा नलं तत्र पूजयेद्वान्यवृक्षकान् ॥१९९ ॥
 दधि भक्तं च नैवेद्यं पायसं च विशेषतः ।
 ततो दद्यात् प्रथत्वेन तालास्थिशस्यमेव च ॥२००॥

तदर्थमन्तः—

5

बालकास्तरुणा वृद्धा ये चान्ये धान्यवृक्षकाः ।
 ज्येष्ठा वापि कनिष्ठा वा सगदा निर्गदाश्च ये ॥२०१॥
 आङ्गया हि सुषेणस्य राघवस्य पृथोरपि ।
 ताडिता नलदण्डेन सर्वे स्युः समपुष्टिताः ॥२०२॥

- 1 B reads—गन्धैः पुष्पैश्च धूपैश्च शुक्रवस्त्रैविशेषतःः C दीपैश्च धूपैः पुष्पो-
चयोत्तमैः for माल्यैश्च...मनोहरैः.. D reads—ततो गन्धैः सुमाल्यैश्च
शुक्रपुष्पे (पुष्पैः ?) शुभा (?) चतेः ।
- 2 A reads—प्रोपयित्वा बलिं (?) क्षेत्रे पूजयेद्वान्यवृक्षकान्. C omits the
line. D बलिं for नलं.
- 3 C भक्तैश्च नैवेद्यैः पायसेः for भक्तं च नैवेद्यं पायसं. D reads—दधिभक्तिक
नैवेद्यैर्घृतपायसपिष्ठकैः.
- 4 B तालाष्टी for तालास्थि.
D तालसासं फलानि च for तालास्थि ... च.
- 5 Omitted by A, D.
- 6 C तदर्थमन्तपाठः ।
- 7 B सन्ति ये for ये चान्ये. C reads the line thus—वालिशास्तरुणा वृद्धा
ये चान्ये धान्यभूहाः.
- 8 B, D भीमसेनस्य for हि सुषेणस्य, रामस्य च (also C) for राघवस्य.
D वेनस्य च for राघवस्य.
- 9 A portion bet. ताडिता and सर्वे corrupt.
D reads—तारिता (?) आनलीदण्डेन सर्वे स्युः समपुष्टकाः ।

समपुष्पत्वमासाद्य शीघ्रं फलन्तु निर्भरम् ।
 सुखा भवन्तु कृषका धनधान्यसमन्विताः ॥२०३॥
 प्रोपयित्वा नलं क्षेत्रे मन्त्रेणानेन च क्रमात् ।
 धान्यवृद्धिं परां प्राप्य नन्दन्ति कृषका जनाः ॥२०४॥
 ५ नलं तु धटसंकान्त्यां क्षेत्रे नारोपयस्ति ये ।
 असमा धन्यपुष्पाद्य तेषां स्यु धान्यजातयः ॥२०५॥

अथ मार्गे मुष्टिग्रहणम्—

ततो मार्गे तु संप्राप्ते केदारे शुभवासरे ।
 धान्यस्य लवनं कुर्यात् सार्द्धं मुष्टिर्यं शुचिः ॥२०६॥

- १ A समपुष्पं समासाद्य for सम...मासाद्य, फलय for फलन्तु, B फलन्त्वाग्नु च for शीघ्रं फलन्तु, C निर्भरः for निर्भरै, D भवन्तु for फलन्तु.
- २ C समृद्धिभिः for समन्विताः.
- ३ A नलिं (बलिं ?) for नलं, B, D रोपयित्वा for प्रोपयित्वा, C कर्षकाः for च क्रमात्, D नणिं (नलिं ?) for नलं, मन्त्रैरेभिस्तु संकरे for मन्त्रेणानेन...क्रमात्.
- ४ A धान्यवृद्धिकरीं पूजां प्रकल्प्य नन्दते कृषका जनाः.
 C कृषकोत्तमाः for कृषका जनाः, D नन्दन्तु कृषकोत्तमाः for नन्दन्ति...जनाः.
- ५ A अनलिं (?) (C अनलं) for नलं तु, D reads—आननी (?) धटं च संकान्त्यां क्षेत्रे चारोप्य मानवाः.
- ६ B विषमा for असमा, C असमासम for असमाधन्य, D reads—कृषकः फलमाप्नोति यथेष्टं नात्र संशयः.
- ७ D reads—अथ मार्गाशां धान्यमुष्टिग्रहणम्. Before this line, C adds—अथ लक्ष्मीदीर्घदानमन्यमतम्—कार्तिकाश्विनयोर्मैथ्ये संकान्त्यां च निशागमे । क्षेत्रं गत्वा महालक्ष्मीः पूजितव्या प्रथमतः ॥ अन्नेवहुविधेष्वापि पिष्ठकैः फलमूलकैः । गन्धेर्दीपैस्तथा धूपैर्नैव्यैविधिरेपि ॥ लक्ष्मीं संपूज्य यत्तेन गन्धपुष्पादिभिरेत् । लक्ष्मि देवि महाभागे पदानाभपदादिवह । समागम्य गृहं मेऽय धनधान्यसमन्वितः ॥ इत्यावाश्य पूजयित्वा यथाविधि नैवेषं दत्त्वा अघोरक्षेत्रपालय (पालाय ?) दग्धमीनसहितं भक्तं दत्त्वा प्रणमेत्—
 लक्ष्मि त्वं सर्वभूतानां यथा वससि नित्यशः । स्थिरा भव तदा देवि मम अम्भिनि अन्मनि ॥ ततो दण्डहस्तो अमन् लेनं देवीं पुनर्गतः प्रोपयित्वा नहं लेनं मन्त्रमेतमुदोरयेत् । वालिशा इत्यादि । ततो भीमं पिष्ठमर्यं लेने संस्वाप्य पिष्ठमयोः लक्ष्मीः गृहीत्वा लेनस्तो गृहं नयेत् । लक्ष्मीं तत्त्वमूले शावाश्य पूजयेत् ।
- ८ C मार्गं for मार्गे.

गन्धैः पुरुषैश्च नैवेष्टैर्धूपैश्च धान्यवृक्षकान् ।
 पूजयित्वा यथान्यायमीशाने लब्धं चरेत् ॥२०७॥
 ततस्तमस्तके कृत्वा सम्मुखं शीर्षकान्वितम् ।
 स्थृष्टा न किमपि कापि व्रजेन्मौनेन मन्दिरम् ॥२०८॥
 सप्तपदां ततः पादं दत्त्वा मुख्यनिकेतने ।
 प्रविश्य स्थापयेत्तत्र पूर्वभागे सुपूजितम् ॥२०९॥
 न मुष्टिग्रहणं कुर्यात् कदाचिद् धटपौषयोः ।
 श्रेष्ठो मुष्टिग्रहो मार्गे धनधान्यफलप्रदः ॥२१०॥
 सार्द्धमुष्टिद्वयं मार्गे योऽच्छित्वा लब्धं चरेत् ।
 पदे पदे विफलता तस्य धान्यं कुतो गृहे ॥२११॥
 रौद्रे माघे तथा सौम्ये पुष्ये हस्तानिलोत्तरे ।
 धान्यच्छेदं प्रशंसन्ति मूले श्रवणवासरे ॥२१२॥

5

10

- १ B, C transpose नैवेष्टैः and धूपैश्च.
- २ A—the portion following ईशाने is corrupt.
- ३ C धृत्वा सम्मुखे for कृत्वा सम्मुखं.
- ४ B न स्थृष्टा कमपि for स्थृष्टा...कापि.
- ६ A, B तत् for तत्र.
- B पुष्पगन्धादिपूजितम् for पूर्व...सुपूजितम्.
- ७ C काये' for कुर्यात्. Attributed by Raghunandana to Parāśara in *Jyotistattva* (*Smṛti-tattva*, vol I, p. 690).
- ९ A न च्छेदं समाचरेत् for अच्छित्वा...चरेत्.
 B सार्द्ध' for सार्द्ध.
 C अकृत्वा for अच्छित्वा.
- १० C ते विफलास्तेषाः for विफलता तस्य.
- ११ A अनले for माघे, चित्रे for सौम्ये, हस्ते च निशाकरे for हस्तानिलोत्तरे.
 C पुष्या for पुष्ये.
- १२ B मूलगधरणयोरपि for मूले...वासरे C छिद्रं प्रकुर्वन्ति for छेदं प्रशंसन्ति,
 मूले for मूले.

व्यतीपाते च भाद्रे च रिकायां वैधृतौ तथा ।
भौमार्किषुधवारेषु मुष्टिसंप्रहणं त्यजेत् ॥२१३॥

अथ मार्गे मेधिरोपणम्—

कृत्या तु खननं मार्गे समं गोमयलेपितम् ।
आरोपणीयो यत्नेन तत्र मेधिः शुभेऽहनि ॥२१४॥
स्त्रीनाम्ना कर्षकैः कार्यो मेधिर्बुद्धिकभास्करे ।
मेधेगुणेन कृषकः शस्यवृद्धिमवाप्नुयात् ॥२१५॥

5

1 A तु विशै च for च भाद्रे च.

B भद्रायां for भाद्रे च.

2 A reads—भौमार्कं दुधाहे च न मुष्टिप्रहणं त्यरेत्.

Note : Under the heading of मुष्टिप्रहणम् (See above), D reads the following verses instead of verses 208-213 :—मूलनदचित्त-हस्तासुखातिपुष्योतरेन्दुषु (?) । शस्त्रेन्दु (?) योगकरणे तिर्थी रिका विवर्जिते ॥ शुके गुरीं बुधे चन्द्रे कुर्जार्कवारवर्जिते । आतः शुचिः सुवेशध धान्यच्छेदं समाचरेत् ॥

3 A अथ मार्गमेध्यारोपणम्.

D drops मार्गे.

4 A खनकं (?) (B खलकं) for खननं, सगोमयविलेपनं for समं...लेपितम्.
D सुसंस्कृतं for तु खननं.

5 A ततो for तत्र.

B रोपणीया प्रयत्नेन for आरोपणीयो यत्नेन.

D नानं कुर्यात् प्रयत्नेन for the same portion, शुभान्वितः for शुभेऽहनि.

6 A नाम (C नामी) for नामा, B कृषकैः for कर्षकैः.

B, C कार्यो for कार्यो.

D-the portion following मेधिः is illegible.

7 A सर्वसिद्धि for शस्यवृद्धि, C कृषकाः and अवाप्नुयः for कृषकः and अवाप्नुयात् respectively. D मेधी for मेधेः.

न्यग्रोधः सप्तपर्णश्च गम्भारी शालमली तथा ।
 औदुम्बरी विशेषेण अन्या वा क्षीरवाहिनी ॥२१६॥
 वटादीनामभावे तु कार्या स्त्रीनामधारिका ।
 वैजयन्तीसमायुक्तो निम्बसर्षपरक्षितः ॥२१७॥
 धान्यकेशारसंयुक्तस्तृणकर्कटकान्वितः ।
 अचिंतो गन्धपुष्पाभ्यां मेधिः शस्यसुखप्रदः ॥२१८॥
 पौषे मेधिर्नवारोप्यः कूराहे श्रवणे तथा ।
 शस्यवृद्धिकरो मार्गे पौषे शस्यक्षयप्रदः ॥२१९॥

- 1 B, C वा for च. B शालमलिः for शालमली.
D पर्णनि for पर्णश्च.
- 2 A, B औदुम्बरो. B अन्यो वा क्षीरवांस्तुः for अन्या...वाहिनी. D reads ओदुम्बरस्य यत्नेन नान्या वा क्षीरवाहिनी.
- 1-2 This verse, said to have been taken from the *Kṛtya-cintāmanī*, occurs in Raghunandana's *Jyotiṣtattva* (*Smṛti-tattva*, I. p. 690) with वटश्च for न्यग्रोधः and औदुम्बरी तथा धात्री या चान्या क्षीरधारिणी for line 2.
- 3 A न for तु, कार्यः for कार्या, धारकः for धारिका. Omitted by D.
- 4 B युता मेधि for समायुक्तो (C युक्ता), रक्षिता (also C) for रक्षितः. Omitted by D.
- 5 B, C संयुक्ता for संयुक्तः.
B, C मर्कटक for कर्कटक.
B, C अन्विता for अन्वितः.
- 6 B, C अचिंता for अचिंतो, प्रदा for प्रदः.
C पुष्पाद्यैः for पुष्पाभ्यां.
- 7 B चारोप्या for चारोप्यः.
- 8 B ऊर्फरी for ऊर्फो, क्षयंकरी for क्षयप्रदः.
C omits the line.

कपित्थविल्ववशानां तुणराजस्य चैव हि ।
मेधिः कार्यो नरैर्नैव यदीच्छेदात्मनः शुभम् ॥२२०॥

अथ पौषे पुष्ययात्राकथनम्—

अखण्डते ततो धान्ये पौषे मासि शुभे दिवे ।
पुष्ययात्रां जनाः कुर्युरन्योन्यं क्षेत्रसज्जिधौ ॥२२१॥
परमाश्रं च तत्रैव व्यञ्जनैर्मत्स्यमांसकैः ।
निरामिष्टस्थादि दिव्यैः सहस्रमरीचान्वितैः ॥२२२॥

५

१ B तृणराजां तथैव for तृण...हि. C omits the line.

२ A सुखं for शुभं. B, C कार्यो for कार्यो. D नरैर्नैपि यदीच्छेदङ्गु-
भमात्मनः.

Note: Instead of verses 217-220 (a), D reads—तेषां पक्षं फलं वापि
वर्द्धयेन्मेधिशेखरे ॥ मेधिकायः (मेधिः कार्यः ?) शुभे लग्ने क्राहे श्रवणेन तु ॥
सस्यवृद्धिकरो मार्गे पौषे सस्यक्षयस्था । बयित (?) विल्वपद्माना तृणराजां तु नैव च ॥
After line 2, D adds सूर्यवंश... (?) तर्हयज्ञश्चप्रसूतः पुष्टीपु... (?)
तर्हश्चन्द्रजे विल्ववृक्षः ॥ जीवे... (?) कपित्थो (?) सुरगुडिवसे शालमली-
सप्तपणी । सौरेष्वैविधा स्युः सकलसुयुता मेधयः सप्त पुण्याः ॥ After
the same line, C adds—मूला उयेप्रानुराधा च पुष्यापुनर्वैसमचा ।
अश्विन्युत्तरपूषा च बुधजीवसितेषु च । रित्यरे लग्नेऽमृताक्षये च मेषे: संप्रोपणे
वराः ॥ पौषे च पुष्यश्रवणे क्रप्रहदिने जया । रिकाया कर्कटयोगे मेधिं न
रोपयेद् बुधः ॥ कपित्थविल्ववशानां तृणरा (?) तथैधसाम् । कार्यो नैव शरीरेभिः
य(र्य ?)दि(दी ?)च्छेदात्मनः शुभम् ॥

३ A drops कथनम्.

४ C अथाहते (?) for अखण्डते. D reads—अखण्डत... (?) धान्ये पौषे
सुष्टु शुभे दिने.

६ D पक्षा (C पक्षं) नवाशं for परमाश्रं च, मासजैः for मासकैः.
C व्यञ्जनं for व्यञ्जनैः.

७ B हिङ्गमारीचसंयुतैः (D पायसैः द्वीरमिष्टकैः) for सहिङ्ग...न्वितैः.
C इव्यैः for दिव्यैः.

दधिभिष्ठ तथा दुर्घैराज्यपायसपानकैः ।
 नानाफलैश्च मूलैश्च मिष्टपिष्टकविस्तरैः ॥२२३॥
 एभिः सुढौकितं कृत्वा तदन्नं कदलीदले ।
 भोजयेयुः जनाः सर्वे यथावृद्धपुरःसराः ॥२२४॥
 आचम्य च ततस्तत्र चन्दनैश्च चतुःसमैः ।
 अन्योन्यं लेपनं कुर्यस्तैलैः पक्वैः सुगन्धिभिः ॥२२५॥
 कर्पूरवासितं दिव्यं ताम्बूलं गन्धपूरितम् ।
 भक्षयेयुस्तोऽन्योन्यं परिधाय नवाम्बरम् ॥२२६॥
 पुष्पैराभरणं कृत्वा नमस्कृत्य शब्दीपतिम् ।
 गीतैर्नृत्यैश्च वायैश्च कुर्यात्स्तत्र महोत्सवम् ॥२२७॥
 ततश्च हर्षिताः सर्वे मन्त्रं श्लोकचतुष्टयम् ।
 हस्तसंपुटकं कृत्वा पठेयुर्वीक्ष्य भास्करम् ॥२२८॥

5

10

- १ A दधिभक्तैः for दधिभिष्ठ. B भिष्ट्रितैः for पानकैः. For this line,
D reads—यदि दुर्घष्टत्तैस्तद्वानानोपायनरूपकैः.
- २ C पिराडमरहैश्च for नानाफलैश्च. D नानामूलफलैः पक्वैः for नाना...मूलैश्च.
- ३ D बुसंस्कृतं for सुढौकितं.
- ४ A reads—भोजयेत् सजनान् सर्वान् यथावृद्धपुरःसरान्. C परंपराः for
पुरःसराः.

Note: Bet. 3-4 D adds—लहमीमिन्द्रं पृथुं वेनं पूजयित्वा निवेद्य च ।

- ५ A गन्धादिना शब्दीपतिं for चन्दनैः...समैः. C तेतु for तत्र, वा (also D)
for च. D क्षेत्रे for तत्र.

- ६ C बागुरुसंभवैः for पक्वैः सुगन्धिभिः. D मनंगै (रम्यहै ?) गन्धसंभवैः
for तेलैः...गन्धिभिः.

- ७ B धृपितं for पूरितम्. D धृतधृपिताः for गन्धपूरितम्.

- ८ B प्रपूर्यास्यं for ततोऽन्योन्यं.

- ९ C नमस्तुत्य for ०कृत्य.

- १० B transposes वृत्यैश्च वायैश्च. C गीत for गीतैः..

Note: 6-10 These lines are not read by A which reads instead—
पूजयेत्तत्र गीतेन (?) मानसेन महोत्सवैः.

- ११ A, B तु for च.

- १२ C ईशिताम्बरम् for वीहय भास्करम्. A हस्तयोः संपुटं for हस्तसंपुटम्.
D बाल्युतं for भास्करम्.

क्षेत्रे चाखण्डितधान्ये पुष्ययान्नाप्रभावतः ।
 अस्माभिर्मानिता सर्वैः सास्नान् पातु शुभपदा ॥२२७॥
 कर्मणा मनसा वाचा ये चास्याकं विरोधिनः ।
 सर्वे ते प्रशामं यान्तु पुष्ययान्नाप्रभावतः ॥२३०॥
 ६ धान्यवृद्धिर्यशोवृद्धिः प्रवृद्धिर्दारपुत्रयोः ।
 राजसंमानवृद्धिर्य गवां वृद्धिस्तथैव च ॥२३१।
 मन्त्रशासनवृद्धिर्य धनवृद्धिरहीनशम् ।
 अस्माकमस्तु सततं यावत् पूर्णे न वत्सरः ॥२३२॥
 १० ततः प्रमुदिताः सर्वे व्रजेयुः स्वनिकेतनम् ।
 न भोजनं पुनः कुर्यास्त्विष्मित्वहनि ते जनाः ॥२३३॥

- 1 A, B चाखण्डिते for चाखण्डित. B तव देव प्रसादतः for पुष्य...प्रभावतः.
 - C क्षेत्रेण रक्षिते for क्षेत्रे चाखण्डित, पुरा कृता for प्रभावतः. D अस्मिन् पूज्या याचा प्रभावतः.
 - 2 A reads पूर्णे गमिताः सर्वे समर्थो न शुभपदाः. B पुष्यन्तु मिलिताः शस्यानि शुभकारकाः. D omits the line.
 - 3 B transposes कर्मणा and मनसा. For D, see footnote 10 below.
 - 4 B and D transpose सर्वे and ते. D नाशमायान्तु for प्रशामं यान्तु, प्रसादतः for प्रभावतः.
 - 5 B, D पुत्रदारयोः for दारपुत्रयोः. D स्त्रीवृद्धिः (श्रीवृद्धिः ?) for प्रवृद्धिः.
 - 6 A omits the line.
 - 7 B लक्ष्मी for धन. C गोकर्णशाल for मन्त्रशासन, हविर्वृद्धि for धनवृद्धि. D कीर्ति for मन्त्र.
 - 8 D reads—अस्माकं तु शुभेनेव जातं (तः?) मंपूर्णवत्सरम् (रः?).
 - 9 C उनरपि for प्रमुदिताः, inserts ते (contrary to metre) bet. अपि and सर्वे. D शुभुदिताः for प्रमुदिताः, the portion bet. सर्वे and ते is illegible. A omits the line.
 - 10 B मानवाः for ते जनाः. C यु for न, तनः for पुनः. D तद्दिने संयता जनाः for सम्मिन्न...जनाः. A omits the line.
- Note: Bet. lines 8 and 9, D reads अस्माकं मिलिताः सर्वे शुहदः सन्तु मानवाः and the whole of V. 230.

हिताय सर्वलोकानां पुण्ययात्रा मनोहरा ।
 पुरा पराशरेणो इता सर्वार्थसाधिनी ॥२३४॥
 तस्मादियं प्रयत्नेन पुण्ययात्राविधानतः ।
 सर्वविद्वप्रशान्त्यर्थं कार्या शस्यस्य वृद्धये ॥२३५॥
 पुण्ययात्रां न कुर्वन्ति ये जना धनगर्विताः ।
 न विद्वोपशमस्तेषां कुतस्तद्वत्सरे सुखम् ॥२३६॥
 पौषे मासि ततः कुर्याद्भान्यच्छेदं विचक्षणः ।
 मर्दयित्वा यथायोगमादकेन प्रमापयेत् ॥२३७॥

5

अथादकलशणम्—

द्वादशाहुलकैर्मानैरादकः परिकीर्तिः ।
 मापनं वामावर्तेन दक्षिणे न कदाचन ॥२३८॥

10

- १ D महोत्सव for मनोहरा
- २ C सर्वानु for सर्वार्थः
- ३ D पराशरेणैवमुक्ता for पराशरेणोयंकृता.
- ४ C विनाशाय for प्रशान्त्यर्थं, शस्यकानां प्रवृद्धये (D सम्यक्काले प्रवृद्धये) for कार्याद्यद्वये.
- ५ D मूढा for जना, दर्पिताः for गर्विताः.
- ६ C विद्वप्रशम for विद्वोपशम, शुभं for सुखम्. D न च तस्य भवेत् for कुतस्तद्वत्सरे.

Note : Lines 1-6 omitted by A.

- ७ A सदा for ततः.
- ८ A प्रमाणेन तु for आदकेन प्र. C धान्यं for योगं, प्रमाणेणेत् for प्रमापयेत्. D योगे for योगं, प्रचोदयेत् for प्रमापयेत्.

Note : After line 8, B adds—मूलप्रमाण्य च तदान्यं यथालाभं प्रबन्धयेत् । प्रमादेनापि पौषे तु व्ययं तस्य न कारयेत् ॥ मापनं सर्वशस्यानां वामावर्तेन कोर्तितम् । धान्यानां दक्षिणावर्ते भापनं चयकारकम् ॥ वामावर्तेन सुखदं धान्यवृद्धिकरं परम् ॥ D adds प्रमादेनापि तदान्यं पौषे व्ययं न कारयेत् । सर्वे धान्यमेकीकृत्य मेडि (षि ?) मूले तु स्थापयेत्.

- ९ B drops अथ.
- १० C reads—द्वादशाहुलमानं तु आदकं परिकीर्तितम्. D द्वादशाहुलिको (?)... (?) for द्वादश...मानैः.
- ११ C प्रमापयेत् धान्यानि वामावर्तेन कोर्तितम्. D मापनं चैव धान्यानां वामावर्तेन कारयेत्. For B, see Note under footnote 8 above.

याम्यावतेन धान्यात्ता मापनं व्ययकारकम् ।
वामावतेन सुखर्द धान्यवृद्धिकरं परम् ॥२३६॥
श्लेष्मातकाप्रपुज्ञागक्षतमाढकमुत्तमम् ।
कपित्थपर्द टीनिम्बजनितं दैन्यवर्द्धनम् ॥२४०॥

^६ अथ धान्यस्थापनम्—

हस्ताहरितये पुष्ये रेवत्यां च प्रजापतौ ।
यममूलोत्तरे सौम्ये मध्यायां च पुनर्वर्षसौ ॥२४१॥
जीवे सौम्ये भृगोवर्ते निधने कूरवर्जिते ।
मीनलग्ने शुमे कक्षे धान्यस्थापनमुत्तमम् ॥२४२॥

१ A omits the line.

For B, see Note under footnote 8 on last page.

C दक्षिणावर्त for याम्यावतेन.

२ Omitted by A. For B, see Note under footnote 8 on last page.

३ Omitted by A and C.

४ Omitted by A and C. D reads—कपित्थनिम्बकरटकं च वर्जितं धान्यस्थापनम्.

५ A अथ स्थापनं धान्यस्य.

६ B, C हस्ते for हस्ता.

B खातौ च पुष्यायां for हरि...पुष्ये.

C वितद्वये for हरितये.

७ A याम्यमूलात्तराशक उनुराधायां for यम...च.

C वाशस्या चोतरे चैव for यम...सौम्ये.

D वितमूलोत्तरे शके for the same portion.

८ A, D जीवसौम्य for जीवे सौम्ये. A एवि...(!) विवर्जिते for निधने...वर्जिते. B सीम for सौम्ये, निधन for निधने. D शृणुः for शृगोः, निधनं...(!) for निधने...वर्जिते.

९ D शुक्रपञ्चे for शुमे शृङ्गे.

ओँ धनदाय सर्वलोकहिताय देहि मे धनं स्वाहा ।
 ओँ नवधुर्यसहे देवि सर्वकामविवर्द्धिनि कामरूपिणि
 देहि मे धनं स्वाहा ।
 लिखित्वा तु स्वयं मन्त्रं धान्यागारेषु निश्चिपेत् ।
 समृद्धिं च परां कुर्यात् ततो लक्ष्मीं प्रपूजयेत् ॥२४३॥

५

इति पराशारमुनिविरचितं कृषिपराशारनाम
 बुत्सकं समाप्तम् ॥

- 1 B हितार्थाय for हिताय. C drops सर्व. D reads—ओँ धर्मस्य लोक-हितार्थाय धेहि मे धनमुत्तमम्.

Before Line 1 B reads—अथ धान्याभ्यन्तरे स्थापनपत्रलिखनम्.

- 2 A धनदे बलदे (C नवहार्यप्रदे) for नव...सहे. C लोक for काम. To the line C adds देवि त्वं. For this line, D reads धनमस्तु तदा सर्वं समम्.
 3 D reads प्रणिधेहि (?) मे सर्वं स्वाहा.

- 4 A द्रूयं for स्वयं. B reads—इदं मन्त्रद्रूयं लिख्य (C लेखयित्वात्विमं मन्त्रं) for लिखित्वा...मन्त्रं. B, C, D धान्यागारे विनिश्चिपेत् for धान्या...श्चिपेत्.

- 5 C पूजिता प्रतिपूजयेत् for ततो...प्रपूजयेत्. D धान्यराशि for ततो लक्ष्मीं

Note: After V. 243, B adds—कृषाणालक्षणम् । यः करोति कृषिं सम्यक् कृषाणास्तु स उच्यते । अत्र ददानो विधिविभित्तिः सुप्रियातिथिः ॥

C adds—अथ धान्यमूल्यज्ञानम्... (?) पूरोवरं मूल्यं पक्षादौ लक्ष्येत् सदा ।... (?) विद्या... (?) धान्यमधः क्रयम् ॥ पौषे मासि त्वमावस्या रविभौमशनैश्चरे । तदा महार्घता ज्ञेया अन्यैर्वारेस्तु मृतसमा ॥ दर्शो वै पौषमासे यदि भवति तदा शकनक्षत्रयुक्ता । इषत् सस्यं च सर्वं प्रभवति भुवने मूलमे चाल्पमूल्यम् ॥ पूर्वाशादा यदि स्यात् द्विगुणमतितरं वैश्वदेवे यदा स्यात् । दुर्भिक्षं सस्यहानिर्जनमण (गण ?) भयं घोरमुप्रं पृथिव्याम् ॥ तथा च । रौद्राह्याम्यानिलवाहणेन्द्रागयाहुर्जघन्यानि तथा वृहन्ति । भ्रव-द्विदेवातिभानि च मूलं समानि शेषाणि पुनर्मूलोन्द्राः ॥ वृहत् सुधान्यं कुरुते समर्थं जघन्यविषत्प्याभ्युदितो महार्घम् । समेषु धिष्ठयेषु (?) समं हिमाशु देवन्त्यसंदिग्धमिदं महान्तः ॥ संकान्तिश्चक्षं तिथिवारयुक्तं, द्रव्याक्षरं रामहृतं समस्तम् । एके समर्थं समता द्वितीये, शून्ये महार्घं मुनयो बदन्ति ॥

The colophon differs in the different MSS:—

B—इति श्रीपराशरविरचितः कृषिसंग्रहः ॥

C—इति पराशरमुनिकृता कृषिपद्धतिः समाप्ता ॥

D—इति श्रीपराशरेण विरचितः कृषिपराशरः समाप्तः ॥

ENGLISH TRANSLATION

Kṛṣṇ-PARĀŚARA

1. Having saluted Prajāpati, the sage Parāśara lays down reflections on agricultural operations for the welfare of cultivators.
2. Even a Brāhmaṇa, who is versed in the four Vedas, who recites Sāstras and is wise, is possessed by Alakṣmi¹ being humiliated by solicitation.
3. By means of agriculture alone, one, however, ceases to be a suitor. One, taking to agriculture, can become a sovereign monarch in this world.
4. People, even having a surfeit of gold, silver, jewels and garments, beseech the cultivators out of hankering for rice.
5. People have to suffer starvation for want of rice² even if they have gold in the necks, ears and hands.
6. Rice is vitality, rice is vigour too, and rice (indeed) is the means of fulfilment of all the ends (of life). Gods, demons and human beings—all subsist on rice.
7. Rice is produced from paddy, and paddy is not (available) without agriculture. Therefore, having given up all (else) take to agriculture carefully.
8. Blessed is agriculture, holy is agriculture, and agriculture is the life of the creatures. One, though tainted with blemishes like jealousy, is redeemed by honouring guests.
9. He indeed is the best among men, by whom a guest is honoured; by him is honoured the entire world and gods worshipped.

Thus too (says) Parāśara—

10. All agriculture has rainfall at its root, life too has rainfall as its source. Therefore, at the outset, acquire knowledge of rainfall very carefully.

1 Goddess of evil fortune supposed to be constantly at feud with Lakṣmi, Goddess of good fortune.

2 S. P. Roy Choudhuri translates 'anna' as 'food'. (*Agricultural Practices* etc., I. C. A. R., p. 28). But, in V. 7 of our text, the author says *annam bi dbānya-samjatam*. Although 'dbānya' may mean any corn or grain, yet it primarily means paddy. Moreover, the rules that follow relate only to paddy. So, we prefer 'rice' to 'food'.

11. Hence, for the knowledge of rainfall, have a correct knowledge of the lord of the year, the minister as well as the cloud and also of the *āḍbhaka*¹ of water.

Now the determination of the Lord (of year)

12. After multiplying the (number of the) Saka year by 3, and adding 2 (to the product), divide it by 7; the remainder is to be known as King. The fourth from the king is Minister.

13. The sun being the king, rainfall is moderate²; it is severe in the (régime of) moon (lit., lord of night). There is always scanty rainfall under Mars; rainfall is the best under Mercury (lit., offspring of moon).

14. Rainfall is good under Jupiter,³ and it is best under Venus. Under Saturn the earth, devoid of rainfall, becomes full of dust.

15. In the year, in which the sun is the king, there take place optical diseases, fever, misfortune, all calamities, scanty⁴ rainfall and incessant wind.

16. In the year, in which the moon becomes the king, he is sure to make the earth full of crops and to cause freedom from disease to mankind.

17. In the year, having Mars as the king, there will always take place loss of crops, disease among mankind, and the earth (will become) devoid of crops.

18. In the year, in which Mercury is the king, there are freedom from disease, easy movement and easy availability of alms on the earth.

19. In the year, in which Jupiter is the king, there are stability of virtues, tranquillity of mind and best cause of rainfall; the entire earth is possessed of wealth.

1 A measure of water. For a different meaning of the word, see V. 238 *infra*.

2 It is said to be scanty in V. 15 below.

3 It does not seem to be proper to give Neptune as the equivalent of Bṛhaspati, as is done by S. P. Roy Chaudhuri in *Agricultural Practices etc.*, *op. cit.*

4 But, rainfall is said to be moderate under the sun in V. 13 above.

20. King Venus (lit., the preceptor of demons) always enriches monarchs, effects the acquisition of wealth, paddy and the like, and makes the earth full of all crops.

21. Saturn being the king of the year, there take place fight, stormy but scanty rainfall, constant wind, disease and calamity.

22. Just as the consequences with regard to rainfall have been related under a planet being the king of a year, so also the consequences as to rainfall are to be known by the wise when (that planet) is the minister.

Now the determination of the cloud

23. The Śaka era, added to 3. (is to be) divided by 4; know the remainder to be the cloud starting with Āvarta in due order.

24. Āvarta, Saṁvarta, Puṣkara and Drona—these are said to be the four (kinds of) clouds in due order from Āvarta.

25. Āvarta is confined to a particular locality, under Saṁvarta there is water everywhere; under Puṣkara water is scarce and under Drona the earth has abundant water.

Now the ascertainment of ādhaka of water

26. The measure of ādhaka is said by sages to be a hundred *yojanas*¹ wide and thirty *yojanas* deep.

27. When the sun passes to Cancer, the moon being in Gemini, Aries, Taurus and Pisces, water becomes a hundred ādhakas; it is half when (the sun is) in Sagittarius, (they tell it to be) eighty (when the sun is in) Virgo and Capricornus.

28. (They) say, there are ninety-six ādhakas of water (when the sun is) in Cancer, Aquarius, Scorpio and Libra. Agricultural operations are to be carried on after ascertaining the annual (quantity) of water by this measurement.

29. Indra always showers ten parts on the ocean, six on the mountain and four on the earth.

1 *Yojana* = "4 or 5 English miles, but more correctly = 4 *krośas* or about 9 miles; acc. to other calculations = 2½ English miles, and acc. to some = 8 *krośas*" (Skt.—Eng. Dictionary by M. Wms.).

Now knowledge of rainfall in Pauṣa

30. A wise man should ascertain the monthly rainfall or drought beginning with Pauṣa according to the course of the wind after taking a unit of two days and a half (of Pauṣa)

31. (Wind) from the north or west (indicates) rainfall and (that) from the east or south (indicates) drought; there being absence of wind there will be absence of rainfall and wind being fitful irregular rainfall (takes place).

32. A unit of five *dāṇḍas* is considered to (represent) a day of the (corresponding) month. (Rainfall) in the earlier and latter parts (indicates) diurnal or nocturnal rainfall¹ (respectively in corresponding months).

33. By attaching a flag to a post,² and making efforts day and night, the monthly rainfall is to be ascertained according to the course of the wind.

34. When, in the bright fortnight of the month of Pauṣa, the sky is whitened with dust, and the western horizon is dazzled by flashes of lightning, then (i.e. such circumstances will indicate that) the entire earth will be flooded with water.

35. If there be a shower or fog in the month of Pauṣa, then the earth will become full of water in the seventh month therefrom.

36. If, in the bright fortnight of the month of Pauṣa, the sky becomes overcast with clouds, then, in that year, the earth becomes covered with water.

37. If it rains in the period between Pisces and Scorpio, then, in that very lunar mansion of the seventh month therefrom, the earth becomes inundated.

Now the knowledge of rainfall in Māgha

38. If, on the seventh day of the bright half of Māgha, there be a shower or the sight (i.e. accumulation) of clouds, then the year (becomes) blessed yielding all crops.

1 S. P. Roy Chaudhuri, in the *Agricultural Practices, etc.*, points out that this seems to testify to the ancient Indians' knowledge of the distinction between the effects of rainfall by day and at night.

2 This appears to indicate the use of weather-vanes in those days.

39-40. The seventh day of the dark half of the moon in Māgha and also in Phālguna, the third day of the moon in the bright half of Caitra, first day of Vaiśākha—(if there be) a violent wind or a shower with lightning in these periods, then the rainy season becomes agreeable, and the earth full of crops.

41. There will be (continuous) rainfall up to the end of Kārtika if, on the seventh day of the dark half of the moon in the Svāti Nakṣatra in Māgha, there be a shower, gale, thundering of clouds surcharged with water, and if the sky, agitated by flashes of lightning, has the moon, the sun and the stars enveloped (in darkness).

42. If, in the month of Māgha, there be incessant downpour with hails, in Phālguna wind blows with clouds, in Caitra the sky is overcast, in Vaiśākha there is constant shower of hail and very scorching sunshine in Jyaiṣṭha, then it rains till the sun marches on to Libra.

Now the knowledge of rainfall in Phālguna

43. If, during the sun's stay in Aquarius, there be conjunction with Rohiṇī, then there will be worst, bad, middling, great and very great showers of water (respectively) on the five days beginning with the fifth lunar mansion.

Now the knowledge of rainfall in Caitra

44-45. If the first day of the bright half of the moon in Caitra be a Sunday, then there will be moderate rainfall in that year; (if it be) on Monday, (then) the surface of the earth will be entirely flooded by intense, incessant and torrential downpour. (If it be) on Tuesday, (then) there will not be sufficient rainfall; (if it be) on Wednesday, Thursday and Friday, (then) there will be rejoicings due to an abundance of crops; (if it is) on Saturday, (then) even the ocean dries up and the earth becomes invisible by clouds of dust.

46. Under (the Nakṣatra) Citrā, in the earlier part of Caitra, the earth (gets) moderate rainfall, in the latter (part) (rainfall will be) scanty and not sufficient, in the middle (part) the earth (gets) heavy downpour.

47. There is wind throughout day and night under (the Nakṣatras) Mūlā and Yama (= Bharaṇī). Know for certain the Nakṣatras Ārdrā and the like for the sake of rainfall.

Now the knowledge of rainfall in Vaiśākha

48. Ascertain rainfall after planting a post into (the bed of) a flowing river at night on the first day of the bright half of the moon in Vaiśākha.

49. Having muttered the incantation. "Om Siddhiḥ" (let there be success) for two hundred times, and put a mark on the post, throw it into as much water as would reach up to the mark.

50. One, desirous of (having knowledge about) the (quantity of) future water, should suddenly get up in the morning, and ascertain whether the water is on a level with, above or below the mark.

51. If (it be) equal, rain-water and flood will be like those in the preceding year. If (it be) below (the mark) rainfall will be less, and flood too will be similar.

52. In case (the water is) above the mark, rainfall and flood will be twofold; this is declared by Parāśara to be the indication of future rainfall.

53. Viśuva (-saṃkrānti)¹ taking place at sunrise, there will be calamity to the worlds, at midday there will be destruction of many crops, at sunset there will be half the crops, and unparalleled enjoyment of prosperity (will ensue if it takes place) at midnight.

54. Having drawn three lines (from north to south) multiply them by 3 (so that nine lines may be drawn across them), and put a hill at each corner (indicated by a triangle).

55. (Then) write the figures² starting with 3³ southwards beginning from north-east. The result as to the rains will be in accordance with (the Nakṣatra) in which the Aja-saṃkrānti⁴ (will take place).

1 The sun's passage from one Zodiac to another at the equinoxes. Viśuva-saṃkrānti marks the end of Caitra. In this verse are described the effects of the sun's saṃkramana (passage) at different periods of the day.

2 The figures indicate the order of the Nakṣatras beginning with Aśvini.

3 Indicates the Nakṣatra Kṛttikā, third in the order.

4 Sun's entrance into the Zodiac Aries.

56. In *samudra*¹ rainfall will be excessive, on *parvata*² there will be drought; rainfall will be moderate at the sides³ (of the *parvata*) and good at the junctures⁴ (of the *parvata*).

Now the indication of rainfall in Jyaiṣṭha

57-58. If there be absence of cloud in the (Nakṣatras) Citrā, Svāti and Viśākhā in the month of Jyaiṣṭha, and if it rains in these very (Nakṣatras) in Śrāvāṇa, then the year will be blessed and productive of many crops. If it rains in the ten Nakṣatras starting with Ādrā⁵ in the bright half at the beginning of Jyaiṣṭha (then) places having water become dry and dry places full of water.

Now the indication of rainfall in Āṣāḍha

59. During full moon in Āṣāḍha, the wind blowing from the east, south-east, south-west, west, north-west, north and north-east always foreshows respectively good rainfall, destruction of crops, scanty rainfall, damage of crops, rainfall, violent wind and abundance of crops on earth.

60. If it rains on the ninth day of the bright half of Āṣāḍha then there must be rainfall (throughout the year); there being no rainfall then whence will there be water?

61. If on the ninth lunar mansion in the bright half of Āṣāḍha, the slope of the eastern mountain becomes clear, the sun, with scorching rays, assumes its own circular form, and if, while setting, it be surrounded by clouds, then there will be downpour so long as (the sun does not) march out of Libra.

1 This is the technical term for the *Naksatras* from Rohini to Uttara-phalguni, and from Jyeṣṭhā to Pūrvā-bhādrapada, (Vide Vaṅgavāsi ed. of the *Kṛṣi-saṃgraha*, p. 13, translation).

2 It signifies the *Nakṣatras* Kṛttikā, Hastā, Anurādhā or Uttarā-bhādrapada (*Ibid*).

3 Aśvini or Svāti (*Ibid*).

4 Bharanī, Citrā, Viśākhā or Revati, (*Ibid*).

5 Ādrā, Punarvasu, Puṣyā, Aśleṣā, Maghā, Pūrvā-phalguni, Uttara-phalguni, Hastā, Citrā and Svāti.

Now the indication of rainfall in Śrāvāna

62. If it rains (when the moon is) in the (Nakṣatra) Rohiṇī in the month of Śrāvāna, then there will be rainfall so long as Hari does not get up.¹

63. If it does not rain in the Nakṣatra (called) Rohiṇī during the (sun's stay in the Zodiac) Cancer, then Parāśara laments—alas, alas, what will be the condition of man?

64. If it does not rain in Rohiṇī in the month of Śrāvāna, then the agriculturists are subjected to the suffering caused by abortive endeavours.

Now the knowledge of immediate rainfall

65. (There being) a waterspout in the midst of water or near about, then the Creator says that there will be rainfall in no time for the (preservation of) creation.

66. There will certainly be rainfall when ants rise (from their holes) with eggs, and frogs croak all of a sudden.

67. (If) cats, ichneumons, serpents, other animals living in holes and moths run in an excited condition surely there will be immediate rainfall.

68. (If) boys make bridges with dust on the road and peacocks dance, (then) there will surely be immediate rainfall.

69. If there be pain in the bodies of men afflicted with wounds and rheumatism, and ascent of a serpent on the top of a tree, (then) these are indications of instantaneous rainfall.

70. Drying in the sun of the wings of aquatic birds and noise of crickets in the sky are indications of immediate rainfall.

Now the knowledge of rainfall at the passing of Planets

(from one Zodiac to another)

71. When Mars and Saturn pass (from one Zodiac to another) rainfall is certain. Jupiter passes after making the earth full of water.

¹ Hari or Viṣṇu is supposed to be asleep from the middle of Āṣāḍha and to be awake in the middle of Kārtika. The sleep and the waking of Viṣṇu are respectively called śayana (or, Sayani) and ut्तibāna (or, Prabodhini).

72. It often rains at the rising, setting, zigzag course and accelerated motion of the planets, and also at the enterprises of kings.

73. Jupiter being in the (Nakṣatra) Cītrā, it rains like a broken vessel; then, being in conjunction with Svāti, it releases mighty clouds.

74. It is Svāti alone that lets loose the clouds accumulated in Pusyā; it is Revatī alone that releases the cloud generated in Śravaṇā.

Now the indication of droughts

75. Mars causes immediate drought while passing on to (the Nakṣatras) Uttara-phalgunī, Uttarāśādha, Uttara-bhādrapada, Śravaṇā, Hastā, Mūlā, Jyeṣṭhā, Kṛttikā and Maghā.

76. The Sun, at the back of Mars, dries up even the ocean. It is he who, being in the reverse position, submerges even mountains.

77-78. Venus being in Cītrā causes immediate rainfall.¹ Mars being in Leo, the earth becomes full of embers. He indeed, in conjunction with the sun, dries up even the ocean.

Now supervision of Agriculture

79. Parāsara, versed in the lore of agriculture, held that agriculture, when supervised, yields gold; when not supervised, it indeed causes poverty.

Now other sages too (declare)

80. One should place one's father in charge of the harem, the mother in that of the kitchen, a person like ownself in that of cows, and undertake agriculture personally.

81. Agriculture, cows, commercial knowledge, women, royal household—these are impaired in a trice through a moment's lack of supervision.

82. Agriculture should be undertaken by a capable person wishing welfare of people, because an incompetent cultivator resorts to begging.

¹ The word in the text is *nikṛntayet* (from root *kṛt*-to cut). S.P.Roy Chaudhuri interprets it as indicating drought. But cutting the clouds seems to us to be more plausible than cutting the rains. The author appears to mean that, in this position, Venus cuts asunder the clouds so as to cause rainfall. Moreover, the word 'sadyah' is more frequently associated with 'vṛṣṭi' than with 'anāvṛṣṭi'.

83. A farmer, doing good to cows, regularly going to fields, knowing the proper season, mindful of seeds, free from lethargy (becomes rich) with all crops and does not suffer.

Now the rule about draught-animals

84. Carry on cultivation in such a manner as does not inflict pain on the draught-animals. Grains, obtained through the suffering of draught-animals, are condemned in all the rites.

85. Corns, obtained through oppression of draught-animals, though grown fourfold, are quickly destroyed by their sighs.

86. By molasses, fodder, smoke and other nourishments and also by grazing in the morning and evening draught-animals suffer nowhere.

87. The draught-animals of one, whose cowshed is very strongly built, pure and free from cowdung, grow up even without nourishments.

88. Of what use are nourishments etc. at a place where the draught-animals go out every day from the cowshed with their bodies besmeared with cowdung and cows' urine?

89. A cowshed, measuring five steps, is known to be conducive to the growth of cows. Made in *simba-geha*,¹ it surely causes destruction of cows.

90. Bell-metal, water kept in a vessel of bell-metal, hot scum, water with which fish has been washed and carding of kārpāsa (cotton)—these in the cowshed are destructive to cows.²

91. One is sure to sustain loss of cows by keeping, in the cowshed, a broom-stick, a pestle, remnant of food and by tying a goat there.

92. What hope for draught-animals can there be where householders cleanse cows' excrements by cows' urine?

93. If one wishes the welfare of cows, then one should not, even by mistake, part with cowdung on Sunday, Tuesday and Saturday.

1 The period of sun's stay in Leo.

2 S. P. Roy Chaudhuri notes that "under such conditions easily fermentable bacteria thrive."

94. Give away cowdung on other (days) avoiding the three days; (giving of cowdung) on Saturday, Tuesday and Sunday is known to be harmful to kine.

95. Cows cry at the sight of that place, bereft of the Goddess of wealth, where a light is not put in the cowshed in the evening.

96. A plough is said to have eight bulls, six for ordinary use, four for the cruel and two for the cow-killers.¹

97. Constantly there is the Goddess of wealth in ten ploughs, wealth in five, food in three and debt in one.

98. With two ploughs there is always merely the maintenance of one's ownself, and one does not become able to offer rice to the manes, gods and guests.

Now the description of the festival of cows

99. Perform the worship of cows in the lunar mansion called *Laguda-pratipat* in Kārtika after tying a Syāma creeper² on the horn and besmeating (cows) with turmeric mixed with oil.

100-101. Cowherds, adorned with ornaments, besmeating the body with saffron and sandal-paste, decorating (the cows) with cloths, etc. and raising the club in the hand, should, for averting evil to cows, take the chief bull round the village with vocal and instrumental music.

102. Then, accompanied by cultivators, one should, on the first day of Kārtika, apply oil mixed with turmeric, over the bodies of cows.

103. On that day cause a piece of hot iron to be put on the bodies of cows, and then cut off (a portion of their) tails, hairs and ears.

104. By this (practice), the entire bovine class doubtlessly becomes healthy in his (i. e. of the cultivator observing these rules) house and free from various diseases for a year.

1 The word 'gavāśin' of the text literally means 'one who eats cows'. It has obviously been used to express contempt towards those who employ only two bulls in cultivation in utter disregard to their extreme strain.

2 'A kind of climbing plant' (M. Williams.) It appears to be a distinct species of creepers, and not any green creeper as S. P. Roy Chaudhuri takes it to mean.

Now the procession¹ and entrance of cows

105. The triad of Pūrvas (viz. the Nakṣatras Pūrva-phalgunī, Pūrva-āśāḍhā, Pūrva-bhādrapada), Dhaniṣṭhā, Jyeṣṭhā, Kṛttikā, Mṛga-śiras and Satabhiṣā—these are always auspicious for the procession and entrance (into cowsheds for the first time?) of cows.

106-107. Do not hold the cows' procession, departure (for cultivation?) or entrance in the three Uttarās (i. e. Nakṣatras called the Uttara-phalgunī, Uttara-āśāḍhā, Uttara-bhādrapada), Rohinī and in (the periods known as) Siṇivāli,² the eighth and fourteenth lunar mansions and also in (Nakṣatras) Puṣyā, Śravaṇā, Hastā, Citrā; (cows) and other graminivorous animals (of one who does so) perish.

108. Of cows' procession and entrance on Sunday, Saturday and Tuesday—destruction of cows takes place in their procession and the death of the householder in entrance.

Now the lifting of cowdung-heap

109. Having worshipped the heap of cowdung in Māgha, one, with reverence, should lift it with spades on an auspicious day and Nakṣatra.

110. Having powdered all that and dried it up in the sun, throw the manure into a pit in every field in Phālguna.

111. Then, at the time of sowing, take out the manures ; without manure paddy plants grow up bereft of fruits.

Now the description of the constituents of the plough

112. Iṣā, yuga, bala-sthānu, niryola, its pāśikās, addacalla, śaula and paccanī—(these are) the eight parts of the plough.³

1 The original word is 'yātrā' whose exact connotation here is not clear. In view of the fact that this word occurs side by side with the word 'prasthāna' in V. 107, it does not seem proper to translate 'yātrā' as 'departure' as is done by S. P. Roy Chaudhuri.

2 First day of New Moon. For various meanings of the word, see *Skt-Bng. Dictionary*, by M. Williams.

3 For the meanings of the technical terms, see Glossary.

113. The *īśā* should be eight cubits (long), *stbāṇu* five *vitastis*,¹ *niryola* a cubit and a half and the *yuga* up to the ears (of the animals?).

114. The *pāśikā* of the *niryola* as well as the *addacalla* measure twelve fingers each, and the *śaula* one *aratni*²

115. The *paccanikā*, known to be hard, iron-tipped and made of bamboo, should be made either twelve and a half *muṣṭis*³ or nine *muṣṭis* (long.)

116. The *ābaddha*,⁴ circular in shape, is fifty-four fingers. The *yatra* should be four cubits long and the rope five cubits.

117. The *phālaka* (i.e. the ploughshare), resembling an *arka*-leaf, is known to be nine fingers long, or one cubit or a cubit and five fingers.

118. The *viddbaka* is declared to have twenty-one spikes. The *madikā*, measuring nine cubits, is best-suited to all operations.

119. This (group of) constituents of the plough, conducive to welfare in all operations and approved by the sage Parāśara, should be made very strong by cultivators.

120. The constituents (of the plough) which are not strong nor of the proper measurement, doubtlessly cause obstacle to the draught-animal at every step at the time of cultivation.

Now the ceremony of bala-prasāraṇa⁵

121. Perform *bala-prasāraṇa* (lit. driving the plough) in (the *Nakṣatras*) Svāti, Uttara-phalgunī, Uttarāśāḍhā, Uttara-bhādrapada, Rohinī, Mṛga-śīras, Mūlā, Punarvasu, Puṣyā, Sravaṇā and Hastā.

122. For the increase of crops. *bala-prasāraṇa* should be performed

1 "Defined either as a long span between the extended thumb and little finger, or as the distance between the wrist and the tip of fingers and said to be = 12 Āṅgulas or about nine inches". Skt.—Eng. Dict. by M. Wms.

2 The distance between the elbow and the tip of the little finger.

3 *Muṣṭi* is equivalent to one cubit measured with the fisted hand.

4 This word is variously read as *ābandha* and *abandha* in different MSS. (Vide text).

5 *Calotropis gigantea* Br.

• 6 This appears to be a ceremony to be performed at the commencement of ploughing the field in a season.

by farmers on Friday, Monday, Thursday and particularly on Wednesday.

123. The commencement of agricultural operations on Tuesday, Sunday, and also on Saturday portends disturbance in the kingdom.

124. The second, third, fifth, seventh, tenth, eleventh and thirteenth lunar mansions are auspicious.

125. (There is) destruction of crops on the first lunar mansion, death and imprisonment on the twelfth; the sixth causes many obstacles and *Kubū*¹ destroys the cultivator.

126. The eighth lunar mansion kills bulls, the ninth is the destroyer of crops, the fourth generates insects, and the fourteenth kills the master.

127. Perform *bala-prasārāṇa* on the auspicious moments of the sun's entrance into Taurus, Pisces, Virgo, Gemini, Sagittarius and Scorpio.

128. (*Hala-prasārāṇa*) at the (sun's entrance into) Aries kills animals; it (causes) fear from aquatic creatures in Cancer, from serpents in Leo and from thieves in Aquarius.

129. There is destruction of crops in Capricornus and danger to life in Libra. Hence, carefully examine the moment (of sun's entrance into the Zodiacs) at the commencement of agriculture.

130-132. Having bathed and putting on a pair of white cloths at a time when the position of the sun, along with the moon, is favourable, having duly worshipped the earth, along with the planet, and also Pṛthu and Prajāpati with sandal, flowers, and circumambulated fire keeping it on the right, made ample gifts (to the Brāhmaṇa conducting the ceremony?) and having besmeared with honey the tip of the ploughshare, touched with gold, perform *bala-prasārāṇa* at the left side on the lap of the serpent.²

133. Vāsava (i.e. Indra), Sukra (i.e. Venus), Pṛthuरामा³ and

1 It may mean either the first day of the first quarter (on which the moon rises invisible) or New Moon.

2 Perhaps, the serpent-demon supposed to inhabit the nether regions.

3 The meaning is obscure. Can the word be *Pṛthu-romā* meaning the Zodiacial sign of Pisces? Having regard to the fact that the preceding word refers to a heavenly body, this emendation seems plausible.

Parāsara are to be invoked. Perform *bala-prasāraṇa* after worshipping fire, a twice-born man and god.

134. A pair of black bulls or red ones or red-and-black bulls is commendable in the plough. The sides of their faces are to be besmeared with butter or ghee.

135-136. Facing northward, one should give an offering of milk mixed with white flowers, curd and condensed milk¹ —(with the incantation) 'O lord of Sacī, god of gods, accept the offering, (and) grant a good rainfall.'

137-138. The devout cultivator, being on a seat with a concentrated mind and placing the knees on the ground, should bow to Indra with this incantation: 'O lord, obeisance be to thee; render the wealth of crops free from impediments'.

139. Then, for a rich harvest, give without fail an offering and a lamp of ghee to Wind-god accompanied by cloud.

140. (Then utter this incantation): O goddess Earth, with gold within, resting on Sesā² and supporting the moving and the unmoving, grant me the desired fruit.

141. A bull, with a useless hip, is to be discarded by cultivators in the act of ploughing; so also one, with the tail and ears cut off, and an all-white one.

142. As Parāsara declares, there should not be a broken furrow. The furrows are declared to be one, three and five.

143. One furrow is conducive to victory, three are the givers of success and furrows numbering five give abundant crops.

144. If the plough, while driven, raises a tortoise, (then) the wife (of the cultivator) dies, and there is fear from fire.

145. There being forced raising of, and a breach in, the plough-share, there will surely be desertion of the native land. The plough being broken, the master perishes there.

¹ The word 'ksira' has been used twice presumably to denote two different substances.

² Name of the celebrated mythological thousand-headed serpent (also called Ananta) believed by the Hindus to support the entire world on its hood.

146. Or, if there is breach of the *śāśa*, (it will) cause loss of life to the cultivator. There is loss of brother if the *yuga* be broken, and the son dies at the breach of the *śaula*.

147. The *yatra* being snapped there take place disease and damage to crops. The cultivator having fallen down, there becomes trouble at the royal mansion.

148. Man will surely die of fever and dysentery if a cow falls down at the time of ploughing.

149. If, when the plough is driven, the bull runs away then he (i.e. the cultivator) sustains failure of agriculture or gets physical ailment.

150. Crops become fourfold if, at the very outset of ploughing, a cow bellows and licks the nose.

151. When, the plough is being driven, there be voiding of dung and passing of urine (by the bulls), there take place increase of crops by the falling of dung and flood by urine.

152. Whence can there be hope for fruits in agricultural operations to the cultivator by whom *hala-prasāraṇa* is not performed in Capricorn and Aquarius¹?

153. He, who carries on cultivation without performing *hala-prasāraṇa*, takes to agriculture in vain only through (physical) force and pride.

154. The soil is said to be like gold in Māgha, silver in Phālguna, copper in Caitra and like paddy in Vaiśākha.

155. The soil should be known like the soil (itself) in Jyaiṣṭha, full of mud in Āṣāḍha and that (soil) which is raised by ploughs in Śrāvaṇa is barren.

So also (says) Parāsara—

156. Gold is cultivated in the dewy season (*bemanta*), copper and silver in spring (*vasanta*), paddy in summer (*nidāgħa*) and poverty at the advent of the rains.

¹ The times intended seem to be the months Māgha and Phālguna when the sun is supposed to enter these Zodiacal signs respectively. In northern India, these are the months when rice-fields are usually cultivated. So, S. P. Roy Chaudhuri's rendering of 'mṛga' as the 'asterism Mrḡasīras' does not seem plausible. Moreover, a dvandva compound between a *Nakṣatra* and a *Rāśi* is not usual. Our interpretation is corroborated by V. 154 below.

Now the rule about the preservation of seeds

157. Collect all seeds either in the month of Māgha or in Phālguna, and dry them up thoroughly in the sun ; do not keep them down.

158. Having made a small packet of seeds, purge the chaff ; seed mixed with chaff is extremely damaging to crops.

159. Seeds, which are uniform yield a plentiful harvest ; hence, carefully make them of the same kind.

160. Having made a very tight packet, cut off the grass that has come out. This being with grass uncut, crops become full of grass.

161. Do not keep seeds on an ant-hill, in the cowshed, the place where a woman has been delivered of a child, nor also in a house having a barren woman in it.

162. Do not allow the seed to come in contact with remnant of food, a woman in her monthly impurity, a barren woman, a woman in the family way and a woman just delivered of a child.

163. The cultivator should not, even by mistake, keep on seeds ghee, oil, butter-milk, lamp and salt,

So also (says) Gārgya—

164. The seed that has come in contact with a lamp, fire, smoke, that has been damaged by rain, and has been covered up in holes, is always to be rejected.

165. Never, even by mistake, sow the seed that is kept underground and is mixed up ; the seed that is a chaff or mixed with particles (of grains ?) becomes barren.

166. The cultivator, manure, field, bull, mass of clouds—all these become useless when the seed is barren.

167. This rule is declared for sesamum, paddy and barley. Therefore, take care of the seed ; the wealth of harvest depends on seeds.

Now the procedure about sowing seeds

168. Sowing is known to be best in Vaiśākha, of middle quality in Jyaiṣṭha, bad in Āṣāḍha and worst in Śrāvāṇa.

169. The sowing of seeds for transplantation is said to be best in Āśādha (or Jyaiṣṭha)¹, bad in Śrāvaṇa and worst in Bhādra.

170. The sowing of seeds is best in the three Uttaras², Mūlā, Jyeṣṭhā, Anurādhā, Maghā, Mṛgaśīras, Rohinī, Hastā and Revatī.

171. Man gets (only) seed by sowing the seed in Śravaṇā, the Pūrvas³, Viśākhā, Bharaṇī, Ārdra and Aśleṣā.

172. In sowing and transplantation, avoid the two days: there is fear from rats on Tuesday and from locusts and insects on Saturday.

173. Do not cause (seeds) to be sown in the lunar mansion (called) Rikta,⁴ particularly in the period of the waning moon. Acting thus properly, one gets an increase of crops.

174. A farmer, desirous of fruits, should avoid sowing of all crops in the three days and a half at the close of Jyaiṣṭha as well as in the beginning of Āśādha.

175. During the three days between the end of Taurus (i. e. Jyaiṣṭha) and the beginning of Gemini (i. e. Āśādha), the (earth) is menstruated; do not cause the seed to be sown then. (Failing to observe this) man perishes through sin.

So also—

176. In the period between the cessation of Mṛgaśīras and the first quarter of Ārdra, Ambuvācī⁵ takes place, (and) the earth becomes menstruated for three days which one should avoid. If the cultivator goes to the field and sows the seed (in this period) he will not be the possessor of fruits; this period is dangerous.

1 “Śuci—a particular hot month (acc. to some = Āśādha or Jyaiṣṭha, acc. to others ‘the hot season in general’)”—*Skt.-Eng. Dictionary* (M. Wms.)

2 The three Nakṣatras called Uttara-phalguni, Uttarāśādha and Uttarābhādrapada.

3 The three Nakṣatras called Pūrva-phalguni, Pūrvāśādha and Pūrva-bhādrapada.

4 The 4th, 9th or 14th day of the lunar fortnight is technically so called.

5 “Four days in Āśādha (the tenth to the thirteenth of the dark half of the month) when the earth is supposed to be unclean”. *Skt.-Eng. Dictionary* by M. Wms.

177. One, being pure and with a concentrated mind, should personally sow three handfuls of seeds moistened with cold water after meditating upon Indra.

178-180. The cultivator, with a delighted heart, having observed *punyāba*¹ for paddy, should face eastward, and holding a pitcher, read this valuable incantation:—Obeisance be to thee, O auspicious Earth, the divine queen and giver of many crops, let all crops sprout up, may God pour forth seasonal rain; may farmers be healthy with riches, paddy and opulence.

181. Farmers being treated to delicious dishes with ghee and *pāyasa*² in the field after the sowing is done, agriculture becomes free from impediments.

Now the application of the mayikā³

182. Having sown the seeds, cause the *mayikā* to be applied there. In the absence of that, there is no even growth of the seeds.

Now the procedure of transplantation

183. Seeds are of two kinds, (for) sowing and (for) transplantation. (That for) sowing is free from disease, (that for) transplantation is always attended with maladies.

184. Do not gather seedlings (for transplantation) from full grown paddy plants. All seedlings, grown hard in fields, do not yield fruit.

185. The transplantation (of seedlings of all crops) (should be) one cubit apart (from one another) in Cancer (i.e. Śrāvaṇa), half a cubit in Leo (i.e. Bhādra) and four fingers apart in Virgo (i.e. Āśvina).

1 Lit. auspicious day. It came to denote a festival, performed on an auspicious day, for the success of an undertaking.

2 Also called *paramānna*, prepared by boiling together milk, rice and a sweet substance like sugar, etc.

3 For meaning, see Glossary.

Now the procedure of the kattana¹ of paddy

186. A wise man should perform the *kattana* of paddy in the month of Āśādha (and) Śrāvaṇa. The paddy, of which *kattana* has not been done, remains like the seeds.²

187. One, mindful of agriculture, should perform *kattana* of paddy in Śrāvaṇa when there is no rainfall. *Kattana* being in Bhādra there is the acquisition of half the harvest, and there is no hope for fruits (if it is done) in Āśvina.

188. One should not do *kattana* and transplantation of paddy in a low land nor put manure, but should merely weed out the grass.

Now the removal of weeds from paddy³.

189. Paddy, though grown but not rendered free from grass, does not bear sufficient fruit ; agriculture suffers loss due to weeds.

190. The paddy, from which weeds are removed between Cancer (i.e. Śrāvaṇa) and Bhādra, becomes twofold even though it be full of grass.

191. Weeding out of paddy being done twice in Āśvina, it yields produce like *māṣa*⁴ without ripening.

192. Therefore, with all care, tender agricultural produce free from weeds ; the agricultural produce, from which weeds are removed, becomes wish-yielding to cultivators.

Now the release of water in Bhādra

193. For freedom of paddy from disease, drain off water in Bhādra ; preserve water then up to the roots only.

194. Paddy (fields), filled with water in Bhādra, is damaged by various maladies and does not yield the best produce to cultivators.

Now the incantation for the cure of the diseases of paddy

(Let there be) success, salutation to the preceptor, (let there be) welfare. The paramount king, Lord Rāma, the venerable and

1 This is probably a Deśi word, and means thinning out.

2 This, perhaps, means that there is an indifferent and poor growth of paddy in the absence of *kattana*.

3 *nistr̥ikarāṇam*—c.f. the modern Bengali word 'nidi' or 'nidāna'.

4 A kind of pulse or cereal.

victorious one, from his shrine like the Nandana-vana¹ on the slope of the hill, as white as conch, *Kunda* flower and moon, commands Hanūmat, the son of Wind, speedy like wind, the destroyer of hosts of enemies, remaining on the seashore, with sharp nails and uplifted tail, among many hundred thousands of monkeys, as follows, and directs the welfare of others—

If in the field, belonging to such and such person of such and such *gotra*, the destroyers of crops like insects, pests, such as *Rātā* etc.,² beasts like goat, bear, both domesticated and wild, deer, buffalo, and birds like sparrow and parrot, etc. do not leave, then disperse them with your adamantine tail—*Om*, *āṁ*, *ghāṁ*, *ghīṁ*, *ghūṁ*, *ghub*.³

195. Get this mantra, written with lac-dye, tied in the midst of the crops; there will never be any fear from disease (of paddy), insects and malicious animals.

Now the preservation of water

196. What hope of crops can there be to the fool by whom water is not preserved for paddy in Āśvina and Kārtika.

197. At the advent of autumn, one should preserve water just as one, desirous of (preserving) the family, protects the ladies of the house.

198. Then the cultivator, being pure, should plant a *nala*,⁴ along with leaves, on the north-east corner of the field on the Kārtika-*samkrānti* day.

199. Then, having worshipped the *Nala* with very attractive sandal, garlands and incense, worship the paddy plants there.

200. Then carefully give an offering of curd, rice, particularly *pāyasa* as also the kernel of the stones of palms.⁵

1 Divine grove.

2 All the names are not intelligible, and, therefore, not mentioned here (see text).

3 These are mystic syllables used in Tantras.

4 A kind of reed.

5 *tālāsthī-śasya*—cf. Bengali *tālsāns*.

The incantation for that (is as follows:—)

201-203. Let all the paddy plants, tender, young, old and others, the largest and the smallest, the diseased and the healthy, being touched by the *Nala*, be of uniform growth at the command of Suṣeṇa, Rāma and also of Pṛthu, (and), having uniform growth, let (them) yield abundant produce; let the cultivator be healthy and endowed with wealth and paddy.

204. Having implanted the *Nala* in the field with this incantation in due order, farmers rejoice at the acquisition of a great increase of paddy.

205. All classes of paddy of those, who do not implant *Nala* in the field in *Dhaṭa-saṃkrānti*,¹ become uneven and fruitless.

Now the taking of a handful (of paddy) in Agraḥāyana

206. Then, at the advent of Agraḥāyana, one, being pure, should, on an auspicious day, shear off two and a half handfuls of paddy in the field.

207. One should shear off (paddy) in the north-eastern corner (of the field) after having duly worshipped the paddy plants with sandal-paste, flowers, incense and offerings.

208. Then carrying that (bundle) on the head, with the stalks turned forward, one should make for one's home silently without touching anybody anywhere.

209. Then, entering the main room and walking seven steps, one should place it, well-worshipped, to the east.

210. Never should one take a handful in Kārtika and Pausa. The taking of a handful in Agraḥāyana is the best and conducive to wealth and paddy.

211. He, who harvests (paddy) without cutting off two handfuls and a half in Agraḥāyana, meets with failure at every step; whence shall there be paddy in his house?

¹ The last day of Āśvina, when the sun passes on to the Zodiac Dhaṭa (=Tulā) or Libra; in other words, the advent of the month of Kartika.

212. (They, i. e. the wise) commend the harvesting of paddy in (the Nakṣtras) Ādrā, Maghā, Kṛttikā, Citrā,¹ Puṣyā, Hastā, Svāti, Uttara-phalguṇī, Uttara-āśādhā, Uttara-bhādrapada, Mūlā and Śravaṇā.

213. Avoid taking handfuls in (the yogas) Vyatipāta, Viṣṭi, Rikta and Vaidhṛti, and also on Tuesday, Saturday and Wednesday.

Now the planting of medhi² in Agrahāyaṇa

214. After digging out an even pit in Agrahāyaṇa, besmeared with cowdung, the *Medhi* is to be carefully planted there on an auspicious day.

215. The *medhi* is to be made by farmers to bear a feminine name, when the sun is in Scorpio; the farmer obtains increase of crops through the efficacy of *medhi*.

216. (The *medhi* is to be made of) *Nyagrodha* (*Ficus indica*), *Saptaparna*³ (*Alstonia scholaris*), *Gāmbhāri* (*Gmelina arborea*), *Sālmali*⁴ (*Sālmaliā malabarica*), particularly *Udumbara*⁵ (*Ficus glomerata*), or (of) any other milk-exuding tree.

217-218. In the absence of *Vāta* (Banyan tree), etc. (a tree), bearing a female name, should be used. The *medhi*, beslagged and protected with (leaves of) *Neem* (*Melia indica*) and mustard,⁶ fitted with stalks of paddy, grass and *Karkaṭaka*⁷, and worshipped with sandalpaste and flowers, is conducive to the happiness produced by crops.

219. The *medhi* should not be planted in Pauṣa, on an inauspicious day and also in (the Nakṣtra) Śravaṇā. (While) in Agrahayāṇa,

1 Or, any one of the following:—

Mṛga-śiras, *Anurādhā* and *Revati*.

2 "A pillar, post (esp. a pillar in the middle of a threshing floor to which oxen are bound)." (M. Wms.).

3 Bengali—*Chātim*.

4 Bengali—*Simul*.

5 Bengali—*ḍumur*.

6 *Neem* and mustard are even now supposed, in some parts of our country, to ward off evil spirits and infection from any source.

7 A kind of plant.

it is conducive to the increase of crops, in Pauṣa it causes loss of crops.

220. By men, desiring their own welfare, should never be made a medhi of *Kapittha*¹ (*Feronia elephantum*), *Bilva* (*Aegle marmelos*), bamboo (*Bambusa tulda*), and *Tṛṇarāja*.²

*Now the description of (the ceremony called)
Puṣyayātrā in Pauṣa*

221. Then people should together perform *Puṣyayātrā* near the field, on an auspicious day in Pauṣa when the paddy is not (yet) harvested.

222-224. Feed all men in due order starting with the old, with *pāyasa*³ after nicely presenting it on banana-leaves with curries, fish, meat, vegetarian dishes and also with palatable courses (prepared) with *Asafoetida* (*bīṅgu*) and pepper along with curd, milk, ghee, (other preparations of milk), beverages, various fruits, roots and plenty of sweetmeats and cakes.

225. Then having rinsed off (hands and faces) there, besmear one another with sandal-paste, *catusama*⁴ and perfumed oil.

226. Then, having put on new cloths, (they should) feed one another with nice fragrant betel-leaves perfumed with camphor.

227. Being adorned with flowers, and saluted Lord of Sacī, perform great merriments there with music, both vocal and instrumental, and dance.

228-232. Then all, being delighted, should look at the sun, and with folded hands, read the incantation consisting of the four verses :—

(i) In the field, with paddy not yet harvested, due to the influence of *Puṣya-yātrā*, may she,⁵ the bestower of welfare and looked upon by us all with regard, protect us !

1 Modern Bengali 'Kayed bel'.

2 May mean coconut-tree, a kind of bamboo or sugarcane. (vide Skt-Eng. Dict., op. cit.)

The last one cannot obviously be intended here.

3 A preparation of milk, rice and sugar.

4 "An unguent of 4 ingredients—sandal, agallochum, saffron and musk." (M. Wms.).

5 Lakṣmi (?).

- (ii) May all, who are antagonistic to us by deed, in mind and speech, be pacified by the influence of *Puṣya-yātrā*!
- (iii)-(iv) Increase of paddy and fame, the well-being of wife and son, enhancement of the honour of king, as also the increase of cattle, the welfare of counsel (given to kings?) and government, augmentation of wealth—may we have these constantly till a year is completed!

233. Then all, delighted, should go to their own houses; those people should not again have any meal on that day.

234. By Parāśara was ordained, in ancient times, for the welfare of all people, this fascinating *Puṣya-yātrā*, the means of fulfilment of all objects.

235. Therefore, this *Puṣya-yātrā* should be carefully performed, according to rules, for the removal of all obstacles and the increase of crops.

236. There is no removal of obstacles to those people who, proud of riches, do not perform *Puṣya-yātrā*; whence is happiness (to them) in that year?

237. Therefore, a wise man should harvest paddy in the month of Pauṣa, get the corns thrashed properly and weighed with an ādbaka.

Now the description of Ādbaka

238. Ādbaka¹ is declared to be twelve fingers in size; the weighing (should be done) from left to right and never on the right (side).

239. The weighing of paddy from right (to left) is a source of depletion, and from left (to right) is highly conducive to happiness and increase of paddy.

240. Made of the wood Śleṣmāntaka (*Cordia mixta*), Mango (*Mangifera indica*) and Punnāga (*Calophyllum inophyllum*) the ādbaka is the best; made of the wood of Kapittha. (*Feronia elephantum*), Parkaṭī (*Ficus infectoria*) and Neem (*Melia indica*), it increases poverty.

¹ A measuring vessel for grains. For another meaning of the word, see v 21 supra.

Now the storing of paddy

241-242. The storing of paddy is the best in the auspicious Nakṣatras: Hastā, Sravaṇā, Dhaniṣṭhā, Śatabhiṣā, Puṣyā, Revatī, Rohinī, Bharanī, Mūlā, Uttara-phalgunī, Uttarāṣāḍhā, Uttara-bhādrapada, Maghā and Punarvasu, on Thursday, Monday and Friday avoiding Saturday and at the auspicious moment of the sun's contact with Pisces.

"O Goddess, assuming forms at will, augmenting all desired objects, bearing (the burden) of new bulls, bestow riches on me, the giver of wealth and the benefactor of all people".

243. Having personally written the (above) incantation, one should keep it in the granaries (thus) ensuring great prosperity. Then one ought to worship the Goddess of wealth very well.

Here ends the book, entitled *Kṛṣi-parāśara*, composed by sage Parāśara.

APPENDIX

कृषिशास्त्रम् ।

कृषिसमयनिर्णयः

अथातः संशब्दयामि सहीएविषये वृणाम् ।
कियाणामापि सत्कालमुद्भूतविशेषतः ॥
प्रथमं संप्रवच्यानि समयं कृषिकर्मणः ।
शुभं वज्रिन्नुणाक्षैव देवानाश्विशेषतः ॥
कृषिमूलं हि सर्वत्र प्राणिना सम्पदसदा ।
कृष्यभावेनसम्पत्सात्तस्मा चप्रारभेत्कृषिम् ॥
पूर्वं सुभूत्रवेशः स्यात्रिमित्तश्चावतोक्तयेत् ।
मैत्रार्थमाभिरोहिगया साहिर्वृग्न्याकृजाहनि ॥
खान्युतरेषु पृथ्येच रौद्रे याम्येच चितमेत् ।
कुर्यात्प्रवेशनं भूमेः प्रथमं ॥
वारेकुकीजः श्रेष्ठोऽत्र मध्यमौकुष्मजीवयोः ।
शेषावाराविवर्ज्याः स्युः सोमवारः कदाचन ॥
... ॥
प्रवेशोगो ... नान्तु गवांसंपदमिच्छतः ॥
एवं प्रवेशनं कृत्वा वनच्छेदनमेवत् ।
दहनादिकमप्येवं कृत्वा कृषिमारभेत् ॥
रोहिण्यादिल्य पौष्ट्याध्मूलहस्तोतराः कमात् ।
पुष्ट्यस्तथानुराधाच कृषिकर्मणिपूजिताः ॥
वारनक्षत्रयोर्गेषु भुवम् ।
एष्वेवशुभयोर्गेषु कृषिमप्यारभेत्पुधीः ॥
पञ्चच्छिद्रेतरास्पर्वतिथयः कृषिकर्मणि ।
पूजितावृष्टिवर्ज्यश्च ... स्युः शुभावहाः ॥

¹ For an account of this work, see Preface. The copy of the Ms., used by us, is hopelessly corrupt. Instead of hazarding emendations, we have reproduced the text unaltered. The portions of the text, which are absolutely unintelligible, have been indicated by dotted lines.

जलाशैशोभनक्षन्द्रो...विवर्जिते ।
 शुक्रचन्द्रमसौकेन्द्रे स्थितौशोभनदौसदा ॥
 तकरणाथविवर्जिताः ।
 शुद्ध संपूर्ण... वर्जनीयास्तु कर्षकः ॥
 वाराः शुकेन्दुजीवानां बुधस्यच शुभावहः ।
 मन्दारवारौ ह्वौ वज्र्यौ सर्वतः कृषिकर्मणि ॥
 कर्किग्रौमृगमत्स्याक्षत्रूयुगमाक्षलुपूजिताः ।
 श्रीषाश्वराशयः सर्वे वज्र्याः स्युः कृषिकर्मणि ॥
 शुभग्रहोदयः श्रेष्ठो वज्र्यः पापग्रहोदयः ।
 निरीक्षणं तथेवैषां ग्रहाणांतुशुभाशुभम् ॥
 एवंकालः समादिष्टः कृषिकर्मणिशोभनः ।
 अन्ये दोषाः न दोषाः स्युः कृषिकर्मणिकर्मणिवृत्तहन् ॥

कृषिविधिः

अथवप्रिन्प्रवद्यामिवीजनिर्वापणायच ।
 कालं सर्वोमरणाच्छित्तेष्याऽऽत ॥
 एहस्थाचारधर्मस्य मूलंकृषिरुदाहृतम् ।
 अन्येषामात्रमाणांच्चग्रं एहस्थाथमतः फलम् ।
 तस्मात्कृषिप्रधानेन वीजनिर्वापणेन च ।
 वृणा पुरुषार्थसिद्धिः स्यादतस्तकाल... ॥
 तदस्यादार्तवो भूमेस्तदावीजानिवापयेत् ।
 वीजानां तुविशेषेण भरातविशेषतः ॥
 यस्यवीजाहयः कालो भूमेरातवसम्भवः ।
 कालेतुतं निजंशुभंनिर्वापयेत्सुखीः ॥
 उयेष्ठाहये मासि मूलाहयेवाषाढेच विशेषतः ।
 सर्वेषांवीजजातानां भरायामातंवो भवेत् ॥
 वाहणंवैष्णवं सातिपुष्य...राज्ञयः ।
 रोहिणीमूलमैसाभहस्तपीष्णमधास्तथा ॥
 चतुर्दशीतास्ताराः स्युवींजनिर्वापयेशुभः ।
 वासवादित्यसौम्याशिताराः ॥

अंन्या नवतु ताराः स्युर्जर्याः स्युर्बीजवापने ।
 दउर्येष्वपिचयोऽहुभंस्याद्बीजवापनम् ॥
 ...तिथयः श्रेष्ठाः पचयोक्त्रयोरपि ।
 ...नवमीयुक्तममावास्यां च वर्जयेत् ॥
 गोगर्दभाह्याम् ।
 गजकोलाहताश्वैव वर्जर्याः स्युर्बीजवापने ॥
 द्वितीयादशमीषष्ठो मध्यमातिथयः परे ।
 वर्जर्याः स्युस्तिथयोयुग्माबीजनिर्वापणेबुधैः ॥
 परेषुकरणेष्वविष्टिवर्जेषुषट्सुच ।
 कदाचिद्बीजैश्विष्ट्यं शुभंबीजनिवापनम् ॥
 मृगगोकर्किसिंहाःस्यु मीनशुभदाः सदा ।
 तुलामिथुनकुम्भाःस्यु मंध्यमावर्जिताः परे ॥
 चन्द्रक्षजीवशुक्राणां वारवर्गादयः शुगाः ।
 ... वर्जर्येष्वपिशोभनाः ॥
 ।
 ॥
 सहजारि भवेत्कूरःशुभाः सौम्या न शोभनाः ।
 विभवे चानयोः सौम्यस्वर्गाश्रहयाङ्गते ॥
 ।
 अष्टमस्थाप्रहास्सर्वं नेष्ठाः शुकस्तु कामगः ।
 कदाचित्षट् भवउर्जेषु परेषुशुभदाः शुभाः ।
 अष्टमोदयवर्जेषु पापराशिषु शोभनाः ॥
 सप्तमेदिवसे ।
 शेषापघ्नशुभाःप्रोक्तादिवसाबीजवापने ॥
 सर्वदोषेषुवर्जर्याः स्युः बीजनिर्वापनादुधैः ।
 आपवादादिभिः कालेनिर्देवेनिवयेद्दुधः ॥
 देवप्रतिष्ठाः द्वौरंचबीजनिर्वापणं तथा ।
 राजाभिरेकं मुण्डीतिनकारयेत् ॥
 बीजनिर्वापणं कुर्यान्नते प्रोक्तद्युम्भे ।
 सप्तसप्त प्राच्यादिकुचवापयेत् ॥

प्राच्यांतुकृतिकाशास्तुमखाद्यादक्षिणामुखाः ।
 मैत्राद्याः पवित्रायांस्युः श्रविष्टायुतरामुखाः ॥
 कोणेकु भचतुष्केकु तारास्तुवर्जयेत् ।
 परिखाद्यातुशून्यत्वात् बोजनिर्वापणेकुधैः ॥
 परिखादिङ्गमुखनक्षत्रे बोजंतद्विद्वापयेत् ।
 प्रामदिङ्गमुखनक्षत्रे बीजवापनात् ।
 बीजाङ्गलाशयेसिद्धेत्साङ्गुरांस्तानथावपेत् ॥
 बोजान्विवेदन्यसस्यकान् ।
 ॥
 सर्वान्दोषगुणानन्त्र निरपेक्षं प्रवद्यते ।
 बोजनिर्वापणे योगान् चतुर्मुखमुखोदितान् ॥
 आर्किवारे अमध्येके बीजान् वापयेत् ।
 मन्दवारे हणे लग्ने बीजानुकानथावपेत् ॥
 भौमवारे कुजे लग्ने निवपेत्कोशवान् दुधः ।
 भृगुवारे भृगो लंग्ने कौसुमं तहमावपेत् ॥
 गुरोवारेगुरोलंग्ने स्थापयेत्कलिनस्तहन् ।
 अन्यान्कलसमायुक्तान्थापयेदत्रवापयेत् ॥
 गुरोवारेगुरौलग्ने सर्वबीजानिवापयेत् ।
 गुरौचतुर्थगेकुर्याङ्गवनंसर्वसस्यके ॥
 गुरावस्तमये धान्यान्संगडीयात्सदादुधः ।
 गुरी दशमगे सर्वान्वपेदभुक्तिशुभावहा ॥
 सूर्यवारेवेलग्ने रक्तबीजान्प्रवापयेत् ।
 सोमवारेचतक्षग्ने जलपुष्पाङ्गुरान्ध्रयसेत् ॥
 शुधवारेकुधेलग्ने निवपेत्कमुदान् दुधः ।
 शुगन्धसुमनोबीजान् शुक्लग्नेतु विन्यसेत् ॥
 एवंवारोदये योगेप्रहाणां बीजवापनम् ।
 शुभावहं प्रतिष्ठानां सदास्कालीनं वापने ॥
 शुक्लाणां रोहिणीं पूज्याशीतगोरुदयेकुधः ।
 भरणीशृङ्गीनांतु मेषलग्ने निवापनम् ॥

आदित्येऽनुदये श्रेष्ठमिक्षूणां तु निवापनम् ।
 स्खातीचर्वसस्थानां श्रेष्ठं चन्द्रोदर्यं सदा ॥
 त्वष्ट्रभं पूगसस्थानां जीवलग्नेशु भावहम् ।
 अनूराधातु कङ्गूनां चन्द्रलग्नेशु भावहा ॥
 शततारासु तक्षग्ने कृष्णधान्यां निवापयेत् ।
 ताम्बूलवज्ञि भेदानानेश्च तेनैश्च तोदये ॥
 मूलं तु कन्दजातीनां जीवलग्नेशु भावहम् ।
 इन्दुभेशालिजातीनां जीवलग्नेशु भावहम् ॥
 अशिवन्यां पूगजातीनां शुभलग्नेशु भावहम् ।
 कूरमारडादिषु वस्त्रीषु रोहिणीषु भावहा ॥
 हस्तपौष्णारिष्वसाम्याक्षपृथ्यमैतानिलोऽनलः ।
 रोहिणी च प्रशस्ताः स्युः सर्वबीजनिवापने ॥
 एषमेवेषु कालेषु वैषां कलपरिप्रहे ।
 एषां कलाशने चैव कालस्सम्युदाहतः ॥
 रोहिण्यार्द्दमधाहस्तभरणीश्रवणेषु च ।
 मन्दहृष्टिरेलग्ने धान्यसंग्रहमिष्यते ।
 याम्यवैष्णववैशाखे बाल्येकर्टव्यक्षिके ॥
 प्रथमं लवनं कुर्यात् समृद्धिः शतुनाशनम् ।
 कृतिकारीदसपेषु खात्यामर्यमभेतया ॥
 विश्वमेशतारासु रेवत्यन्नारवारगाम् ।
 विष्टिरिकाविषउयेषु तिथिष्वृकाः... ।
 शुभवारेषु भेलग्नेलवनं प्रथमं हितम् ॥
 तौतु पुरैव कथितं मया ।
 भोक्तु भुक्तिविशेषशतकालस्थाशनं शुभम् ॥
 प्राजापत्यमधशततारासु युक्तयोः ।
 अर्केन्द्रीचतयोर्लग्ने धान्यप्रक्षादनं शुभम् ॥
 तृष्णवापयमेषु क जीवसौम्याय भोदतः ।
 कन्यकासमृतं धान्यं गर्भिणीसमिवेषयेत् ॥
 वारनक्षत्रयोर्गेशु भेगुः ।
 स्थिरोदयेष्वगृहीयादृष्टिः कन्याहता निधिः ॥

बीजवापविधिः

रक्तब्जपुष्पं सहपश्चगव्यैः तत्पत्रमध्येग्रहणेरवेस्तु ।
 द्वितीयमध्येत्ववटेस्मेवेत्युक्तान्यसेत्स्वाभ्यवहारभूः स्यात् ॥
 इक्षुशालिथवसुद्रुमाषकैः पश्चोजतिलपश्चगव्यकैः ।
 पश्चपत्रनिहितामृतायुतं नागयोगखनितं भियावदम् ॥
 सार्पेसुहृतं सार्पक्षेकरणेसार्प ।
 संयोगेनागयोगोऽयमथवाकरणर्ज्ञयोः ॥
 मृतपश्चकं वैल्वमथाब्जमूर्लं समस्तधान्यैः सहपश्चगव्यैः ।
 मृद्धाराहमालं नरसिंहबीजं जलान्यसेत्सम्पदिनागयोगे ॥
 सिताउयवत्त्या कपिला घृतेन प्रज्वालयनिक्षिप्य वतुशशरावे ।
 निधाय भाएडेनिखनेनिशा यु विवादभूमौचगृहे समृद्धैय ॥
 सपश्चगव्ये सितपश्चपुष्पे स्यात्पश्चपत्रे फणियोगकाले ।
 ... ध्येव्यवहारभूमो गृहेचवृद्धैयनिखनेतयोस्तु ॥
 सूर्यन्दुरोधेकणिनार्धरात्रौ समीक्ष्यकालं तु विखणडोधम् ।
 निषेचयेन्मृत्करकस्थवारिणा प्रदचिणं थाएडे ॥
 कर्मणिषुके लग्नजीवे गेहगतेन्द्रौ कामगतेवा ।
 मृद्धाहणवा तफलभोगात् वाच्यम् ॥
 मन्दस्यवारे सर्वाशो मन्दलग्ने क्षणस्यवा ।
 ॥
 गुरुवारेस्य भाशेन्द्रौ गुरुलग्नेक्षणे गुरोः ।
 ॥
 शुक्लग्ने यमेत्वस्तेतोयेशशिनि परिण्डतः ।
 अवहारामृतं भुक्ताजित्वातां वशमानयेत् ॥
 समन्दवारेऽनिलपश्चमीभ्यां योगे तदैकादशाचानुसीतु ।
 मध्यं दिने भूप्रहणं तुपर्वं भूमिरविषतस्तु ॥
 सनागयोगेत्वथेष्टकाया अथेष्टकायामपिस्त्रैस्त्वयस्म्यह् ।
 स्वं चेति विषण्डेन विलेच्छयशाल्या परापि ॥
 तृतीय...सुतेचराहौ ध्रुवेण लग्नेन वितस्तिमात्रम् ।
 लोष्टाष्टकावापि समर्थं गन्धैः पुष्टैर्नैवेष्टैः ... ॥

... ... गत्वाचसंगृहा समृद्धसलग्ने ।
 तथापरेमासि तथैवलग्ने ॥
 लिगुरिङ्का कीलयुगं रवेस्तु लग्ने भूगोः क्षीरतरो निश्चाय ।
 विवादनार्थं खण्डहेचरक्षा यद्ग्रहणात्मवं भवति प्रपञ्चय ॥
 कुम्भसप्तवर्षांशेमन्ददिने मन्दवुकुनक्षत्रे ।
 स्वमितीष्टकोपरिलिखेद्विवादभूमौ भूःसाभूःखाम् ॥
 लग्नग्रहकामराशी भूगुशशिमन्दास्थितायदितदानीम् ।
 ॥
 गोधूममाषयवशालिं ... रक्षाभजपवनिहितं सहपञ्चगव्यैः ।
 वेलामपेक्ष्य दिनकृद्गृहणस्य भूमा वन्तर्गतंकुशविवादविनाशकामी ॥
 आष्टम्यांशुकृपक्षेमृगपतिः जनुषो मेषभाश्रित्यनाथे
 तिष्ठत्यहामधीशीगतवतिवियतोमध्यमाशामुदीकीम् ।
 ।
 कुर्याच्छन्ननिखातं रजनिकृदुरये यस्यात् ... ॥
 भूगुचन्द्रगुरुदिवाकरद्वधशनिरक्षायदिस्वर्गस्थाः ।
 जपकरणायाः कमराः कुर्यादुरयेतुमृद्गृहणम् ॥
 लग्नेबुधगुहतोयेसितेन्दुसौ ।
 ॥
 जीवेन्दुरोहिणीयात्मा लग्नस्यचेत्यादुधः ।
 विवादगोमुठंगेह स्वकेसुखाप्य ... ॥
 रोहिण्यामुदितेचन्द्रे व्यवहारावर्नाकृषिम् ।
 कृत्वात् ॥
 रोहिणीनांतुचतुर्थीशोदितेविधी ।
 विवादभूमौ गृहीया भवेत् ॥
 चन्द्रनक्षत्रसंयुक्तचन्द्रलग्ने समुदरेत् ।
 मृदंस्वधान्निनिक्षिप्य भूयस्तज्जपतीविशेत् ॥
 व्यवहारावर्नीधीमान् मूर्विक्षेत्पादमाचरेत् ।
 व्यवहारान्विहायेवसा भू ॥
 अनुजन्मनि शत्रोर्वां तस्यवन्द्राष्टमोदये ।
 मृदंगृहीस्वाचीष्टत ॥

हस्तेचन्द्रोदये हस्ता मृदंतप्रतिहपकम् ।
 कृत्वावटेजनेतत् ॥
 सोमेतुषष्ठगेचापे लग्नेचैवेष्टकोपरि ।
 स्वकीयेलिखित्वेतप्रथसेद्गौस्मृतुसा ॥
 पैतेतुरीयपादस्थेचन्द्रलग्नेमृदंहरेत् ।
 अधश्वोलूखलेचुलयाविन्यसेदविवाद् ... ॥
 अजैक...रोहिण्या तुरीयाशेविधृदये ।
 व्यवहार...तु मृत्संगृहास्कान्नयेत् ॥
 रोहिण्याजैकपद्मण्डो तु यद्यर्कस्योपरागतः ।
 तदामृदंशृहीत्वैव व्यवहारधराविशेत् ॥
 यस्यादिश्युदयादिष्टस्याप्रतिकृतीर्ण्यसेत् ।
 किलान्द्कारस्करानष्टौन्यसेहित्कुविवेच्यताः ॥
 पैतुभे शशिनिकटे भोदये प्रारम्भेत्कृषिम् ।
 अथापिलवनं व्यवहारिकभुवः ॥
 यमधरासुतौ यदा षष्ठगोदिनकरोबुधोदये ।
 व्यवहारिकधरासुवादयेन्निविशक्तमरिणाजयंव्रजेत् ॥
 परिवेषरबौद्धटेकीलं लोहमयन्यसेत् ।
 ससीमान्तेष्टुरामा भयम् ॥
 परिवेषेतु चन्द्रस्यशिलाःस्थाप्य ससीमनि ।
 गृहादीनां वराहाखुशबादै... भयंगवाम् ॥
 पैत्रशकटेषु शुभांशकेतु कृत्वाकृषिस्थिरसमाहयमेविलग्ने ।
 तत्तेष्टकासुलिखिता स्वमरातिपूर्वयाम्यान्तदित्कुनिहिताखगृहादिरक्षा ॥
 आयेतुराहौ सहजेतुमन्दे
 मृद्गच्छणा स्वम् ।

 उत्तरे भाद्रपादादीनगुव्योः शुक्रकुजोदयेहस्ता
 प्रदक्षिणमन्तंजपेत् मृद्गच्छणाद
 मुच्यतेवज्ञिन् पुनः पुनः ॥
 हाकारेण संयुक्तं हुत्याचामौ ।
 आहैरणसहितेभौमेकुर्वे बालममागते ॥

प्रस्पर्शिनासु संभाव्य संगृहीया द्वुवं बृधः ।

मद्भूतयोगः—

वर्गोत्तमोशगौ जीवशुकौ सहविलमगौ ॥

शत्रुभिः सहसंभाषा... कुर्यात्परस्परम् ।

जीवेत्तमगते चन्द्रशुकौ हितुकमागतौ ॥

यदात्मदामित्ययोगः शत्रुसंभा... मित्रकृत् ।

चन्द्रजीवसिताः कर्म लम्पवेशमनिमित्कृत् ॥

चन्द्रजीवसितावेशमर्मलग्नेषु मित्रकृत् ।

संगृहस्ये सितेतोये संगृहस्यविधृदये ॥

मित्रकृत्यु गुरैष्टे द्वितीयित्वा भविष्यति ।

गुरुलग्नेचमन्देस्ते भार्गवोदयेरिहौ ॥

मन्देसितेलग्ने त्रयोयोगाः सुमित्रदाः ।

योगेष्वन्त्ये भविष्यन्तितेषु राजानोदध्यया मैत्र

मित्रकृता भूत्येन वारिणा..... संशयम् ॥

मित्रयोगः—

मित्रस्यो... भौमे धर्मकर्मगयोः कमात् ।

सितज्ञयोर्ध्वजं कुर्यात्क्वतु नाशाय चाहवे ॥

योगोस्मिंश्चरिपोः कुर्याद्विद्वेषो चाटनादिकम् ।

द्विष्ठशक्तादिकं वापि रक्षाचान्यामरैवराः ॥

अर्कर्तुं राहुकेनूनां वलेष्वन्यतरोदये ।

गुरैविकमगे कुर्यात्क्वतु नाशा यच्चकमात् ॥

आदि... सौम्ये विलग्नेविवदेत्स्वयम् ॥

अरिणासंहयुद्धेवा विजयीस्यात्पोवलात् ॥

प्रहेणपरिवेषेवा लोष्टीसंगृह्यतावूमौ ।

द्वयोः कलहकालेतु वृष्टेयुद्धं सदाभवेत् ॥

परिवेषेतु चन्द्रस्य प्रहणे ।

संगृहापूर्वैवद घृष्टकलहेकलहं महत् ॥

कलहकृयोगाः—

गुरुदयेरहौ ऋस्येचन्द्रतोयेऽध्यामरे ।

इष्यम्प्रदृणं श्रेष्ठं प्रारब्धमणित्यति ॥

... ... भानुशुकेन्दुसूरयः ।
 वित्तसंग्रहणे यस्य तत्यस्याद्वित्तसंज्ञयम् ॥
 कण्ठगेषु धरुको द्वौ सांशक्त्यगुरुदये ।
 हैमानाभरणः नविभ्रन्तर... वाधनीभवेत् ॥
 सौम्यज्ञाशक्तियेचन्द्रे मेषलङ्गेप्रपूरयेत् ।
 वान्यैः पूरयेदविनाशकृत् ॥
 अशिवन्यास्तुतुरीयाशेषु धेमेषोदयेषु धः ।
 प्रदानाद्विजयी भवेत् ॥
 अदितेस्तुच्छुत्यांशै जीवचन्द्रोदर्यं यदि ।
 धान्यसंग्रहणं कुरुद्वान्यं स्यात् पर्वतोपमम् ॥
 भानुवारेचमैतज्ञेस्थिरराशीचधान्यदः ॥
 धनधान्यसङ्गद्वाण्योगः—
 उत्तरतयरोहिण्योः द्रव्यागयेतेषु कारयेत् ।
 शान्तिकर्मभिषेकाद्यान् धर्मान्प्रामदव्यानपि ॥
 भूमलानि तीक्ष्णान्येतेषु कारयेत् ।
 वधवन्धाभिचारादि मन्त्र ... भेदकान् ॥
 पूर्वतयम् ध्वशुभानिच ।
 उत्सानसाध्यनाशादि विषशक्तामिनाध्यथाः ॥
 इत्प्राप्तिपूर्वानिल
 कुर्विदितिज्ञानविभूषणानि ।
 कलाविलासिन्यपि सौम्यवारे ।
 त्वाष्ट्रं ... राशिभंचपौष्टणः
 सूदूर्यथेषु मृदुनिकुर्या
 द्विभूषणान्मङ्गलगोतवाद्यान्
 ... भोगान्पुरतादिभोगान् ॥
 विशाखाहृतिकालारे मृदुतोषणेष्व... ।
 पापवारयुतेषापे शुभवारेशुभावहम् ॥
 वारुणं वैष्णवं स्वारी अविष्टाचपुनर्वस् ।
 वराणयेतानिपठयैव वाराणयेतेषु कारयेत् ॥

क्षिप्रमुग्धं चरं चैवद्वंसाधारणमृदु ।
 अष्टधैवोचिरे तारात्मीक्षणान्यपिलघून्यपि ॥
 क्षिप्रागयेतानि तैत्सार्थं साधारणगतान्यपि ।
 भविष्यन्ति लग्नयान्तिरिंशत्मारेण कोपिना ॥
 अन्येकुषड् विधेष्वेव कलौकर्मणोदना ।
 गजाश्वपशुपद्मिणांशुपै...शुणाम् ॥
 दत्तानां प्रतिपत्तीनां प्रहण...शुभम् ।
 चरवर्गेणवाशानां दमनंवाहनेषु च ॥
 सेतुबन्धं तटाकानामारामोदानकर्मणाम् ।
 क्षिप्रं तानिकर्मणिचरेत्कर्याद्विचक्षणः ॥
 काष्ठनै राजतै स्सीसे खाम्भारात्मादिभेदनैः ।
 शृणु द्यातदाद्यातिक्षेपमन्दवारणे ॥
 गोष्ठागारादनं दशान्मन्दवारेष्वौरवि ।
 साधारणगतेवापिलातीक्षणसाहये ॥
 मुक्तं यत्तमलम्येततस्मा ।
 एषु भेषु तथामुक्तं निक्षिप्तं नष्टमेवच ॥
 मुक्तवाथप्रयुक्तवानायातिपुनरज्ञसा ।
 एवं नक्षसंज्ञार्थैः समूद्यसकलाः कियाः ॥
 कर्तव्याखागुहपेणमहताकथितार्थतः ।
 धुर्वादिविनियोगः—
 द्विदेवत्यमध्याक्षैता भरण्यार्द्धमूनैर्श्रुते ॥
 बहुकागाविषेद्धोनप्राणीकुञ्जवारतः ।
 ऐन्द्रार्द्वारणस्वातीतिपूर्वोमियमादिषु ॥
 पापवारमृतोरोगीष्ठीद्वादशीरिङ्गयोः ।
 कदर्थीकश्चिऽपौष्णेत्रपापदिनैर्युते ॥
 हित्याद्वादशीष्ठोत्तु वीक्षोगीकर्यचन ।
 सौम्येवेवेषु मेवारेइकाविदिविर्जिते ॥
 तिथीरोगी परं मासाक्षीवेदितिनसंशयः ।
 मधाशाविंशतेरर्काकृदिनैवोवेष्टु नेदिने ॥

जयेष्ठाविशाखाहस्तेषुरोगीमासार्धतः सुखी ।
 चित्रायांवैष्णवेयाभ्ये बाहुणेसौम्यवारगे ॥
 रोगीसैकाकशाहेन सुखीस्यायमसादपि ।
 उरगावरणाहस्तावासवेन्द्रेति पूर्वया
ताराः पापवारेण्युक्ताः ।
 तिथिषुनवभीष्मीद्वादशीभिष्मतुर्धा
 सहितमरणायोगेऽरोगिणांमृत्युरेवम् ॥
 इतिनिगदित.....रोगस्यशान्त्यै
 कथयतिचतुरास्याः कालमिन्द्रौषधीनाम् ।

... ॥

... ।

विशल्यकरणादीनांमृतसंजीवनादिषु ।

सन्धानकरणादीनामपि ॥

रोगारम्भक्योगा :—

रौद्रेन्द्रसर्पं याभ्ये
 स्त्रातीक्षिर्वाषु सरोद्दिष्टीषु ।

तिष्याश्विवपौष्ठणा...हस्तमैते
 षुक्रंचारारोशुभमोषधीनाम् ॥

वारेतिशीघ्रं गृहसंहितस्य

रिक्तासुनन्दासुजयासुयोगे ।

लग्नेचरेचन्द्रनिरीक्षणेन

कियांविदध्यादपिचौषधीनाम् ॥

गुर्वेक्ष्यं शक्तमद्वेष्टे गुरोर्वक्तेनेयुते ।

तद्विने...रिक्ते प्रतिकिया ॥

दशेचाति शुभंविद्याकुश्यरोगप्रशान्तये ।

क्षिप्रोप्रचरनच्छ्वेमेषकर्दटकोदये ॥

चरप्रहदिनस्ताशेविक्षा तिथी ।

मन्दार्थास्थिरलग्नेवाकरटके शुभसंयुते ॥

सर्वम्बाधिविनाशायविदध्यादौषधंपुनः ।

शुभशाररसिविष्वेषुशुभारोक्तर्दोदये ॥

मैत्रेभित्रविष्टायां अभिन्नां पुष्पविवयोः ।
 औषधं व्याधिनाशाय कुर्यां... कुलोरयोः ॥
 च्छिप्रोपचरभेदारेसौम्येरक्षासु मेहिनाम् ।
 अष्टादशासु मेहेषुकर्तव्याप्यौषधविक्षया ॥
 पापवारोडुतिध्यंशो पापराशयुदयेनुणाम् ।
 पापदष्टे कियां कुर्यादौषधीः कुप्रोगिषु ॥
 शुभप्रहयुतेलग्नेषष्ठेशशुभसंयुते
 चन्द्रे शुभकियायुक्ते कुर्यादौषधमुत्तमम् ॥
 शुक्रं शुभवारेषु शुभनक्षत्रसंयुते ।
 अरोगिणात्मुत्प्रथर्थं कुर्यात्कौषधान्बुधः ॥
 शुभयोगेषु वारेषु शुभतिध्यंशकेशुभे ।
 लग्नेशुभप्रहे ... रसायनमुदाहरेत ॥
 मन्दारोमन्दलग्नेचमन्दहित्युतोदये ।
 मन्दराशी कियाः कुर्याच्छिरसः करठउत्तमाः ॥
 साधारणात्यनक्षत्रवक्त्रं प्रहनिरीक्षणे ।
 विष्ट्रिवर्ज्ञे तिथौ कुर्यात्स्तिक्याराजयहमणः ॥
 अपस्मारादि ।
 कर्तव्याः प्रोक्तकालेषु मन्त्रौषधविशारदेः ॥
 विपरीताहयविष्ट्यान्तु कर्तव्यं शुभमिच्छताम् ।
 औषधानाडिकाकाले अमृताखयेविषा... ॥
 मूलधिकृतिकापुष्यापुनर्वस्तुवारणाः ।
 यदिरोगी सुरवीभवेत् ॥
 रोहिण्युतरफल्गुन्योः आहिष्प्येतधामर्या ।
 सप्ताहाद्वा..... शुक्रीभवतिवृत्तहन् ॥
 दोगविकिस्त्वायोग :—
 सोमवारयुतेमूले चापलग्नेमहादुमान् ।
 स्थापये औषधलग्नेवारेवत्यां गुरुवारगे ॥
 सार्पमेसौरिवारेण सहिते कर्त्तोदये ।
 स्थापयेदिष्टुवर्गादीन्द्रिलीकमुकानपि ॥

सोममेसोमवारेचसहिते कर्कटोदये ।
 भेदारकलमजान्सर्वाक्रियपेत्तद्विवर्धये !!
 माहेयवारे सौम्यक्षेत्रकियलग्नेप्रियङ्गवः ।
 निर्बाप्यविष्टिरिक्ताभिः वर्जितैस्तिथिभिर्युते ॥
 आहिशुद्धन्यांगुरीवारेशुकांशीकर्कटोदये ।
 निर्वेष्णलपुष्पाणांवीजं द्रुद्येशुब्धेः ॥
 कोद्रवा निर्वेष्णद्वैथकुजवारेयमोदये ।
 अशिवनीरोहिणीमैतानच्छ्वासहितेयदि ॥
 सितवारायुतेशूर्पे आरण्यांश्वकृषीन् न्यस्त्

...

... ... चन्द्रैशशिवारेविषूदये ।
 रक्षार्थसम्यवर्गगाथ्वजः कायोविचक्षणैः ॥

मधा... शतुर्थांशो चाहिशुद्धन्यसमधये ।
 ऐन्द्रसप्रथमेकर्यात्संहृष्टापोदयेध्वजम् ॥

चापसिंहोदये ।
 सम्यमध्येथवारामेरोदक्षेमध्यमाशयोः ॥

पुनर्वसाथतुर्थांशेचन्द्रजीवीयदोदितौ ।
 तदा कदलीकमुकालथा ॥
 अदितेस्तु चतुर्थांशो चन्द्रजीव ... ।

उयन्तथेतदाकुर्यादायुष्कामोसुरक्षणम् ॥
 ।

सोमवारयुतेस्तातौ रोहिण्यावापियूपकृत् ॥
 कृष्णपक्षेष्टमीयोगेचतुर्दशीमथापिवा ।

सौम्यमेसोमवारेणाथूपः स्थाप्योगहर्दये ॥
 सूर्यवारेमहायोगे हस्तेवानैर्द्वैतेपिवा ।

गोष्ठागारं तु संपोष्यस्थिरलग्नेगुरुदये ॥
 याम्यवैष्णवपैस्ताणां चतुर्थांशोविधीस्थिरे ।

... ... कुर्यादान्वसंप्रहणं शुभः ॥

चन्द्रेष्वसश्वगौलग्ने लहोरावा स्थिराशके ।
 जीवरप्तेश्वरे धाम्बालिक्षिपेत्तद्वेशुभान् ॥

... ... चन्द्रेविलग्ने भीमवारो ।
 निश्चनेत्कृपबाप्यादांश्टटाकपरिस्थादिकान् ॥
 मन्दवारे ... बुधलग्नेशुभे... ।
 सेतुनांबन्धनंकुर्यात्तका भेदमागते ॥
 मन्दवार...बुधलग्नेचबन्धनम् ।
 सेतुनाम...कुर्यात्तिक्षताबन्धादिबन्धम् ॥
 स्थिरारण्यन्यानिसवांयिद्वयभेजीबद्मन्दयोः ।
 पाठेष्टटेष्टेवेचाभ्यां स्थिरेसेतुनिबन्धयेत् ॥
 पूर्वाषाढेरवैरेवाह्यां भूषणोर्पुर्वे ।
 कुर्यात्कोलद्वारेतटाकतः ॥
 रोहिण्यामैत्रभेऽथवा
 सिंहलग्नेशुभे... ॥
 पूर्वाषाढेरवाह्याकज्जवारेष्मोदये ।
 प्राकारायां ॥

सस्यरक्षाविविधि :-
 निशानायेशशिवारे स्थिराशके ।
 निलयाबगरान्वापि सिंहलग्नेतथाभेत् ॥
 जीवशुक्युतेचन्द्रे खराशी लग्नेतदा ।
 एषाहरम्भः शुभः प्रोक्तो... ॥
 कृष्णाप्यकेचतुर्दश्यां वेतीरोहिणीयुते ।
 यदातदा गुरी लग्ने गृहार्थमहरेदद्विमान् ॥
 वारनक्षत्रयोगेषुशुभालोक्यविलोक्यपि ।
 वीवलग्ने गुरीवारेगृहारम्भः शुभावहः ॥
 बुधमेशुभवारेषु स्थिरलग्नेशुभेतियौ ।
 एरिस्थाप्योद्भवित्रः सर्वसंप्रद्विवर्धनम् ॥
 वरस्थिरेऽथनक्षत्रे बुधशुक्कदिनेतिर्थी ।
 उभेष्टवाट्योगः स्या गृहे ॥
 अन्दलग्नेस्थिरारोचबुधलग्नेशुभेदण्ये ।
 एविरादोषान्तेष्टस्मः स्याप्यस्त्रिविदितम्

जीवलग्ने भूगोकेन्द्रे शुभतारामुमूर्खनि ।
 हृष्टकामन्दिरेकावैं भुरराजघृहादितु ॥
 शुक्लग्नेगुरौकेन्द्रे खगेरारौ गृहोपरि ।
 तुणादिभिः समाच्छाय गृहे ॥
 रौद्रे नदसार्याम्यानित्रिपूर्वानशुभावहाः ।
 शेषास्ताराः शुभाल्यामुशुभक्षमणिशोभनाः ॥
 ... तिथगस्तवेंकहू'चनवमीविना ।
 द्वितीयादशमीयुक्ताविष्टवर्ज्याः शुभावहाः ॥
 शुभतारामुसवैंसुसवैंसुशुभवारे शुभाशके ।
 शुभलग्नेशुभैर्द्वेशुभाल्यैतिथिभिर्युते ॥
 एजुयोगेबुक्त्यानिशुभान्याखरडलश्यु ।
 गजाक्षपशुभृत्यानोसंग्रहं ॥
 एषामारोहणं चैवकर्म ।
 राजामास्थानपूर्वाण्यामिरडपाना प्रवेशने ॥
 गार्हस्थपवेशनेचेवनराणांबन्धुदर्शने ।
 निर्गत्यानुप्रवेशादि संभवान् ॥
 चिह्नान्वाहनपूर्वाक्षप्रतिपत्युदितांस्तथा ।
 पुष्यस्थे शुभैः ॥
 हृष्टकुर्याद्यागारंगदांचकरिणांतथा ।
 अस्मिन्योगेगृहारम्भगोष्टागारादोनामपि ॥
 गृहेऽस्मिन्द्वेष्टरमाराणा ।
 त्वाऽस्मैसान्त्यपादस्येशीतयैमिथुनोदये ॥
 ... विषमैदोषैविदध्यादसुनादुधः ।
 शुभतारामुसङ्गनेशुभाशेशोभनेतिथौ ॥
 अकूरा ... योज्यः शनिस्त्रग्नेशनेदिने ।
 शुभवारेशुभेलग्ने शुभेमासिशुभेतिथौ ॥
 शुभेदिने शुभेलग्ने कलीनादिहयादिना ।
 साक्षात्कादिनियोजयेत्
 शूर्पभेसोमवारस्थेषुद्वीयास्त्रयमधुरतम् ।
 सामवारेविधुदये ॥

खतारांशसुतेचन्द्रे लभस्थे...शुभम् ।
 अस्मिन्योगेगवादोहः शुभद्वीर... ॥
 सूर्यवारेरवौलग्नेकुजमन्दाशसंयुते ।
 पौष्णोजीवांशकेकुर्यात्कस्यचिन्मन्थनं चुधः ॥
 गृहारम्भस्तम्भकवाटाद्यश्वादीनांगवाश
 ...स्तम्भादिविधि :—
 जीवलग्नेस्मरेष्वुगे ।
 ... विनाविधैः प्रारब्धानि प्रसिद्धिन्ति ॥
 शुक्रपञ्चस्यातीयोगेविधूदये... ।
 विकर्मसिद्धिर्यत्रायातिशुभप्रदाः ॥
 सर्ववजीवलग्नेन्दोः ।
 खस्थेऽकेऽर्थान्सुगङ्गोयात्प्रारब्धं च ... ॥
 विष्णुशूर्पयमान्यांशेषवलीक ... वदेत् ।
 व्यवहारिकवाक्यानि...स्यादात्मोधनम् ॥
 रोहिणीशूर्पशम्यानां अन्त्याशेषविश्वकोदये ।
 व्यवहारो जयायस्यादाहवेव चनेतुभिः ॥
 कृष्णाष्टम्यांचसप्तम्यांरौद्रभेयस्यकस्यचित् ।
 राशोलग्नेकुजांमुवारिलाभेदं प्रवोदितः ॥
 यमभेकुजवारस्थे चतुर्दश्यमोमिते ।
 कृष्णोपापोदयेकुर्या षष्ठिविसर्जनम् ॥
 हस्तेशुभांशकेचन्द्रे गुहलग्नेतिरामनम् ।
 शमश्रुकर्मनृपाणांचनृपकर्मेषोजीविनाम् ॥
 आद्रोतरंचापरेद्वे प्राजापत्यांपरांचयत् ।
 ऐन्द्रवारुणवायव्याः प्रशताः शुरकर्मणि ॥
 शुभवाराः शुभाः प्रोक्ताः स्थितयः शोभनाशये ।
 करणाशशुभालग्नाः शुभाः स्युः शमश्रुकर्मणि ॥
 विग्राणां सूर्यवारः स्यात्कुजवारः शुभोन्मुपे ।
 विट्शूदेमन्दवारः स्याद्वृपनेष्वपवादतः ॥
 विस्तव्याइन्तसंशुद्देः नकालनियमोनुषाम् ।
 परिक्लम्योदिवैवस्यातपूर्वाङ् चोदिताकुमी ॥

GLOSSARY OF IMPORTANT TECHNICAL TERMS USED
IN THE KRŚI-PARĀSARA

[English Alphabetical order]

Term	No. of verse	Meaning
Āḍacalla	112, 114.	Pin of yoke where bull is tied.
Āḍhaka	26, 28, 238.	A measure of grain and of space, the latter being used in Astronomy.
Āvarta	24, 25.	A kind of cloud.
Drona	"	"
Hala-prasāraṇa	121-155.	Ceremonial commencement of ploughing.
Iṣā	112, 146.	Pole of the plough.
Madikā (also Mayikā)	118, 182.	Probably same as Mai, a Bengali word meaning a ladder-shaped contrivance used for levelling rice-fields.
Medhi	214, 215. 218-20.	Pillar in the middle of a threshing floor, to which oxen are bound.
Niryola [Also निर्यो in one Ms., and निर्योग in another]	112-114.	"The rod of the plough exclusive of the pole and the share"— <i>Agriculture and Agriculturists etc.</i> , p. 64.
Paccanikā	112, 115. [Also spelt as Prajana, Präjani- kā. Paccanī.]	Goad for driving bulls.

Pālaka	114.	"Iron plates that fix the share to the Niryoła" — <i>Agriculture and Agriculturists</i> , etc., p. 64. "A strap of leather on a plough" —Monier Williams.
		[The word being derived from <i>Pāśa</i> , meaning rope or something else to fasten with, the latter meaning seems to be more plausible.]
Phālaka [Also Phāla]	117, 132.	Plough-share.
Pūṣkara	24, 25.	A kind of cloud.
Puṣya-yātrā	221, 229. 230, 234, 235, 236.	A socio-religious function in the month of Pauṣa, in which gods are worshipped and the people assembled feast in the midst of dance and music, vocal and instrumental.
Sāmvarta	24, 25.	A kind of cloud.
Saula	112, 114.	A part of the plough. "An extra piece of wood that tightly fixes the Niryoła to the pole." — <i>Agriculture and Agriculturists</i> etc., p. 64.
Sthānu	112, 113.	A part of the plough.
Viddhaka	118.	"A kind of harrow"—Monier Williams. "A big hoeing instrument." — <i>Agriculture and Agriculturists</i> etc., p. 65.
Yotra	116, 147.	Cord fastening the yoke of a plough to the neck of ox.
Yuga	112, 113, 146.	Yoke.

Bibliography of works consulted.

(In addition to the books and manuscripts described before the commencement of the text.)

A collection of Agricultural sayings in Orissa—through the courtesy of Dr. Patija, Cuttack.

A collection of Kanarese sayings and proverbs bearing on Agriculture—
Bulletin No. 35. Department of Agriculture, Govt. of Madras,
1934.

Agriculture and allied arts in Vedic India—A. K. Y. N. Aiyer,
Bangalore City, 1949.

Agriculture in Ancient India.—S. P. Ray Chaudhuri, Dacca University Studies.

Amarakoṣa—(see Nāmaliṅgānuśāsana).

Asamiya Sāhityer Chanaki, Vol. I, Calcutta University, 1929.

A short account of the Agricultural methods practised in Ancient India—S. P. Ray Chaudhuri, Science & Culture, VII: 10-17,
1941.

Bhāratīya-kṛṣi-sāstra-vāñmaya-sūcī.—Reprint from Shilpa-Sansar, Poona.
(30th. April, 1955, and 19th. Febry., 1955). In this Sūcī some references to works, published and unpublished, on Agriculture are given under Kṛṣi-Sāstra—Vṛkṣavidyā, pp. 283-284.)

Bṛhat-saṃhitā of Varāhamihira, Ed. S. Dvivedi. Vizianagram Sanskrit Series.

Buddhist Records of the Western World, Vol. II.—Beal, London, 1884.

Epigraphia Indica, Vol. XXI.

Ghāg aur Bhandari, Ramnaresh Tripathi, Hindusthan Academy, Allahabad, 1949.

Grām-Sāhitya, Part II, Ramnaresh Tripathi, Atmaram & Sons, Delhi, 1952.

- History of Botany and Allied Sciences in India (c. 2000 B.C. to 100 A.D.), III. Science of Agriculture, Archives Internationales d' Histoire des Sciences, UNESCO, Paris, 1951—G. P. Majumdar.**
- India through Chinese eyes—Surendranath Sen, University of Madras.**
- Inscriptions of Bengal, Vol. III,—N. G. Majumdar.**
- Jyotistattva of Raghunandana. (In the Smṛti-tattva, Vol. I, ed. J. Vidyasagar, Calcutta.)**
- Khanār Vacan—pub. Visvadeva Mukhopadhyaya, Calcutta.**
- Kṛṣṇaparāśara (in Oriya)—Dutt Press, Cuttack, 1930.**
- Kṣesi-saṃgraha—trasl., into English, by S. P. Ray Chaudhuri, Imperial Bureau of Soil Science, England, Monthly Bulletin No. 59, 1936.**
- Mahābhārata.**
- Manu-smṛti—N. S. P. ed., Bombay.**
- Nāmalingānuśāsana—Ed. Sivadatta Śāstrī, Bombay, 1929.**
- Origin and development of the Science of Agriculture in Ancient India—G. P. Majumdar, Proc. All India Oriental Conf., Section Technical Sciences, pp. 113-116, Nagpur, 1946.**
- Raghuvamśa of Kālidāsa.—Ed. Kale, Vol. I, Bombay, 1900.**
- Rāmapāla-carita of Sandhyākaranandin—Ed. R. C. Majumdar and others, Rajshahi, 1939.**
- Rg Veda**
- Sanskrit—English Dictionary—M. Williams, Oxford, 1899.**
- Some materials for the study of Agriculture and Agriculturists in Ancient India—R. C. Ganguli, Serampore (West Bengal), 1932.**
- The antiquity of some field and forest flora of India—A.K.Y.N. Aiyer, Sankarapuram, Bangalore, 1953.**
- Vanaspati, Book III—Botany and Science of Agriculture, pp. 186-219, G. P. Majumdar, Calcutta University, Calcutta, 1927.**
- Vedic Index, Vols. I & II—Macdonell and Keith.**

INDEX TO VERSES OF THE KRŚI-PARĀSARA

[*Pratīka* of each foot of a verse is given. The figure indicates the number of the verse.]

अखरिडते ततो	२२१	अविरलपृथुधारा	४४
आनेः प्रदक्षिणं	१३१	असमा बन्धपुष्पाश्च	२०५
अङ्गयित्वा तु	४९	असमयो हि	८२
अङ्गाधिक्ये च	५२	अस्तं गते दिनकरे	५३
अङ्गारको यदा	७७	अस्माभिर्मानिता	२२९
अचिछन्नतुरुणके खस्मिन्	१६०	अस्माकमस्तु सनतं	२३२
अद्वचलाथ शौलथ	११२	अहेः कोडे वाम	१३२
अतिश्चिट्ठः समुद्रे	५६	आधातवातदुश्चानां	६९
अतो वत्सर	११	आत्मय च तत	२२५
अथ कार्तिकसंकाल्यां	१९८	आङ्गया हि सुरेणास	२०२
अथ पाकविहीनं	१९१	आढक्य भवेन्मानं	२६
अद्वायुक्तमाना	१२०	आढकं सलिलस्यापि	११
अधमतमाधम	४३	आत्मगोषणमात्	९८
अनाकृद्धु यत्	१८६	आबद्धो मण्डलाकार	११६
अनिलोत्तररोहिण्यां	१२१	आद्रीदीनि च	४७
अनेन मानेन	२८	आरोपणीयो यनेन	२१४
अभंहिधान्य	७	आवर्तनश्चैव संवर्तः	२४
अश्च प्राणा	६	आश्चिन्ते कार्तिके चैव	१९६
अन्योन्यं लेपनं	२२५	आपादे चाथमं	१६८
अर्कस्य पत्रसदृशी	११७	आपादे थावणो मागि	१८६
अर्कर्कितुज	१०८	आपात्वां पौर्णमास्यां	५९
अर्चितास्तेन	९	आपादस्य मिते	६०
अर्चितो गन्धपुष्पाभ्यां	२१८	इति पराशरेणोऽं	५२
अलक्ष्म्या शृणते	२	इन्द्रं चित्ते समाधाय	१७७
अवनितनयवारे	४५	इयं हि हल	११९

Index

ईशानादिदक्षिणाङ्कान्	55	कर्कटे रोहिणी	63
ईशा युग	112	कर्पूरवासितं दिव्यं	226
ईशमङ्गो भवेद्वापि	146	कर्मणा मनसा वाचा	230
उत्तराभिमुखो भूत्वा	135	कांस्यं कांस्योदकं	90
उत्तरावयमूलेन्द्र	170	कार्पासशोधनं चैव	90
उत्तिष्ठत्यएडमादाय	66	कुकुमैश्वन्दनैथापि	100
उष्णम्य लगुडं	100	कुजपृष्ठगतो भानुः	76
उपवासत्स्थापि	5	कुतस्तस्य कृषाणस्य	152
एकदेशोन चार्वतः	25	कुर्यात् शस्यान्वितां	16
एकया च पुनः	3	कुर्वन्ति बालका	68
एकरूपं तु यत्	159	कुर्वन्ति गृहमेधिन्य	92
एकरूपं प्रयत्नेन	159	कुलोरकुम्भालि	28
एकविंशतिशत्यस्तु	118	कुलीरभाइयोर्मध्ये	190
एका तिक्ष्णस्था	142	कृत्वा गोनाशा	91
एका जयकरी	143	कृत्वा धान्यस्य	178
एकैकं पञ्चदरडेन	32	कृत्वा तु वपनं	181
एतात्तु चरणवातो	40	कृत्वा तु खननं	214
एते शुभप्रदा	105	कृषकाणां हितार्थीय	1
एतेषु शुभलमेषु	127	कृषाणसारकेदार	166
एभिः सुदौकितं	224	कृषिर्धन्या कृषि	8
एवं सम्यक्प्रयुक्तानः	173	कृषि: कृषिपुराणाङ्क	79
ऐश्वर्यमोगमतुलं	53	कृषिर्गावो विष्णिग्रन्थिया	81
ॐ सिद्धिरिति	49	कृषिं च तादृशीं	84
औतुम्बरी विशेषेण	216	कृषिकर्मसमारम्भो	123
कक्षपर्वतसीरेषु	56	कृषिभङ्गो भवेतस्य	149
कक्षयोषितता	56	कृष्यन्वितो हि	3
करठे कण्ठे च	5	कृष्णी वृषी हल	134
कपित्थपकटीनिम्ब	240	केदारेशानकोणे च	198
कृषित्थविलवंशानां	220	केवलं बलदर्पेण	153
कर्कटे कृष्णेत्	187	कौचेया-शस्यपूर्णा	59

Index

	Index	3
क्षणेनैकेन सीदन्ति		
क्षेत्रे चात्वारिंडत	81	चैत्राद्यभागे चित्रायां
गणयेन्मासिकीं वृष्टिं	229	चैत्रे शुक्लतीयायां
गतवत् सरवद् वारि	30	चैत्रे ताप्रसमा
गन्धैः पुष्पैश्च	51	छिप्रेरेखा न कर्तव्या
गमने गोविनाशः	207	छेदनं च प्रकुर्वीत
गवामङ्गे ततो	108	जलं शताढं
गवां यातां	102	जलनिधिरपि
गीतैर्दृत्यैश्च	107	जलस्थो जलहस्तो वा
गुडकैर्यवसै	227	जलाढकं परणवति
गुरी च शोभना	86	जीमूतैर्वेष्टितोऽसौं
गृहिणी भ्रियते	14	जोवे सौम्ये भृगो
गोपूजां कार्तिके	144	ज्येष्ठा वापि कनिष्ठा
गोमूत्रजालकेनैव	99	ज्यैष्ठान्ते तिदिनं
गोशकूललिपाङ्गा	92	उद्यापादीं सित
गोशाला सुहडा	88	ज्यैष्ठे तु मृत्
गोषु चात्मसमं	87	ज्वरातिसाररोगेण
गोहितः छेकगामी	80	फिन्कीरवस्तथाकाशे
ग्रहाणामुदये	83	ततः प्रसुदिताः
घृतं तैलं	72	ततः स्वातिं समागम्य
चन्द्रोगो ज्वरारिष्टं	163	ततस्तन्मस्तके
चतुर्गवं नृशंसानां	15	ततश्च हृषिणाः
चतुर्वेदान्तगो विप्रः	96	ततो वायैश्च
चतुर्थी कीटजननी	2	ततो वपनकाले
चत्वारो जलदाः	126	ततो दद्याच
चराचरशृते देवि	24	ततो गन्धैश्च
चलत्यङ्गारके वृष्टि	140	ततो दद्यात् प्रयत्ने न
चित्तसांख्ये	71	ततो मार्गं तु
चित्रालातीविशास्वायु	13	तथापि प्रार्थयन्त्येव
चिंतामध्यगते जोवे	57	तथा संरक्षयेद् वारि
	73	तदभावेन बीजानां

तदादी सप्तमे	35, 37	दशम्येकादशी चैव	124
बदा संबत्सरो	38, 57	दीपामिधूम	164
तदा स्याञ्ज्ञोभना	40	दडा पञ्चनिका	115
तदा श्रिष्टिर्वेत्	62	देवराजि नमोऽस्तु	179
तदा पराशारः	63	देवासुरमनुष्याथ	6
तद्वद् वृष्टि	22	द्वादशाहुलमानौ	114
तस्लौहं दिने	103	द्वादशाहुलकैर्मनैः	238
तस्मात् सर्वं	7	द्विवारम् आश्रिने	191
तस्मादादौ प्रयत्ने न	10	धर्मस्थितिर्मनः	19
तस्याङ्गम् प्रयत्ने न	130	धरणितलमशेषं	44
तस्मात् सर्वप्रयत्ने न	192	धान्यं निदाध	156
तस्मादिव्यं प्रयत्ने न	235	धान्यकेशरसंयुक्तः	218
तस्य बाहा	87	धान्यच्छेदं प्रशंसन्ति	212
ताडितानल	202	धान्यवृद्धिं परां	204
तावद् वर्षन्ति	41	धान्यवृद्धिर्यशो	231
तावद् वर्षति	42	धान्यस्य लत्वनं	206
तावत् पर्यन्तमेव	61	धावन्ति शलभा	67
तास्त्वेव श्रावणे	57	धूलिभिरेव ध्वली	34
सिंधान्यवानां	167	धुवे च वैष्णवे	75
तृणैरपि तु	190	न कारयेत्	93
सेनार्थिं जगत्	9	न कृतं येन	196
तैलं हरिद्रिया	102	न च बन्ध्या	161
तोशाहृता धरिकी	36	न च सार	188
तोयेन तत्	34	न निम्रभूमौ	188
ज्ञायोदशी तुतीया	124	न फलन्ति	184
दिश्मां सर्वं	54	न बन्ध्या	162
सिंधूतेजु रोहिण्या	106	न भवति फल	176
दत्ता दण्डे	33	न भोजनं पुनः	233
दधिभक्तं च	200	न मुष्टिप्रहणं	210
दधिभिर्वा तथा	223	नलं तु धट	205

न वल्मीके	१६१	पञ्चपदा तु	४९
नवहस्ता तु	११८	पञ्चहस्ता भवेदोषा	११३
न वापयेतिथौ	१७३	पञ्चसंह्या तु	१४३
न विघोपशम	२३६	पञ्चम्यादिबु पञ्चसु	४३
न वृक्षरूपं	१८४	पञ्चाहुल्यधिको	११७
न व्याधिकीट	१९५	पदे पदे विफलता	२११
न सम्यक्फलम्	१८९	परमाप्रं च	२२२
नानाव्याधि	१०४	पश्चवस्तस्य नश्यन्ति	१०७
नानाफलैश्च मूलैश्च	२२३	पितुरन्तःपुरं दद्यात्	८०
नासालीढां प्रकुर्वीत	१५०	पितृदेवातिथीनां	९८
नित्यं तु	९७	पुरा पराशररोयं	२३४
नित्यं दशहले	९७	पुष्करे दुष्करं	२५
निपाते कर्मकस्यापि	१४७	पुर्णराभरणं कृत्वा	२२७
निरामिषैस्तथा	२२२	पुष्यप्रवणाहस्तेषु	१०६
निरूप्य नीरं	२८	पुष्यप्रवणाहस्ताम्	१२१
नियोलपाशिका	११४	पुष्ययात्रा जनाः	२२१
निर्वाते वृष्टि	३१	पुष्ययात्रा न	२३६
निर्विद्वां शस्य	१३८	पुष्येषोपचितान्	७४
निविद्वो विष्ट्रे	१३७	पूजयित्वा नलं	१९९
निष्वन्नमपि यत्	१४९	पूजयित्वा यथान्यायं	२०७
निष्फला कर्वन्ते	१५५	पूर्वायं भनिप्रा	१०५
निःसरन्ति गवां	८८	पूर्वायं वासरो	३२
निस्तृणा हि	१९२	पृथिवी धूलि	१४
नृपाणां वर्धनं	२०	पृथिवीं प्रहसंयुक्ता	१३१
नैऋत्यां शस्य	५९	पृथिव्या अतुरो	२९
नैरुज्यं सुप्रचारथ	१४	पौषे यदा	३४
नैरुज्यार्थं हि	१९३	पौषे मामि	३५, २३७
नोच्छिष्टं स्पर्शयेत्	१६२	पौषे मेषि	२१९
न्यग्रोधः सम	२१६	प्रजापतिं नमस्कृत्य	१
पत्न्योः शोषणं	७०	प्रशासेद् वामवं	१३७

प्रतिपदि मधु	44	भोजयित्वा सुभोज्येत्	181
प्रपीडितं कृषाणानां	194	भोजयेयुः जनाः	224
प्रवाहयुतनयां	48	भौमार्किबुध	213
प्रविश्य स्थापयेत्	209	भौमार्कदिवसे	123
प्राक्सुखः कलसं	178	भ्रातृनाशो युगे	146
प्रातशस्याय सहसा	50	भ्रामयेदुर्धर्ष	101
प्रायो वर्षन्ति	72	मकरे शस्य	130
प्रोपितं मिथ्रितं	165	मध्यंगते	53
प्रोपयित्वा नलं	204	मन्त्रशासन	232
फलत्यवेक्षिता खर्णं	79	मन्दा हृष्टिः	15, 21
फालाग्रं खर्णं	132	मयूराश्वै नृत्यन्ति	68
फालोत्पाटे च	145	मर्दयित्वा यथा	237
फाल्गुने प्रति	110	माघस्य सित	38
बद्धा श्यामलता	99	माघे वहुल	39
बहुविकारी षष्ठी	135	माघे मासि	42
बालकालशया	201	माघे गोमय	109
बीजं न वापयेत्	175	माघे वा फाल्गुने	157
बीजं विधान्य	158	मापनं वामा	238
बीजस्य पुटिकां	158	मीनव्रश्चिकयोः	37
बीजस्य वपनं	171, 182	मीनलग्ने शुभे	242
बीजे यजमतः	167	मुखपाशी तयोः	134
बीजोपरि भ्रमेणापि	163	मूलमात्रार्पितं तत्	193
तुष्णिगुरुत्पृजानां	45	मूलस्यादौ यमस्यान्ते	47
भृष्येयुततो	226	मूषिकाणां भयं	172
भवति खलु	45	मृगशिरसि निवृते	176
भवति ऋतुमतीः	176	मृत् शुवर्ण	154
भागशिष्ठो नृपो	12	मेघिः कार्यो	220
भावे वार्द्ध	187	मेघेगुणेन	215
भावे च जल	194	मेषलमे पशुं	128
मेकः शब्दायते	66	मसावृदे चन्द्र	18

यथा वृष्टि	22	वपनं रोग	183
यथा कुलार्थी	197	वपनं रोपणं	183
यहा पौषे	36	वपने रोपणे	172
यदि भवति	44	वर्जनीयं सदा	164
यदि वपति	176	वर्षत्येव तदा	60
यममूलोत्तरे	241	वसुधे हेमगर्भसि	140
यस्मिन् संवत्सरे	16	वसुन्धरे महा	179
यस्मिन्नदे कुजो	17	वाता वान्ति	42
यस्मिन्नदे गुरु	19	वामावर्तेन सुखदं	239
याम्यावर्तेन धान्यानां	239	वायुर्वा चरड	41
युग्माजग्नोभतस्य	27	वारत्यं परि	94
येन येनाज	55	वारिपूर्णं महो	71
योत्रं हस्त	116	वाहपीडार्जितं शशं	84, 85
योत्तच्छेदे तु	147	वाहनिःशासवातेन	85
रविर्यदा कर्कटकं	27	वाहाः क्रचित्	86
राजसंमानवृद्धिश्च	231	विघ्नं पदे पदे	120
राजा दैत्यगुरुः	20	विजेया मासिकी	33
रेखाकायं	54	विडाला नकुलाः	67
रोपणं सर्व	185	वितन्दः सर्व	83
रोपणार्थं तु	169	विशुच्छटाच्छुरित	34
रोहन्तु सर्व	180	विशुन्मालाकुलंवा	41
रोहिण्यां श्रावणे	62	विधान्यं गुडकोन्मिश्रं	165
रीढे संशोध्य	110	विना सारेण	111
रीढे माधे	212	विफलारम्भसंक्षेपा	64
लाङ्गलं भियते	145	विलन्धिं गोमय	93
लिखित्वा तु	243	विष्णुपूर्वं विशाखासु	171
लिखित्वालक्षेनापि	195	वृक्षाप्रारोहणं चाहेः	69
वटादीनामभावे तु	217	शशान्ते मिथुनादौ	175
वदन्ति कन्या	27	शृंखे मीने च	127
वपनं सर्व	174	वृक्षो व्यर्थकटि	141

वृष्टिमूला कृषि:	10	स एव वपरीतस्तु	76
वृष्टिमन्दा सदा	13	स एव रविणा	78
वैजयन्तीसमायुक्तो	217	सञ्जला निर्जला	58
वैशाखशुक्रप्रतिपत्.	48	सद्यो निकृन्तयेत्	77
वैशाले करकाः	42	सद्यः करोत्यनावृष्टिं	75
वैशाखे वपनं	168	सन्ध्यायां तु	96
व्यतीपाते च	213	संग्रामो वात	21
शकाब्दं वहि	23	संपूज्यामि'	133
शतयोजनविस्तीर्णं	26	सप्तपद्यां ततः	209
झनिभौमार्कवारेषु	94	सप्तम्यां खातित	41
शास्त्रज्ञः प्रतिपदि	125	संमार्जनीं च	91
शास्त्रद्विदःशक्त	151	समर्थेन कृषि:	82
शास्त्रद्विद्वरो मार्गे	219	समं चैवाधिकं	50
शास्त्रधर्मस्तु	59	समुद्रे दश	29
शास्त्रसम्प्रदयेऽवश्यं	139	समपुष्पत्वमासाद्य	203
शास्त्रहानिर्भवेत्	17	समृद्धिं च परां	243
शाकं लिङुणितं	12	सर्वशुक्लतथा	141
शुक्रेन्दुजीव	122	सर्वविघ्नप्रशान्त्यर्थं	235
शुक्रपुष्पसमायुक्तं	135	सर्वा गोजातयः	104
शुक्राषाढ्यां नवम्यां	61	सर्वे ते प्रशमं	230
शुभेऽके चन्द्र	130	सर्वे ते बन्धयतां	166
शेषं मेषं	23	सार्दं दिन	30
शेषे नीचैर्न	46	सार्दहस्तस्तु	113
शोभने दिवसे	109	सार्दद्वादश	115
शोषयेदातपे सम्यक्	157	सार्दमुष्ठिद्यं	211
श्रवणो जनितं	74	सिंहगेहे कृता	89
भ्रावणो मासि	64	सिंहे सर्प	128
भ्रावणो चाधमं	169	सुखं पुटकं	160
भ्रेष्टो मुष्टि	210	सुहृदा कृषके:	119
स्तोम्यातकामपुष्टाग्	240	सुवर्ष्णैप्यमाणिक्य	4

सुहृष्टि कुरु	136	हलप्रसारणं नैव	153
सुखा भवन्तु	180, 203	हलप्रसारणं कार्यं	122
सूर्योदये विजुवतो	53	हलप्रसारणं येन	152
सौम्यवाहण्यो	31	हलमश्चवं प्रोक्तं	96
स्त्रीनामा कर्यकैः	215	हले प्रवाहमाणे	149, 151
स्थानं तत्	95	हस्तसंयुटकं हत्वा	228
स्त्रावा गन्धैश्च	130	हस्ता हरि	241
सृष्टा न किमपि	208	हस्तान्तरं कर्त्ते	185
स्वर्तेष्यो वासवः	133	हस्तायामध्य रेवता	170
स्वष्टा पृथक्षति	65	हिंसादिदोषयुक्तोऽपि	8
स्वीयं कायं	61	हिताय सर्वे	234
हस्त्यष्टमी बलीवर्दान्	126	हिमवारिनविकल्प	177
हलं प्रवहमाणं	144	होने हीनं	51
हलप्रवाहकाले	148	हेमन्ते कृष्णते	156
हलप्रवाहमालं	150		

ERRATA

Page of introduction	Line	For	Read
x	19	95	94
xii	(Footnote)	résumé	résumé
xiii	6	81-85	79-83
"	24	114-122	112-120
"	(Footnote 11)	bēng	bēn
"	"	dāke	dāke
"	"	Sigbra	Sigbra
xiv	29	159-177	157-175
xv	5	184	182
"	11	171	169
"	16	187	185
"	17	190	188
"	24	195	193
xvi	8	200-207	201-205
"	17	208-215	206-213
"	21	216-222	214-220
"	27	223-238	221-237
"	(Footnote 17)	217	215
"	"	pradāb	pradāb
"	"	220	218
"	"	For	Read
Page of text	Line	For	Read
3	(Last footnote)	89	8-9
21	6	०भृगुः	०भृगुः ॥७७॥
"	7	०मही ॥७७॥	०मही ॥
23	3	वाहनविधानम्	वाहनविधानम्
26	2	नृशंसना	नृशंसनाम्
30	1	नियोलः पाशिका	नियोलपाशिका
"	5	पशाशद्वृतः	पशाशद्वृतः
31	9	शुकेन्दुजीवारेतु	शुकेन्दुजीवारेतु
45	6	विषि	विषि
47	6	हिंवारं आश्विने	हिंवारम् आश्विने
48	7	ओ	ओ
"	11	ह्लापयान्त	ह्लापयन्ति

